

การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคนดี และการมีส่วนร่วมต่อปัญหาสังคม
ของกลุ่มผู้ใช้สื่ออินเทอร์เน็ต บนเว็บไซต์ขององค์การพัฒนาเอกชน

นางสาวพรทิพย์ ศิริชูทรัพย์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นวิชาส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์
คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2542

ISBN 974-334-572-8

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

MEDIA EXPOSURE, KNOWLEDGE, ATTITUDE AND PARTICIPATION IN SOCIAL
ISSUES AMONG INTERNET USERS ON NGOS WEB SITES

Miss Porntip Sirichusub

สถาบันวิทยบริการ

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Development Communication

Department of Public Relations

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 1999

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมต่อ
ปัญหาสังคมของกลุ่มผู้ใช้สื่ออินเทอร์เน็ต บนเว็บไซต์ขององค์กร
พัฒนาเอกชน

โดย

นางสาวพรทิพย์ ศิริชูทรัพย์

ภาควิชา

การประชาสัมพันธ์

อาจารย์ที่ปรึกษา

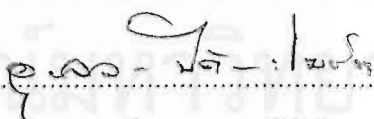
รองศาสตราจารย์อุบลวรรณ ปิติพัฒนะไมเขต

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

.....คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ จุมพล รอดคำดี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ธนวดี นุญลือ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ อุบลวรรณ ปิติพัฒนะไมเขต)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร. วิเชียร เกตุสิงห์)

พรทิพย์ ศิริชูทรัพย์ : การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมต่อปัญหาสังคม ของ
กลุ่มผู้ใช้สื่ออินเทอร์เน็ต บนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน (MEDIA EXPOSURE, KNOWLEDGE,
ATTITUDE AND PARTICIPATION IN SOCIAL ISSUES AMONG INTERNET USERS ON
NGOs WEB SITES) อ.ที่ปรึกษา : รศ. อุบลวรรณ ปิติพัฒนนะโมชนิด, 129 หน้า ISBN 974-334-572-8

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมต่อ
ปัญหาสังคม ของกลุ่มผู้ใช้สื่ออินเทอร์เน็ต บนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่าง
ลักษณะทางประชากร การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมต่อปัญหาสังคม ของกลุ่มผู้ใช้สื่อ
อินเทอร์เน็ต บนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้มีจำนวน 400 คน เครื่องมือที่
ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ t – test, One – Way ANOVA
และค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ซึ่งประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS*

ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมีการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วม
ร่วมต่อปัญหาสังคม บนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชนไม่แตกต่างกัน
2. กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ต่างกันมีการเปิดรับข่าวสาร
ความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมต่อปัญหาสังคม บนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชนแตกต่างกัน
3. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาสังคมบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชนมีความ
สัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน
4. ความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
ขององค์กรพัฒนาเอกชน
5. ทักษะต่อปัญหาสังคมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของ
องค์กรพัฒนาเอกชน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา การประชาสัมพันธ์
สาขาวิชา นิเทศศาสตร์พัฒนาการ
ปีการศึกษา 2542

ลายมือชื่อนิสิต.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

418 52732 28 : MAJOR DEVELOPMENT COMMUNICATION

KEYWORD : MEDIA EXPOSURE, KNOWLEDGE, ATTITUDE, PARTICIPATION, SOCIAL ISSUES, NGOs WEB SITES

PORNTIP SIRICHUSUB : MEDIA EXPOSURE, KNOWLEDGE, ATTITUDE AND PARTICIPATION IN SOCIAL ISSUES AMONG INTERNET USERS ON NGOs WEB SITES.

THESIS ADVISOR : ASSO. PROF. UBONWAN PITIPATTANAKHOSIT, 129 PP. ISBN 974-334-572-8

The purpose of this research was to examine media exposure, knowledge, attitude and participation in social issues among internet users on NGOs website., the relationship among media exposure, knowledge, attitude and participation in social issues. Questionnaires were used to collect data from a total of 400 samples. Percentage, mean, t – test, one – way ANOVA and pearson' s product moment correlation coefficient were employed for the analysis of data, SPSS program was used for data processing.

The results were as follows :

1. Samples with different sexes have significant indifference on media exposure, knowledge, attitude and participation in social issues on NGOs website.
2. Samples with different age, education, income and occupation have significant difference on media exposure, knowledge, attitude and participation in social issues on NGOs website.
3. Exposure to NGOs website concernig social issues is significantly correlated with participation in activity of NGOs.
4. Knowledge concernig social issues is significantly correlated with participation in activity of NGOs.
5. Attitude concernig social issues is significantly correlated with participation in activity of NGOs.

ภาควิชา การประชาสัมพันธ์
สาขาวิชา นิเทศศาสตร์พัฒนาการ
ปีการศึกษา 2542

ลายมือชื่อนิสิต.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษารวม.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์ อุบลวรรณ ปิติพัฒนะโฆษิต อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้กรุณาให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่างๆ มาโดยตลอด ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. ธนวดี บุญลือ ที่กรุณาเป็นประธานกรรมการวิทยานิพนธ์พร้อมทั้งให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่างๆ รวมทั้ง ดร. วิเชียร เกตุสิงห์ ซึ่งกรุณาเป็นกรรมการพร้อมทั้งให้คำแนะนำทางด้านสถิติที่ใช้ในการวิจัยเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ มารดา พี่น้อง ญาติๆ และได้เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือมาโดยตลอดจนทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี นอกจากนี้ผู้วิจัยยังขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ได้เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามมา ณ ที่นี้ด้วย

พรทิพย์ ศิริฐทรัพย์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ที่มาและความเป็นมาของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ปัญหำนำการวิจัย.....	6
สมมติฐานการวิจัย.....	6
ตัวแปรในการวิจัย.....	6
ขอบเขตการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์.....	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	39
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	40
เกณฑ์การวัดค่าตัวแปร.....	40
ความเที่ยงและความตรงของข้อมูล.....	42
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	44

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	45
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา.....	46
ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน.....	63
5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ.....	89
สรุปผลการวิจัย.....	89
อภิปรายผล.....	93
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	99
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	101
รายการอ้างอิง.....	102
ภาคผนวก.....	106
ภาคผนวก ก (แบบสอบถาม).....	107
ภาคผนวก ข (NGOs Database).....	113
ประวัติผู้วิจัย.....	129

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	46
ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ.....	47
ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ.....	48
ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา.....	49
ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ.....	50
ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสายงานอาชีพ.....	51
ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้.....	52
ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเปิดรับข่าวสารจาก เว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชน.....	53
ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าว สารจากเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชน.....	54
ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาในการเปิดรับข่าว สารจากเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชน.....	55
ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการเปิดรับข่าวสารจาก เว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชน.....	55
ตารางที่ 12 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผู้ตอบถูกและผิดใน เรื่องเกี่ยวกับปัญหาสังคม.....	56
ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับปัญหา สังคม.....	58
ตารางที่ 14 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนก ตามผู้ตอบถูกและผิดในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาสังคม.....	59
ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทัศนคติต่อปัญหาสังคม....	60
ตารางที่ 16 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย การมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนา เอกชน.....	61
ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของ องค์กรพัฒนาเอกชน.....	62
ตารางที่ 18 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารบนเว็บไซต์องค์กร พัฒนาเอกชน.....	63

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 19 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคม ระหว่างเพศชายและหญิง.....	63
ตารางที่ 20 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อปัญหาสังคม ระหว่างเพศชายและหญิง.....	64
ตารางที่ 21 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน ระหว่างเพศชายและหญิง.....	64
ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ระหว่างกลุ่มที่มีอายุต่างกัน.....	65
ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมระหว่างกลุ่มที่มีอายุต่างกัน.....	66
ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อปัญหาสังคมระหว่างกลุ่มที่มีอายุต่างกัน.....	67
ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน ระหว่างกลุ่มที่มีอายุต่างกัน.....	68
ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพต่างกัน.....	69
ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพต่างกัน.....	69
ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อปัญหาสังคมระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพต่างกัน.....	70
ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน ระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพต่างกัน.....	70
ตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน..	71
ตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคม ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน.....	72

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 44 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติ ต่อปัญหาสังคม ระหว่างกลุ่มที่มีรายได้ต่างกัน.....	85
ตารางที่ 45 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการมี ส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน ระหว่างกลุ่มที่มีรายได้ต่างกัน.....	86
ตารางที่ 46 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารบนเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชนกับการมี ส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน.....	87
ตารางที่ 47 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของ องค์กรพัฒนาเอกชน.....	88
ตารางที่ 48 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อปัญหาสังคมกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์ กรพัฒนาเอกชน.....	89

ที่มาและความเป็นมาของปัญหา

“เพราะการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมที่เป็นทุนนิยมมากขึ้น สังคมที่มนุษย์มุ่งเน้นเพื่อแสวงหาผลกำไร ระบบเศรษฐกิจจึงเป็นเรื่องใหญ่ เป็นเรื่องของการพัฒนา ขณะที่ปัญหาสังคมกลับขาดการเหลียวแล ช่องว่างทางสังคมจึงถ่างออกมากขึ้น ปัญหาทวีความรุนแรง และซับซ้อนอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน ผู้คนมองเรื่องทางสังคมและการช่วยเหลือกันน้อยลง ปรากฏการณ์เช่นนี้จึงก่อให้เกิดการรวมกลุ่มของคนกลุ่มเล็กๆ เพื่อร่วมกันช่วยเหลือผู้ทุกข์ยากจากภัยสงคราม ความอดอยาก ฯลฯ หรือเข้าไปมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาด้วยตนเอง” (กลุ่มศิลปวัฒนธรรม กระเจ๊กเงา “<http://thaingo.cscoms.com/bon/bon>)

ความหมายของปัญหาสังคม ก่อนข้างจะมีความหมายที่กว้างเนื่องจากในสังคมหนึ่งๆ สามารถมีปัญหาได้มากมายหลายแบบ โดยปัญหานั้นๆ อาจจะเกี่ยวข้องกับ สิทธิสตรี ความอดอยาก การศึกษา ชนกลุ่มน้อย โสเภณี เด็ก ชุมชนแออัด ฯลฯ ซึ่ง ฮอร์ดตันกับเลสลี (อ้างใน สุพัตรา สุภาพ, 2539 : 3) ได้ให้ความหมายของคำว่าปัญหาสังคมว่า เป็นสภาวะที่กระทบกระเทือนบุคคลจำนวนหนึ่งที่มาพอสมควร ในวิถีทางที่ไม่พึงปรารถนา และมีความรู้สึกว่าควรจะมีการกระทำร่วมกันบางอย่าง

ปัญหาสังคมและกลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชน เป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออก เนื่องจากกลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชนหรือ NGO เป็นกลุ่มคนที่รวมตัวกันเพื่อแก้ไขปัญหาสังคมในด้านต่างๆ ซึ่งเป็นการเข้ามาลดช่องว่างในสังคม และแบกรับภาระกิจที่รัฐละเลยหรือเข้าไปไม่ถึง และเป็นทั้งกลไกเสริมการทำงานของรัฐและตรวจสอบรัฐไปในตัว ซึ่งขณะนี้ก็มีกลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชนอยู่ประมาณ 400 กลุ่มกระจัดกระจายอยู่ทั่วประเทศไทย

ปัญหาสังคมผ่านมุมมองของ NGOs

สังคมไทยปัจจุบันอยู่ในยุคของการเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรกรรมเป็นอุตสาหกรรมใหม่ พร้อมๆ กับการเร่งเร้าของกระแสโลกาภิวัตน์ ที่ทำให้การเปลี่ยนแปลงต่างๆ เป็นไปอย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ขณะที่เศรษฐกิจเทคโนโลยีโดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศเร่งรุดไปข้างหน้า ระบบค่านิยม วัฒนธรรม การเมือง กฎหมายและสวัสดิการสังคมกลับปรับตัวตามไม่ทัน จึงก่อให้เกิดความล้าหลังและความสับสนหลายรูปแบบขึ้นในสังคมปัจจุบัน

ขณะที่สภาพเศรษฐกิจในเมืองขยายใหญ่โต กลับปรากฏว่าเศรษฐกิจในชนบทกำลังอยู่ในภาวะล้มละลาย รายได้จากการทำการเกษตรในไร่นาของตนเองเพียงอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอแก่การยังชีพของครอบครัวเกษตรกรอีกต่อไป เกษตรกรจำเป็นต้องหารายได้เสริมจากการขายแรงงานทั้งภายในและภายนอกภาคเกษตร ตลอดจนการผลิตงานหัตถกรรมหรือประกอบอุตสาหกรรมภายในครัวเรือน

การปรับตัวเพื่อความอยู่รอดของชุมชนในท้องถิ่นเป็นไปด้วยความยากลำบากมากยิ่งขึ้นท่ามกลางภาวะทรัพยากรธรรมชาติ ซ้ำยังต้องเผชิญปัญหากลุ่มผลประโยชน์และอิทธิพลท้องถิ่นเข้ามาแย่งชิงทรัพยากรของชุมชน คนในชนบทส่วนหนึ่งหาทางออกด้วยการไปตายดาบหน้า หญิงสาวชายตัวเป็นโสเภณี คนหนุ่มสาวขายแรงงานอย่างเร่ร่อนด้วยการกินยამ้า ปัญหาสังคมเกิดขึ้นเป็นเงาตามความเจริญเติบโต ขณะที่โครงสร้างทางการเมืองที่เป็นอยู่ในปัจจุบันก็ไม่เอื้ออำนวยต่อการแก้ไขความขัดแย้งต่างๆ เกิดขึ้น แม้วาระบบการเมืองจะมีลักษณะเปิดกว้างมากขึ้น แต่ทว่าการเมืองในระบบการเลือกตั้งที่เป็นอยู่กลับเปิดโอกาสให้กลุ่มผลประโยชน์และอิทธิพลท้องถิ่นแทรกตัวเข้ามาใช้ระบบราชการเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ เมื่อประชาชนได้ต่อสู้เพื่อพิทักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติโดยผ่านกระบวนการประชาธิปไตยนอกสภาหลายครั้งก็ถูกรัฐปราบปรามและยุติการต่อสู้ของประชาชนโดยใช้กฎหมายและอ้างความชอบธรรมในการเป็นผู้แทนจากการเลือกตั้ง พรรคการเมืองฝ่ายค้านที่มีอยู่ก็ไม่ได้แสดงบทบาทเป็นฝ่ายค้านปกป้องผลประโยชน์และตรวจสอบรัฐบาลได้จริง นักการเมืองและพรรคการเมือง ได้ใช้ความพยายามเดินแต่เส้นทางมือเพื่อหักโค่นกันและแย่งชิงกันเข้าสู่วงจรอำนาจมากกว่าการคิดค้นและผลักดันงานพัฒนาเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมที่เป็นประโยชน์อย่างแท้จริงต่อสังคมส่วนรวม องค์กรพัฒนาเอกชนได้แบ่งปัญหาสังคมอย่างคร่ำๆ ของเป็น 2 ประเภท คือ

1. ปัญหาเมือง ในปัจจุบันองค์กรพัฒนาเอกชนเป็นที่ยอมรับกันมากขึ้น ขณะเดียวกันองค์กรพัฒนาเอกชน หรือ อพช. ก็ได้ขยายการทำงานออกไปอย่างกว้างขวาง องค์กรเอกชนที่ทำงานในเมืองได้รับความร่วมมือจากกลุ่มคนหลากหลายสาขาอาชีพมากยิ่งขึ้นทั้งภาคธุรกิจและภาคราชการ เช่น อพช.ด้านเด็ก อพช.ด้านผู้หญิง อพช.ด้านสาธารณสุข อพช.ด้านสลัม ส่งผลให้ฐานของ อพช. ที่ทำงานในเมืองค่อนข้างกว้างขวางและสามารถผลักดันให้สาธารณชนตระหนักและเข้าใจปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อมแม้ว่าจะยังไม่สามารถถ่วงดุลกับระบบราชการหรือธุรกิจการเมืองได้อย่างสมบูรณ์ แต่ก็ได้ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นตามสมควร ในขณะที่ อพช. ที่ทำงานด้านสิทธิและเสรีภาพของประชาชนก็ยังคงเป็นผู้ท้วงติง ผู้คัดค้าน ผู้ผลักดันแนวทางที่ดำเนินการโดยรัฐค่อนข้างจะมาก โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปัญหาชนบทและสิทธิมนุษยชน

2. ปัญหาชนบท ปัญหาที่แหลมคมอยู่ในขณะนี้ เป็นปัญหาที่ก่อตัวอยู่ในภาคชนบท ได้แก่ปัญหาการแย่งชิงทรัพยากรธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็น ดิน น้ำ หรือป่า ซึ่งล้วนเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจมูลค่ามหาศาลภาคเมือง โดยเฉพาะกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมซึ่งได้รับการสนับสนุนจากรัฐกำลังพยายามแย่งชิงทรัพยากรไปจากชาวชนบทเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทำให้ชาวชนบทต้องสูญเสียทรัพยากรอันเป็นฐานในการผลิต ซึ่งส่งผลให้สูญเสียความสามารถในการพึ่งพาตนเองตามมา ชาวไร่ชาวนาจำนวนมากจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตจากการทำการเกษตรไปสู่การเป็นแรงงานรับจ้างราคาถูกในเมือง ชาวชนบทอยู่ในภาวะที่ต้องดิ้นรนต่อสู้อย่างมาก องค์กรพัฒนาเอกชนจึงทำหน้าที่สนับสนุนความเข้มแข็งขององค์กรชุมชนให้สามารถกำหนดวิถีชีวิตของตนเองได้ และเป็นเสมือนปากเสียงของพวกเขาเหล่านั้น พยายามที่จะเชื่อมโยงระหว่างชุมชนในชนบทกับชนชั้นกลางในเมือง รวมไปถึงผู้มีอำนาจในการบริหารเศรษฐกิจและกำหนดนโยบายการพัฒนาประเทศเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางนโยบาย ในช่วง 10 กว่าปีที่ผ่านมามีบทบาทยิ่งสำคัญมากขึ้น (คณะกรรมการเผยแพร่และส่งเสริมงานพัฒนา : <http://www.ngonet.or.th/tdsc/index.html>)

องค์กรพัฒนาเอกชน

“... ตอนที่ เป็นนักศึกษาเราเชื่อว่าการทำงานพัฒนานั้น คำตอบอยู่ที่การเปลี่ยนแปลงอำนาจรัฐ เมื่อมาทำงานชุมชนในช่วงแรกๆ เราเชื่อว่าคำตอบอยู่ที่หมู่บ้าน ซึ่งในภายหลังเราก็พบว่ามันสุดโต่งไปทั้ง 2 อย่าง การทำงานในช่วงถัดมาเราได้เชื่อมโยง 2 มิติเข้าหากัน

“... เรามีความเชื่อในเรื่องมนุษย์ ทุกคนปรารถนาสังคมสงบสุขเหมือนกัน การทำงานในลักษณะเช่นนี้ถ้าเรามีพื้นฐานความรักเราจะเห็นศักยภาพในตัวคน ทุกคนมีทั้งข้อดีและไม่ดี หัวใจสำคัญคือมนุษย์ต้องเรียนรู้ ถ้าเราไม่ทำตัวเป็นชาลันแก้ว เราก็จะเรียนรู้และเข้าใจคนอื่นมากขึ้น” (ชัชวาล ทองดีเลิศ : ประธาน กป.อพช.ภาคเหนือ)

“มันไม่ใช่แค่ผลประโยชน์เฉพาะชุมชน แต่เป็นเรื่องที่ต้องพูดถึงระบบนิเวศน์วิทยา ต้องพูดถึงเรื่องต้นน้ำ ไม่ใช่เข้าใจแต่เรื่องสิทธิและอำนาจเพียงฝ่ายเดียว ต้องมีความรู้ มีอุดมการณ์ด้วย” (ประยงค์ ดอกกล้าโย : โครงการพัฒนาลุ่มน้ำภาคเหนือโดยองค์กรชุมชน)

“ในปัจจุบันสภาพปัญหาทางด้านสังคมแม้ว่าจะไม่ต่างจากเมื่อ 15-20 ปีก่อน คือยังเป็นปัญหาของผู้ด้อยโอกาสถูกเอารัดเอาเปรียบ แต่สังคมซับซ้อนขึ้น ปัญหาที่แรงขึ้น บท

บาทจึงมีปรับเปลี่ยน... มีการเชื่อมโยงกับนโยบายมากขึ้น สัมพันธ์กับสื่อมวลชน สัมพันธ์กับภาครัฐจนทุกวันนี้กลายเป็นส่วนหนึ่งของการนั่งโต๊ะเจรจากับภาครัฐ” (สวิง ตันอุดม : ผู้ประสานงานโครงการสุขภาพเพื่อชุมชน) (คณะกรรมการเผยแพร่และส่งเสริมงานพัฒนา :

[http://www.ngonet.](http://www.ngonet.or.th/tdsc/index.html)

[or.th/tdsc/index.html](http://www.ngonet.or.th/tdsc/index.html))

“The Bangkok เป็นเวทีสำหรับพูดคุยเรื่องหลากหลายของคนทุกวัย ในแบบที่ใครอยากคุยก็คุย ไม่อยากคุยก็ไม่ต้องคุย ประสบการณ์ของคนทำละครข้างถนน สอนให้เราเห็นว่า ถ้าเขาไม่สนสิ่งที่เรากำลังแสดงอยู่ การที่เขาเดินจากไปเป็นการกระทำที่ถูกต้องอย่างยิ่ง” (กลุ่มศิลปินวัฒนธรรมกระจกเงา : <http://thaingo.cscoms.com/bon/bon>)

“ในประเทศของเรามีกลุ่มคนทำงานที่เรียกตัวเองว่า เอ็นจีโอ อยู่จำนวนไม่น้อย กลุ่มรุ่งช้วน คือหนึ่งในจำนวนนั้น เว็บไซต์เล็กๆ แห่งนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นสื่อ ให้คุณๆ ที่มีความรักและสนใจความเป็นไปของสังคม ได้รู้จัก เรา”

(กลุ่มรุ่งช้วน : http://members.xoom.com/_XOOM/Pornsak/target)

ปัจจุบันมีกลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชน หรือ NGO กระจายอยู่ทั่วประเทศ โดยองค์กรเหล่านี้จะมีลักษณะการทำงานที่หลากหลายแตกต่างกันไปตามประเด็นปัญหาที่องค์กรเข้าไปเกี่ยวข้องอยู่ เช่น องค์กรที่ทำงานด้านเอดส์ แรงงานเด็ก สิทธิสตรี-การศึกษา เป็นต้น แต่ทั้งนี้้องค์กรพัฒนาเอกชนเหล่านี้ส่วนใหญ่มีจุดมุ่งหมายร่วมกัน และมีทัศนะในการมองปัญหาสังคมโดยรวมไม่แตกต่างกัน ทุกคนและทุกองค์กรก็ต่างทำงานเพื่อหวังจะผลักดันให้เกิดสังคมที่สงบสุข เป็นธรรมและยั่งยืน

สื่ออินเทอร์เน็ต

“ จากประโยชน์ของอินเทอร์เน็ตซึ่งมีมากมายและมีอิทธิพลที่จะทำให้เกิดการปฏิรูป หรือการปฏิวัติวิถีการดำเนินชีวิตในสังคม ทำให้รัฐบาลนานาชาติที่มีวิสัยทัศน์ อันยาวไกล พยายามที่จะสร้างปัจจัยพื้นฐานเพื่อรองรับเทคโนโลยีใหม่ ทั้งนี้เพื่อเป็นเครือข่ายสำหรับการศึกษานอกระบบ การค้นคว้าและพัฒนา การติดต่อสื่อสารตลอดจนเพื่อประโยชน์เชิงจัดการทางธุรกิจและเชิงพาณิชย์ ” (มูลนิธิร่วมด้วยช่วยกัน :

http://www.ngonet.or.th/webboard/list_subj.asp?topicval=6)

อินเทอร์เน็ตเริ่มเข้ามาในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2530 ซึ่งในขณะนั้นอินเทอร์เน็ตจำกัดอยู่ในวงการศึกษา และการวิจัยเท่านั้นไม่ได้เป็นเครือข่ายที่ให้บริการในรูปของธุรกิจ ต่อมาในปี พ.ศ. 2537 ความต้องการในการใช้บริการอินเทอร์เน็ต จากภาคเอกชนมีมากขึ้น การสื่อสารแห่งประเทศไทย (กสท) จึงได้ร่วมมือกับบริษัทเอกชน เปิดบริการอินเทอร์เน็ตให้แก่บุคคลทั่วไป ผู้สนใจได้สมัครเป็นสมาชิก โดยตั้งขึ้นในรูปแบบของบริษัทผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์ จัดเก็บค่าบริการอินเทอร์เน็ตในรูปแบบธุรกิจ สมาชิกบริษัทเหล่านี้ได้แก่ Internet Thailand KSC ComNET, Loxinfo และบริษัทอื่นๆ อีกนับสิบบริษัท ช่วยทำให้การให้บริการอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยเติบโตเข้าสู่ผู้ใช้ทั่วไปอย่างกว้างขวางขึ้นมาก จนในปัจจุบันมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยนับแสนคน (เสกสรร สายสีสด :

<http://campus.fortunecity.com/brigham/879/technet.html>)

สื่ออินเทอร์เน็ตในปัจจุบันกำลังเป็นที่นิยมกันอย่างกว้างขวาง ถึงแม้ว่าจะไม่มีตัวเลขยืนยันที่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั้งของในประเทศไทยหรือทั่วโลกก็ตาม แต่จำนวนเว็บไซต์และบริษัทผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์ก็เพิ่มมากขึ้นทุกปี

ปัจจุบันมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจากทั่วโลกทุกวัย และทุกอาชีพสามารถสื่อสารกันโดยไม่มีข้อจำกัดใดๆ ทั้งศาสนา เชื้อชาติ ระบบการปกครองหรือแม้กระทั่งกฎหมายของแต่ละประเทศ อินเทอร์เน็ตกลายเป็นสังคมใหม่ขนาดใหญ่ซึ่งไม่มีสถานที่จริงๆ ในโลก สังคมในอินเทอร์เน็ตจึงได้รับการขนานนามว่า ไซเบอร์สเปซ (Cyberspace) หรือพื้นที่ที่จำลองขึ้นมา จากการที่มีคนรวมกันอยู่เป็นจำนวนมาก จึงเกิดความต้องการบริการที่หลากหลาย เพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละคน (เสกสรร สายสีสด :

<http://campus.fortunecity.com/brigham/879/technet.html>)

ด้วยเหตุนี้สื่ออินเทอร์เน็ตจึงถือเป็นสื่อหนึ่งที่สามารถสร้างผลกระทบทั้งในแง่บวกและแง่ลบให้เกิดขึ้นได้ต่อกลุ่มคนหมู่มากเช่นเดียวกับสื่อมวลชนทั่วไป ซึ่งสื่ออินเทอร์เน็ตก็เป็นทีวี่พากษ์วิจารณ์กันมากในแง่ของความเป็นดาบ 2 คม คือ ความเป็นคุณอนันต์และโทษมหันต์ แต่ก็ป็นหัวข้อที่ถกเถียงกันอย่างไม่มื่อขื่อยุติ จึงเป็นที่นำศึกษาถึงคุณประโยชน์ของสื่ออินเทอร์เน็ตว่าสามารถสร้างคุณประโยชน์ได้คุ้มค้ำกับผลกระทบแง่ลบที่สามารถเกิดขึ้นได้ด้วยเช่นกันหรือไม่

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ทัศนคติ และการมีส่วนร่วม ต่อปัญหาสังคมบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารข่าวสารปัญหาสังคมบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชนกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านปัญหาสังคมกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อปัญหาสังคมกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

ปัญหำนำในการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วม ในการแก้ไขปัญหาสังคมบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชนหรือไม่

2. การเปิดรับข่าวสารข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาสังคมบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนหรือไม่

3. ความรู้ด้านปัญหาสังคมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนหรือไม่

4. ทัศนคติต่อปัญหาสังคมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนหรือไม่

สมมติฐานการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วม ต่อปัญหาสังคมบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน

2. การเปิดรับข่าวสารข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

3. ความรู้ด้านปัญหาสังคมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

4. ทัศนคติต่อปัญหาสังคมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรในการวิจัยแจกแจงตามสมมติฐานได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 : ลักษณะทางประชากรมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ทัศนคติ และการมีส่วนร่วม ต่อปัญหาสังคมบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน

ตัวแปรอิสระ : ลักษณะทางประชากร

ตัวแปรตาม : การเปิดรับข่าวสารข่าวสารบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ความรู้ทัศนคติ และการมีส่วนร่วม ต่อปัญหาสังคมบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน

สมมติฐานที่ 2 : การเปิดรับข่าวสารข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

ตัวแปรอิสระ : การเปิดรับข่าวสารข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาสังคมบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน

ตัวแปรตาม : การมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

สมมติฐานที่ 3 : ความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

ตัวแปรอิสระ : ความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคม

ตัวแปรตาม : การมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

สมมติฐานที่ 4 : ทัศนคติต่อปัญหาสังคมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

ตัวแปรอิสระ : ทัศนคติต่อปัญหาสังคม

ตัวแปรตาม : การมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

ขอบเขตในการวิจัย

1. เลือกศึกษาเฉพาะเว็บไซต์ “องค์กรพัฒนาเอกชน” ซึ่งเป็นเว็บไซต์ของกลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชนที่ใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามในสังคม

2. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะประชากรที่สามารถใช้สื่ออินเทอร์เน็ตและเคยเยี่ยมชมเว็บไซต์ขององค์กรเอกชนเท่านั้น

นิยามศัพท์

ปัญหาสังคม หมายถึง สภาวะที่กระทบกระเทือนบุคคลจำนวนหนึ่งซึ่งมากพอสมควร ในวิถีทางที่ไม่พึงประสงค์ อาทิ ปัญหาด้านผู้หญิง เอดส์ เด็ก การศึกษา การเกษตร สิ่งแวดล้อม การพัฒนาชุมชน สิทธิมนุษยชน แรงงาน ชนกลุ่มน้อย ชุมชนแออัด ประชาสังคม เป็นต้น

การเปิดรับข่าวสารปัญหาสังคมบน เว็บไซต์ องค์กรพัฒนาเอกชน หมายถึง ความบ่อยครั้งและระยะเวลาในการเยี่ยมชมเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน

ความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคม หมายถึง การมีข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาสังคมไม่ว่าจะเป็นปัญหาสังคมด้านใดก็ตาม

ทัศนคติต่อปัญหาสังคม หมายถึง ความคิดและความรู้สึกที่มีต่อปัญหาสังคมไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านใดก็ตาม

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน หมายถึง การร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน การร่วมบริจาคทุนทรัพย์และทุนอุปกรณ์ และการร่วมสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรพัฒนาเอกชนไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม

ลักษณะทางประชากร หมายถึง เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพ อาชีพ รายได้ การศึกษา และสถานภาพ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยทำให้ทราบว่าประชาชนเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาสังคมจากสื่ออินเทอร์เน็ตมากน้อยเพียงใด ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการสื่อสารในการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ

2. เพื่อให้องค์กรพัฒนาเอกชนต่างๆ ที่ใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายทราบว่า การนำสื่ออินเทอร์เน็ตมาใช้กับกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านมา มีสิทธิผลมากน้อยเพียงใด และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ ซึ่งจะส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาสังคมของกลุ่มเป้าหมาย

ทฤษฎี แนวความคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การเปิดรับ ความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมต่อปัญหาสังคมบนสื่ออินเทอร์เน็ต ของกลุ่มผู้ใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในเขตกรุงเทพมหานคร (ศึกษากรณีเว็บไซต์ “องค์กรพัฒนาเอกชน”) ผู้วิจัยได้นำทฤษฎี แนวความคิด ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัยดังต่อไปนี้

ทฤษฎีและแนวความคิด

1. แนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร
2. แนวความคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร
3. แนวความคิดเกี่ยวกับความรู้
4. แนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคติ
5. แนวความคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
6. แนวความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง KAP
7. แนวความคิดเกี่ยวกับสื่ออินเทอร์เน็ต
8. แนวความคิดเกี่ยวกับองค์กรพัฒนาเอกชน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทฤษฎีและแนวความคิด

ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร

เดอเฟลอร์ (De Fleur, 1966) ได้กล่าวถึงปัจจัยบางอย่างซึ่งเป็นตัวแปรแทรก ที่เกี่ยวข้องกับ กับผู้รับสารแต่ละคน เช่น ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาและสังคมซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการรับข่าวสาร และทำให้เกิดผลไม่เหมือนหรือไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร ซึ่งเดอเฟลอร์ได้กล่าวถึง ทฤษฎีที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ 3 ทฤษฎีด้วยกัน คือ

1. ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference Theory) เป็นทฤษฎีที่สรุปว่าผู้รับสารแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกันในทางจิตวิทยา เช่น ทักษะคิด ค่านิยม และความเชื่อ ทำให้ความสนใจในการเปิดรับข่าวสารหรือการตีความหมายข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน โดยหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับทฤษฎีนี้ มีดังนี้

- มนุษย์มีความแตกต่างกันมากในองค์ประกอบทางจิตวิทยาส่วนบุคคล
- ความแตกต่างนี้มีบางส่วนมาจากลักษณะแตกต่างทางชีวภาพหรือทางร่างกายของแต่ละบุคคลส่วนใหญ่แล้วจะมาจากความแตกต่างที่เกิดจากการเรียนรู้
- มนุษย์ซึ่งถูกชูปเลี้ยงภายใต้สภาพการณ์ต่างๆ จะเปิดรับความคิดเห็นแตกต่างกันออกไป
- การเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดทัศนคติ ค่านิยม และความเชื่อที่รวมเป็นลักษณะทางจิตวิทยาส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน

2. ทฤษฎีกลุ่มสังคม (Social Categories Theory) ได้สรุปไว้ว่า บุคคลที่มีลักษณะทางสังคมคล้ายกันจะมีการแสดงพฤติกรรมการสื่อสารคล้ายคลึงกัน ซึ่งได้แก่ การเปิดรับสื่อ ความพอใจในสื่อ และอุปนิสัยการใช้สื่อร่วมกัน เป็นต้น ส่วนลักษณะทางสังคมที่สำคัญได้แก่ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ชาติพันธุ์ ศาสนา อายุ เพศ และภูมิฐานะ ฯลฯ

3. ทฤษฎีความสัมพันธ์ทางสังคม (The Social Relations Theory) ได้กล่าวไว้ว่า ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้รับสารกับบุคคลอื่นในสังคมในลักษณะของกลุ่มปฐมภูมิหรือกลุ่มทุติยภูมิ โดยกลุ่มปฐมภูมิ จะเป็นความสัมพันธ์ใกล้ชิดในหมู่เพื่อนสนิท เพื่อนร่วมงาน หรือในครอบครัวและวงศาคณาญาติ จะมีอิทธิพลต่อผู้รับสารมากกว่ากลุ่มทุติยภูมิ ซึ่งจะเป็นความใกล้ชิดน้อยกว่า ข่าวสารต่างๆ ที่ได้รับจากสื่อมวลชนมักจะถูกรับรู้หรือตีความโดยมีอิทธิพลของกลุ่ม

หรือบุคคลในกลุ่มเข้าไปเกี่ยวข้องเสมอ เช่น การที่ปัจเจกบุคคลจะเชื่อข่าวสารจากโฆษณาใดหรือไม่ นั่น มักจะได้รับอิทธิพลจากการปรึกษาหารือจากเพื่อนๆ หรือผู้ใกล้ชิด ซึ่งเป็นอิทธิพลที่มีผลต่อการรับรู้ข่าวสาร เรียกว่า “อิทธิพลของบุคคล”

ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร

ทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการในการเลือกรับสาร (Selective Processes) ซึ่งมีขั้นตอนต่างๆ ดังนี้ (Klapper, 1960)

1. การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) หมายถึงแนวโน้มที่ผู้รับสารจะเลือกสนใจหรือเปิดรับข่าวสารที่สอดคล้องกับความคิดเห็นและความสนใจที่มีอยู่เดิม เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาหรือสนองความต้องการของตน
2. การเลือกให้ความสนใจ (selective Attention) ผู้รับสารนอกจากจะเลือกเปิดรับข่าวสารแล้ว ยังเลือกให้ความสนใจต่อข่าวสารที่สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อดั้งเดิมของตน
3. การเลือกรับรู้ (Selective Perception) เมื่อเปิดรับข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่งแล้ว ผู้รับสารจะเลือกที่จะรับรู้และตีความ (Interpretation) สารที่ตนได้รับตามประสบการณ์ของแต่ละคน ซึ่งอาจมีการตีความข่าวสารที่ได้รับมา ตามความเข้าใจของตนเอง หรือตามทัศนคติ ประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ และแรงจูงใจของตนในขณะนั้น
4. การเลือกจดจำ (Selective Retention) นอกจากผู้รับสารจะเลือกเปิดรับเลือกให้ความสนใจ ตลอดจนเลือกการรับรู้ และตีความหมายสารให้สอดคล้องกับทัศนคติและเชื่อของตนแล้ว ผู้รับสารยังเลือกที่จะจดจำเนื้อหาสาระของสารที่สอดคล้องกับความคิดเห็นของตนอีกด้วย และในขณะเดียวกัน ก็มักจะลืมข่าวสารที่ไม่ตรงกับความสนใจของตนเอง

แนวความคิดในการให้ความหมายของการเปิดรับข่าวสาร โดยจำแนกตามการเปิดรับข่าวสาร (Samuel L.Becker,1972) มีดังนี้

1. การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking) กล่าวคือ บุคคลจะแสวงหาข้อมูลเมื่อต้องการให้มีความคล้ายคลึงกับบุคคลอื่น ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเรื่องทั่วไป
2. การเปิดรับข้อมูล (Information Receptivity) กล่าวคือบุคคลจะเปิดรับข่าวสารเพื่อต้องการทราบข้อมูลที่ตนเองสนใจ อยากรู้ เช่นการเปิดดูโทรทัศน์ เฉพาะรายการที่

สนใจ หรือมีผู้แนะนำมา หรือขณะอ่านหนังสือพิมพ์ หรือดูโทรทัศน์ หากมีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับตนเอง ก็จะทำให้ความเอาใจใส่ อ่านหรือดูเป็นพิเศษ

3. การเปิดรับประสบการณ์ (Experience Receptivity) กล่าวคือ บุคคลจะเปิดรับข่าวสารเพราะต้องการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเพื่อผ่อนคลายอารมณ์

แนวความคิดขั้นตอนของขบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ (Attitude) และพฤติกรรม (Practice) อันเป็นผลมาจากการเปิดรับข่าวสาร (W.J. McGuire, 1966) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ 5 ขั้นตอนด้วยกันคือ

1. การใส่ใจ (Attention)
2. ความเข้าใจ (Comprehension)
3. การมีสิ่งใหม่เกิดขึ้น (Yielding)
4. การเก็บเอาไว้ (Retention)
5. การกระทำ (Action)

แม็คคอมส์ และเบ็คเกอร์ (McCombs and Becker, 1979) ได้ให้ความเห็นว่าบุคคลเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน เพื่อตอบสนองของความต้องการ 4 ประการ คือ

1. เพื่อต้องการรู้เหตุการณ์ (Surveillance) โดยการติดตามความเคลื่อนไหวและสังเกตการณ์สิ่งต่างๆ รอบตัวจากสื่อมวลชน เพื่อจะได้รู้ทันเหตุการณ์ ทันสมัย และรู้ว่าอะไรเป็นสิ่งที่สำคัญที่ควรรู้
2. เพื่อต้องการคำแนะนำ (Guidance) เพื่อใช้ในการปฏิบัติตัวให้ถูกต้องและช่วยในการตัดสินใจในแต่ละวัน เพื่อความอยู่รอดในระบบสังคมและการเมืองที่เป็นอยู่
3. เพื่อความตื่นเต้น (Excitement) เพื่อสร้างความรู้สึกว่าได้รวมอยู่ในเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นด้วย
4. เพื่อเสริมความคิดเห็น (Reinforcement) ช่วยเสริมความคิดเห็นเดิมให้มั่นคงยิ่งขึ้น หรือช่วยสนับสนุนการตัดสินใจที่ได้กระทำลงไปแล้ว
5. เพื่อนำเอาไปใช้ในการสนทนา (Anticipated Communication)
6. เพื่อความบันเทิง (Entertainment) เพื่อความเพลิดเพลินรวมทั้งการผ่อนคลายอารมณ์

ชาร์ล เค อัทคิน (Charies K. Atkin, 1973) กล่าวถึงความสำคัญของการเปิดรับข่าวสารไว้ว่า บุคคลที่เปิดรับข่าวสารมากยิ่งมีหูตากว้างไกล มีความรู้ความเข้าใจสภาพแวดล้อม และเป็นคนที่ทันสมัยทันต่อเหตุการณ์ มากกว่าบุคคลที่เปิดรับข่าวสารน้อย

ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับความรู้

มีผู้ให้ความหมายของความรู้ไว้หลายท่าน ดังนี้

ดาร์วิน กิจนิตี (2540 : 18) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง รูปแบบวิธีการ กฎเกณฑ์ แนวปฏิบัติ สิ่งของ เหตุการณ์ หรือบุคคล ซึ่งได้จากการสังเกตประสบการณ์ หรือจากสื่อต่างๆ ประกอบกัน

ความรู้ทำให้ผู้เรียนได้รู้ถึงความสามารถในการจำ และระลึกถึงเหตุการณ์ และประสบการณ์ที่เคยพบมาแล้ว แบ่งได้ดังนี้

- ก) ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา
- ข) ความรู้เกี่ยวกับวิธี และการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
- ค) ความรู้เกี่ยวกับการรวบรวมแนวความคิดและโครงสร้าง

นภดล ทองมัน (2541 : 23) กล่าวว่า ความรู้คือ การรับรู้เบื้องต้น ซึ่งบุคคลส่วนมากจะได้รับผ่านประสบการณ์โดยการเรียนรู้จากการตอบสนอง (Response) ต่อสิ่งเร้า (Stimulus) แล้วจัดระบบเป็นโครงสร้างของความรู้ที่ผสมผสานระหว่างความจำกับสภาพจิตวิทยา ด้วยเหตุนี้ความรู้จึงเป็นความจำที่เลือกสรรซึ่งสอดคล้องกับสภาพจิตใจของตนเอง ความรู้จึงเป็นกระบวนการภายใน

ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

Katz และ Scotland กล่าวว่า ทัศนคติมีส่วนประกอบพื้นฐาน 3 ประการ คือ

1. ส่วนประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อของบุคคลต่อสิ่งต่างๆ ทั้งที่ชอบและไม่ชอบ ซึ่งถ้าบุคคลมีความรู้หรือความคิดว่าสิ่งนั้นดี ก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ในทางตรงข้ามถ้ามีความรู้หรือความคิดต่อสิ่งนั้นว่าไม่ดี ก็จะมีทัศนคติต่อสิ่งนั้นไม่ดี

2. ส่วนประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะมีผลแตกต่างกันไปตามแต่บุคลิกภาพของบุคคลนั้นๆ ซึ่งเป็นค่านิยมของแต่ละบุคคล
3. ส่วนประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior Component) คือการแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจ และความรู้สึก

Fishbein และ Ajzen ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า คือ แนวโน้มในการเรียนรู้ที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ชอบหรือไม่ชอบอย่างคงที่ ซึ่งทัศนคติของบุคคลสามารถถูกทำให้เปลี่ยนแปลงได้หลายวิธี อาทิการที่บุคคลได้รับข่าวสารต่างๆ จากบุคคลอื่นหรือจากสื่อมวลชน และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบของทัศนคติด้านความรู้ ความเข้าใจ และเป็นที่เชื่อกันว่าถ้าส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งเปลี่ยนแปลง ส่วนประกอบด้านอื่นก็มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงเช่นกัน

แม็คไกว (Mcquire, 1966) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงทัศนคติจะประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน คือ การใส่ใจ (Attention) ความเข้าใจ (Comprehension) การยอมรับ (Yielding) การเก็บเอาไว้ (Retention) และการกระทำ (Action) ซึ่งกระบวนการเหล่านี้จะเกิดขึ้นเมื่อได้มีการเกิดกระบวนการสื่อความหมายหรือการติดต่อทางด้านข่าวสาร นอกจากนี้ขั้นตอนเหล่านี้จะเกิดขึ้นหรือไม่ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถทางสติปัญญา ฐานะทางเศรษฐกิจ การศึกษา และอื่นๆ

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของมนุษย์นั้น มีกระบวนการเปลี่ยนแปลงอยู่ 3 ระดับ คือ (จุมพล รอดคำดี, 2532)

1. การเปลี่ยนแปลงความคิด สิ่งที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ จะมาจากข้อมูลข่าวสารใหม่ ซึ่งอาจมาจากสื่อมวลชนและบุคคลอื่นๆ
2. การเปลี่ยนแปลงความรู้สึก การเปลี่ยนในระดับนี้จะมาจากประสบการณ์ หรือความประทับใจ หรือสิ่งทำให้เกิดความสะเทือนใจ
3. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เป็นการเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินในสังคม ซึ่งไปมีผลต่อบุคคล ทำให้ต้องปรับพฤติกรรมเดิมเสียใหม่

เทอร์สโตน (Thurstone, 1929) ได้สรุปคุณลักษณะบางประการที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติซึ่งจะต้องทำความเข้าใจก่อนที่จะทำการวัดทัศนคติ ดังนี้

1. ทักษะคิดเป็นสิ่งที่มีความสลับซับซ้อน ไม่สามารถอธิบายได้ด้วยตัวเลขเพียงอย่างเดียว เนื่องจากทักษะคิดมีลักษณะเป็นเชิงคุณภาพอย่างมาก แต่เราก็สามารถคาดเดาทักษะคิดของมนุษย์ได้
2. ทักษะคิดต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หมายถึง ผลรวมของความรู้สึก ความโน้มเอียง อคติ ความกลัว ความคิดอื่นๆ ต่อเรื่องนั้นๆ
3. การวัดทักษะคิดสามารถวัดโดยใช้ความคิดเห็น (Opinion) เป็นเครื่องมือ แต่การใช้ความคิดเห็นเพียงอย่างเดียวนั้น อาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการวัด ดังนั้นการใช้การกระทำของคน อาจจะเป็นเครื่องมือบ่งชี้ทักษะคิดที่ดีกว่าสิ่งที่เขาพูด แต่ก็เป็นไปได้ที่อาจมีการบิดเบือนการกระทำของตนเอง ดังนั้นการวัดทักษะคิดจึงยังใช้ความคิดเห็นหรือการกระทำบางรูปแบบเพื่อใช้บ่งชี้ทักษะคิด
4. การใช้ความคิดเห็นหรือการกระทำบางรูปแบบเพื่อใช้บ่งชี้ทักษะคิดนั้นย่อมมีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้นอย่างแน่นอน แต่ความคลาดเคลื่อนนั้นถือเป็นสากล (Universal)
5. ทักษะคิดของบุคคลหนึ่ง ไม่สามารถที่จะคาดเดาการกระทำของบุคคลนั้นได้อย่างถูกต้องเสมอไป
6. ทักษะคิดสามารถเปลี่ยนแปลงได้ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอาจเกิดจากความผิดพลาดในการวัด ดังนั้น จึงมีแนวความคิดที่จะใช้ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error of Measurement) เพื่อแยกความผิดพลาดของเครื่องมือที่ใช้วัดจากความเปลี่ยนแปลงของตัวทักษะคิดนั่นเอง
7. ไม่สามารถใช้คำว่า “มาก” หรือ “น้อย” อธิบายทักษะคิดได้อย่างสมบูรณ์ เพราะทักษะคิดมีหลายมิติ จึงพยายามที่จะวัดค่าของทักษะคิดในเชิงเส้นตรง (Linear Measurement)

โดยแนวความคิดของเทอร์สไตน์ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างมากในการสร้างแบบสอบถาม อย่างเช่นการวัดทักษะคิด โดยการตั้งคำถามจากความคิดเห็นหรือการกระทำบางรูปแบบเพื่อวัดทักษะคิด เนื่องจากทักษะคิดเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนมาก

ทักษะคิดและการเปลี่ยนแปลงทักษะคิดเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนจึงเกี่ยวเนื่องกับทฤษฎีทางด้านจิตวิทยาบางทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทักษะคิดของมนุษย์ ดังนี้

ทฤษฎีความคงที่ของการรับรู้ (Cognitive Consistency Theory)

ทฤษฎีนี้เริ่มมาจากแนวความคิดที่ว่า มนุษย์มีเหตุผล และมีการรับข่าวสาร เพื่อให้เกิดความคงที่ทางความคิด หรือลดความไม่คงที่ทางความคิด รวมไปถึงความคงที่ของทัศนคติ ความรู้สึก และพฤติกรรม ซึ่งทฤษฎีความคงที่แบ่งออกเป็น 3 ทฤษฎี คือ

1. ทฤษฎีความสมดุลย์ (Balance Theory) มีแนวความคิดว่า ทัศนคติของบุคคลมีแนวโน้มที่จะมั่นคงเมื่อมีการเรียบเรียงให้เป็นระบบ และทัศนคติจะยังคงความสมดุลย์ ถ้าทัศนคตินั้นไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือได้รับข่าวสารที่ตรงข้ามกับทัศนคติเดิม

2. ทฤษฎีความไม่สอดคล้องของการรับรู้ (Cognitive Dissonance Theory) ซึ่งสามารถแบ่งความไม่สอดคล้องของการรับรู้ได้ 3 ประการ คือ

2.1 ความขัดแย้งระหว่างพฤติกรรมกับทัศนคติ เช่น คนสูบบุหรี่ที่มีความรู้สึกว่าจะชอบสูบบุหรี่ แต่รู้ว่าการสูบบุหรี่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เมื่อได้รับข่าวสารเรื่องโทษของบุหรี่ก็จะทำให้เกิดการขัดแย้ง

2.2 ความขัดแย้งระหว่างแหล่งสารกับเรื่องนั้นๆ คือ การที่บุคคลกับกลุ่มที่บุคคลเชื่อถือ มีความคิดแตกต่างกันในเรื่องนั้น ทำให้เกิดความไม่สอดคล้องทางความคิดของบุคคลนั้น

2.3 ความขัดแย้งระหว่างความเชื่อ คือ ค่านิยมที่ทำให้เกิดความไม่สอดคล้องภายในตัวของบุคคล บุคคลสามารถลดความขัดแย้งได้โดยหาเหตุที่ใช้วิจารณ์ญาณ (Justification) มาสนับสนุนความคิดของตน หรือปรับทัศนคติของตนใหม่ ดังนั้นผู้ส่งสารจึงควรให้ข้อมูลข่าวสารที่ทำให้ผู้รับสารรู้สึกว่าจะไม่ทำให้เกิดความไม่สอดคล้องทางความคิด หรือช่วยลดความขัดแย้งของผู้รับสาร ซึ่งจะช่วยให้ผู้รับสารเกิดการยอมรับในตัวสารนั้น

3. ทฤษฎีความสอดคล้องของการรับรู้ (Cognitive Consonance Theory)

ทัศนคติของผู้รับสารที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มักจะแตกต่างกันไปตามการประเมินของผู้รับสารเอง โดยมีความเกี่ยวพันไปถึงการสนับสนุนของทัศนคติเดิมที่มีอยู่ทั้งในแง่บวกและแง่ลบโดยผู้รับสารจะพยายามทำให้ทัศนคติเกิดความสอดคล้องกันกับข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ โดยสามารถสรุปได้ว่า

1. ถ้าผู้รับสารได้รับสารที่ไม่เป็นที่พอใจ ย่อมไม่สามารถเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ในทันที จึงจำเป็นต้องมีระยะเวลาในการรณรงค์พอสมควรจึงจะทำให้ผู้รับสารเปลี่ยนทัศนคติได้

2. ถ้าผู้รับสารได้สารที่เป็นที่พอใจ ย่อมสามารถเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ง่ายกว่าสารที่ผู้รับสารไม่พอใจ
3. ถ้าผู้รับสารได้รับสารที่ไม่ใช่เรื่องที่สำคัญสำหรับผู้รับสาร การสื่อสารนั้นๆ ก็จะไม่ประสบความสำเร็จ

ทฤษฎีการตอบสนองการรับรู้ (Cognitive Response)

ทัศนคติ คือ ความรู้สึกชอบและไม่ชอบต่อสิ่งของใดๆ หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ส่วนการตอบสนองการรับรู้คือ หน่วยของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของหรือเรื่องนั้นๆ ซึ่งเกิดจากกระบวนการรับรู้ (Cacioppo et.al. : 1981: อ้างใน <http://uts.cc.utexas.edu/~kwch/theory/adv3821.html>)

การตอบสนองการรับรู้และการเปลี่ยนแปลงทัศนคติมีความเกี่ยวข้องและมีอิทธิพลต่อกันและกันอย่างมากระหว่างกัน เนื่องมาจากการศึกษาพบว่าความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีการสื่อสารที่มีความสัมพันธ์ทางด้านบวกกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และในขณะเดียวกันความรู้สึกไม่พึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อมีการสื่อสารที่มีความสัมพันธ์ทางด้านลบกับการโน้มน้าวใจ ข้อมูลเกี่ยวกับการตอบสนองการรับรู้จากการสื่อสารของผู้รับสารสามารถทำให้เราคาดเดาการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้รับสารได้

ความสัมพันธ์ระหว่างการตอบสนองการรับรู้และการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ คือ การตอบสนองการรับรู้เร่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ หรืออีกแง่หนึ่งคือ การตอบสนองการรับรู้มีอิทธิพลต่อทัศนคติสุดท้ายของผู้รับสาร ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างการตอบสนองการรับรู้และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้นจะมีความสัมพันธ์กันแค่บางส่วน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไม่ได้เกี่ยวข้องกับการตอบสนองการรับรู้เท่านั้น แต่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทางด้านจิตวิทยาและทางกายภาพอื่นๆ เช่นเดียวกับความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมจะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขของการนำปัจจัยอื่นๆ เข้ามาพิจารณาด้วยเช่นกัน

ประเภทของการตอบสนองการรับรู้แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. การตอบสนองการรับรู้แบบต่างขั้ว (Polarity) คือ การที่ผู้รับสารรู้สึกพอใจหรือรู้สึกต่อต้านกับข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ซึ่งจะแบ่งความคิดแบบต่างขั้วได้เป็น 3 ประเภทคือ ความรู้สึกพึงพอใจกับข้อมูลข่าวสาร ความรู้สึกไม่พึงพอใจกับข้อมูลข่าวสาร และความรู้สึกกลางๆ หรือเฉยๆ กับข้อมูลข่าวสาร
2. แหล่งกำเนิดของข้อมูล (Origin) คือการแบ่งการตอบสนองการรับรู้ตามแหล่งกำเนิดของข้อมูล ซึ่งจะแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ
 - 2.1 ความคิดเกี่ยวกับสารที่มีอยู่ก่อนแล้ว

2.2 การปรับเปลี่ยนความคิดที่มีอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งระดับนี้จะมีปฏิกริยาโต้ตอบในกระบวนการสื่อสาร

2.3 ผู้รับสารเกิดความคิดใหม่ ซึ่งในระดับนี้จะมุ่งไปที่โมเดลของการตอบสนอง การรับรู้ นั่นคือ การที่ผู้รับสารได้แสดงความคิดหรือปฏิกริยาเพื่อตอบสนองการสื่อสารนั้นๆ

(Kyu-Won Oh : 1997 :

<http://uts.cc.utexas.edu/~kwoh/theory/adv3821.html>)

ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

ความหมายของการมีส่วนร่วม (สุรพงษ์ ใสธนะเสถียร : 2533) การกระทำหรือพฤติกรรมใดๆ ของคนเรา ส่วนใหญ่เป็นการแสดงออกของบุคคล โดยมีพื้นที่มาจากความรู้ และทัศนคติของบุคคล การที่บุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันก็เนื่องมาจากการมีความรู้ และทัศนคติที่แตกต่างกันเกิดขึ้นได้ก็เพราะความแตกต่างอันเนื่องมาจากการเปิดรับสื่อ และความแตกต่างในการแปลสารที่ตนเองได้รับ จึงก่อให้เกิดประสบการณ์สิ่งสมที่แตกต่างกัน อันมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของบุคคลแนวความคิดกับการที่ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนนั้นได้บังเกิดขึ้นกับชุมชนต่างๆ ทั่วโลก

การมีส่วนร่วม เป็นกระบวนการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทร่วมคิดร่วมตัดสินใจ ร่วมแก้ปัญหาที่สมาชิกมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในกิจกรรมของกลุ่ม โดยอาจจะเกี่ยวข้องในลักษณะของการทำงานร่วมกัน การดำเนินงานร่วมกันในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่อง เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายตามที่ต้องการ ซึ่งมองได้ 2 แนวทาง แนวทางแรกมองว่าองค์กรที่มีบทบาทส่วนใหญ่เป็นองค์กรราชการ การจัดทำโครงการจึงมีลักษณะแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เป้าหมายคือตอบสนองความต้องการขององค์กร การจัดทำโครงการจึงมีระยะสั้นไม่ถาวรและโครงการลุ่มเล็กไปได้ง่าย แนวทางที่ 2 มองว่าประชาชนมีบทบาทเป็นการมองไปที่ความสนใจ และปัญหาความต้องการของประชาชน ดังนั้นแนวทางการจัดทำโครงการจึงต้องคำนึงถึงปัญหาความต้องการ ซึ่งจะต้องเข้าใจพื้นฐานวัฒนธรรมและค่านิยมเป็นองค์ประกอบในการสร้างความร่วมมือ แนวทางนี้จะทำให้ความร่วมมือในแต่ละโครงการถาวร ไม่ฉาบฉวยเฉพาะหน้า เพราะเป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชน (ระวีวิภาไพ ศรีคุปต์ : 2540)

การจัดลำดับปัจจัยที่ได้นำประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม มีดังนี้ (Jose A. Agbayani, Jr. : 1970)

1. การร่วมประชุม
2. การออกความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
3. การตีปัญหาให้กระจ่าง
4. การออกเสียงสนับสนุนหรือคัดค้านปัญหา
5. การออกเสียงเลือกตั้ง
6. การบริจาคเงิน
7. การบริจาควัตถุ
8. การช่วยเหลือด้านแรงงาน
9. การใช้โครงการให้เป็นประโยชน์อย่างถูกต้อง
10. การช่วยเหลือในการรักษาโครงการ
11. การทำงานร่วมกับผู้นำการเปลี่ยนแปลง

แนวความคิดดังกล่าวมาใช้ประโยชน์ในการออกแบบแบบสอบถามในส่วนของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนว่าควรจะครอบคลุมการมีส่วนร่วมแค่ไหน

แบบวัดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน โดยได้กำหนดกรอบลักษณะของการมีส่วนร่วมไว้ดังนี้ (ปฤษฎา บุญเจือ : 2536 : 48)

1. ร่วมประชุม
2. ร่วมแสดงความคิดเห็น
3. ร่วมในการตัดสินใจ
4. ร่วมประสานงาน
5. ร่วมในการวางแผน
6. ร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ
7. ร่วมรับผลประโยชน์
8. ร่วมในการติดตามผล
9. ร่วมในการประเมินงาน
10. ร่วมเป็นผู้นำ
11. ร่วมในการดูแลรักษา

แนวความคิดดังกล่าวมาใช้ประโยชน์ในการออกแบบแบบสอบถามในส่วนของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนว่าควรจะครอบคลุมการมีส่วนร่วมแค่ไหน

ปัจจัยที่จะทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมหรือไม่เข้ามามีส่วนร่วมมีดังนี้ (William Reeder : 1963 : 39-53)

1. การที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลจะเข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมใดๆ ก็ตาม ขึ้นอยู่กับความสอดคล้องของกิจกรรมนั้นๆ กับความเชื่อพื้นฐาน ทศนคติและค่านิยมของตน
2. การที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลจะเข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมใดๆ ก็ตาม ขึ้นอยู่กับความสอดคล้องของกิจกรรมนั้นๆ กับผลประโยชน์ของตนเอง
3. การที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลจะเข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมใดๆ ก็ตาม ขึ้นอยู่กับกิจกรรมนั้นมีเป้าหมายที่จะส่งเสริมและปกป้องรักษาผลประโยชน์ของตนเอง
4. การที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลจะไม่เข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมใดๆ ก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นได้เคยมีประสบการณ์ที่เป็นอคติต่อกิจกรรมนั้นมาแล้ว
5. การที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลจะเข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมใดๆ ก็ตาม ขึ้นอยู่กับความสอดคล้องของกิจกรรมนั้นๆ กับสิ่งที่บุคคลนั้นได้มาหรือหวังเอาไว้
6. การที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลจะเข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมใดๆ ก็ตาม ขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของตนเองเป็นใหญ่
7. การที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลจะเข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมใดๆ ก็ตาม จะเป็นการบีบบังคับไม่ได้
8. การที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลจะเข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมใดๆ ก็ตาม ขึ้นอยู่กับอุปนิสัยและจารีตประเพณี
9. การที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลจะเข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมใดๆ ก็ตาม ขึ้นอยู่กับโอกาสที่จะเอื้ออำนวย
10. การที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลจะเข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมใดๆ ก็ตาม ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลนั้นๆ
11. การที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลจะเข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมใดๆ ก็ตาม ขึ้นอยู่กับการได้รับการสนับสนุน กระตุ้น ยั่วยุ และจูงใจให้เกิดขึ้น

การมีส่วนร่วมของประชาชนสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ระดับ คือ (อคิดิน รพีพัฒน์ : 2525 : 78-79)

1. ประชาชนมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา และความต้องการของชุมชนตลอดจนเรียงลำดับความสำคัญของปัญหา ร่วมกับผู้ปฏิบัติงานในสนาม (Organizer)

2. ประชาชนมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์หาสาเหตุแห่งปัญหา และแนวทางต่างๆ ที่อาจนำมาใช้ในการแก้ปัญหา
3. ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาแนวทาง และวิธีการที่จะใช้ในการแก้ปัญหา และวางแผนเพื่อแก้ปัญหาร่วมกันกับผู้ปฏิบัติงานสนาม
4. ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนเพื่อแก้ปัญหา
5. ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามผลการปฏิบัติงานร่วมกับผู้ปฏิบัติงานในสนาม

การสร้างสังคมที่มีส่วนร่วมได้นั้น จะต้องใช้เครื่องมือ 3 ประการ ดังนี้ (Juan Diaz Bordenave : 1994 : 41 – 44 อ้างใน Shirley A White)

1. Self-management Economy คือ สังคมที่มีส่วนร่วมที่จริงทั้งระบบการเมืองและเศรษฐกิจจะต้องเป็นในลักษณะการกระจายอำนาจ นั่นคือการบุคคลในหน่วยงานหรือองค์กรนั้นๆ บริหารงานด้วยตนเอง
2. Educating for a Participative Society คือ การใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือ เนื่องจากการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการเตรียมให้เด็กเริ่มเป็นนักตัดสินใจที่ดีและมีคุณภาพ ในสังคมประชาธิปไตย รวมทั้งการพัฒนาความรับผิดชอบและความร่วมมือเพื่อนำไปสู่เป้าหมาย
3. New Functions of Communication คือ การเปลี่ยนหน้าที่ของการสื่อสารจากที่เป็นเชิงพาณิชย์มาเป็นการให้บริการแก่สังคม ไม่ใช่ทำหน้าที่แค่การกระจายข้อมูลข่าวสาร แต่กระตุ้นให้เกิดการอภิปรายและมีส่วนร่วม เป็นเครื่องมือให้ประชาชนได้แสดงความรู้สึก ความคิดเห็น ซึ่งถือเป็นปัจจัยพื้นฐานของสังคมของการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

ปธาน สุวรรณมงคล (2527 : 83) กล่าวว่า ชุมชนควรมีรูปแบบการมีส่วนร่วม 4 ลักษณะ คือ

1. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการตัดสินใจ
2. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการดำเนินงาน
3. การมีส่วนร่วมของชุมชนในผลประโยชน์
4. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการประเมินผล

การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการที่รัฐบาลส่งเสริม ชักนำ สนับสนุน และสร้างโอกาสให้ประชาชนในชุมชนทั้งในรูปส่วนบุคคล กลุ่มคน ชมรม สมาคม มูลนิธิ และองค์กรอาสาสมัครรูปแบบต่างๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือหลายเรื่องร่วมกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ และนโยบายการพัฒนาที่กำหนดไว้ โดยมีส่วนร่วมในลักษณะต่อไปนี้ (ไพรัช เตชะรินทร์ : 2527 : อังโน ประสพสุข ดีอินทร์, 2531 : 23)

1. ร่วมทำการศึกษาค้นคว้า ปัญหา และสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนรวมตลอดจนความต้องการของชุมชน
2. ร่วมคิดหาและสร้างรูปแบบและวิธีการพัฒนา เพื่อแก้ไขและลดปัญหาของชุมชนหรือสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนหรือสนองความต้องการของชุมชน
3. ร่วมวางนโยบายหรือแผนงานหรือโครงการหรือกิจกรรม เพื่อขจัดและแก้ไขปัญหาและสนองความต้องการของชุมชน
4. ร่วมตัดสินใจ ในการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
5. ร่วมจัดหรือปรับปรุงระบบการบริหารงานพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
6. ร่วมการลงทุนในกิจกรรมโครงการของชุมชนตามขีดความสามารถของตนเองและหน่วยงาน
7. ร่วมปฏิบัติตามนโยบาย แผนงาน โครงการและกิจกรรม ให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้
8. ร่วมควบคุม ติดตาม ประเมินผล และร่วมบำรุงรักษาโครงการและกิจกรรมที่ได้ทำไว้ให้ใช้ประโยชน์ได้ตลอดไป

แนวความคิดดังกล่าวมาใช้ประโยชน์ในการออกแบบแบบสอบถามในส่วนของกรณีมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนว่าควรจะครอบคลุมการมีส่วนร่วมมากแค่ไหน

ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับ KAP

โรเจอร์ (Rogers, Everette M.) ได้กล่าวว่า ทั้งความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม ต่างก็มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน เนื่องจากการที่คนเราจะเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้นั้นขึ้นอยู่กับความรู้ ถ้ามีความรู้ ความเข้าใจดี ทักษะดีก็จะเปลี่ยนแปลง และเมื่อทัศนคติเปลี่ยนแปลงแล้วก็จะมีการยอมรับปฏิบัติหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ดังนั้นการที่จะมีการยอมรับหรือปฏิเสธสิ่งใดต้องพยายามเปลี่ยนทัศนคติก่อนโดยการให้ความรู้

แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของบุคคลนั้นไม่สัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องเสมอไป ซึ่งเราเรียกว่า ช่องว่างของ ความรู้ ทักษะ และการยอมรับปฏิบัติ หรือ KAP GAP กล่าวคือ เมื่อการสื่อสารใดๆ ก็ตามที่ทำให้เกิดความรู้และทัศนคติในเชิงบวกต่อสิ่งนั้นแล้ว แต่ใน

ขั้นปฏิบัติอาจมีผลตรงกันข้ามก็ได้ ถึงแม้ว่าโดยส่วนใหญ่เมื่อบุคคลมีทัศนคติด้านใดแล้วก็มักจะมีการปฏิบัติที่โน้มเอียงไปทางทัศนคติของตนเองก็ตาม แต่ในบางกรณีก็อาจเกิด KAP GAP ขึ้นได้ นั่นคือ ความไม่สอดคล้องกันระหว่าง ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม

แต่เราก็สามารถแก้ปัญหาช่องว่าง KAP ได้โดย การปิดช่องว่าง ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม ได้ดังนี้

1. การให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการใช้ให้มากขึ้น นั่นคือ ต้องให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการให้กลุ่มเป้าหมายได้เข้าใจอย่างแท้จริง ถึงวิธีการใช้หรือการปฏิบัติต่อสิ่งที่ได้เผยแพร่ไป
2. ให้คำแนะนำในการปฏิบัติ โดยให้เจ้าหน้าที่ส่งเสริมในโครงการเป็นผู้เข้าประสานงานติดต่อกับสมาชิกต้องการรับนวัตกรรม โดยต้องให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด
3. การให้รางวัลแก่ผู้ที่ยอมรับนวัตกรรม เพื่อเป็นการจูงใจแก่สมาชิกอื่นๆ ที่ยังไม่ยอมรับ
4. การใช้กลยุทธ์ในการโน้มน้าวใจโดยการใช้สื่อบุคคลที่เป็นเจ้าหน้าที่ส่งเสริมผู้นำทางความคิดเข้าไปติดต่อกับสมาชิกหรือกลุ่มเพื่อนฝูง เพื่อโน้มน้าวใจสมาชิกให้เกิดการยอมรับปฏิบัติกันต่อไป

ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับสื่ออินเทอร์เน็ต

ในช่วง 10 – 15 ปีที่ผ่านมา ผู้รับสารมีการปฏิสัมพันธ์กับสื่อมวลชน ซึ่งเป็นการปฏิสัมพันธ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดยเฉพาะกับ Visual Media (ซึ่งรวมถึง สื่ออินเทอร์เน็ตด้วย) จากเดิมระบบของสื่อมวลชนจะเป็นแบบรวมอำนาจทั้ง เคเบิล ทีวี และที่สำคัญที่สุด คือ สื่ออินเทอร์เน็ต คือ สื่อที่ไร้ขีดจำกัด ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงของสื่อมวลชนยุคใหม่ได้ครอบคลุมไปทั่วโลก

การเปลี่ยนแปลงของสื่อมวลชนยุคใหม่ผลักดันให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลง (Social Change) นั่นคือ การพัฒนารูปแบบการสื่อสารแนวใหม่ ซึ่งได้มีนักวิจัย เช่น เซอร์รี่ เทอร์เคิล (Sherry Turkle) ได้ศึกษาเรื่องการเปลี่ยนแปลงด้านจิตวิทยาและสังคมวิทยา ภายใต้สังคมยุคการสื่อสารและอินเทอร์เน็ต

สื่อยุคใหม่ที่ได้กล่าวมา มีการปฏิสัมพันธ์ได้อย่างแท้จริงระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร และในฐานะที่เราเป็นผู้รับสาร เราสามารถท่องไปในโลกของไซเบอร์สเปซได้ สื่อมวลชนยุคใหม่ได้ผนึกรวมหลายสิ่งหลายอย่างเข้าด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นการปฏิสัมพันธ์อย่างแท้จริงพร้อมกับการเปิดรับข้อมูลของผู้รับสาร การเปลี่ยนแปลงจากระบบรวมอำนาจ (Centralization) หรือบนลงล่าง (Top Down) มาเป็นระบบกระจายอำนาจซึ่งก็เป็นแนวความคิดของสื่อยุคใหม่ในอนาคตอย่างแท้จริง (University of Washington : <http://icarment.artsci.washington.edu/panop/home8.html>)

ประโยชน์ของอินเทอร์เน็ต

เนื่องจากปัจจุบันมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจากทั่วโลกทุกวัย และทุกอาชีพสามารถสื่อสารกันโดยไม่มีข้อจำกัดใดๆ ทั้งศาสนา เชื้อชาติ ระบบการปกครองหรือแม้กระทั่งกฎหมายของแต่ละประเทศอินเทอร์เน็ตกลายเป็นสังคมใหม่ขนาดใหญ่ซึ่งไม่มีสถานที่จริงๆ ในโลก สังคมในอินเทอร์เน็ตจึงได้รับการขนานนามว่า ไซเบอร์สเปซ (Cyberspace) หรือพื้นที่ซึ่งถึงจำลองขึ้นมาจากการที่มีคนรวมกันอยู่เป็นจำนวนมาก จึงเกิดความต้องการที่หลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละคน ซึ่งแตกต่างกันสามารถแบ่งบริการในอินเทอร์เน็ตได้เป็นดังนี้

1. การบริการทางธุรกิจ

อินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางใหม่ทางการค้า เพราะผู้ขายสามารถประกอบธุรกิจทางการค้าผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต ลูกค้านำสามารถชมภาพ และรายละเอียดของสินค้าเพื่อใช้ในการตัดสินใจได้ทันที ณ เครื่องของลูกค้าเอง ผู้ขายเพียงแค่จัดเตรียมข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ของตน ก็สามารถบริการขายลูกค้าได้ทั่วโลกพร้อมๆ กัน โดยไม่ต้องสิ้นเปลืองงบประมาณในการประชาสัมพันธ์มากเท่าวิธีอื่น อินเทอร์เน็ตได้กลายเป็นตลาดแห่งใหม่ เพราะสามารถซื้อสินค้าและชำระเงินผ่านอินเทอร์เน็ตได้โดยตรง เพียงแต่ลูกค้า จะต้องมียบัตรเครดิต โดยการสั่งซื้อต่างๆ ได้โดยกรอกหมายเลขบัตร แล้วระบุสินค้าที่ต้องการและสินค้าจะถูกส่งมาทางไปรษณีย์ และเงินจะถูกหักจากบัญชีบัตรเครดิต

2. การบริการข้อมูลข่าวสาร

สื่ออินเทอร์เน็ตสามารถเข้าถึงผู้บริโภคที่มีกำลังซื้อค่อนข้างสูงได้เป็นจำนวนมาก ผู้ผลิตสื่อเผยแพร่ผ่านทางอินเทอร์เน็ต จึงสามารถทำกำไรจำนวนมากจากการขายโฆษณาบนสื่อของตน ทำให้มีผู้สนใจผลิตสื่อรูปแบบต่างๆ ในอินเทอร์เน็ต เพิ่มขึ้นทุกๆ วัน ผู้ที่มีความรู้ความชำนาญไม่ว่าเรื่องใดๆ สามารถเผยแพร่ความรู้ของตนไปยังผู้คนทั่วโลกได้โดยง่าย เช่น ถ้ามีความชำนาญในการทำอาหารไทย ก็สามารถนำข้อมูลการทำอาหารไทยพร้อมกับภาพประกอบไปใส่ไว้ในคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ผู้คนที่สนใจอาหารไทยทั่วโลกได้รับทราบอย่างง่าย ในทางกลับกันก็สามารถค้นหาข้อมูลได้แทบทุกชนิดจากอินเทอร์เน็ต โดยอาจจะอาศัยเครื่องมือค้นหาในอินเทอร์เน็ตซึ่งมีประสิทธิภาพสูงและมีให้เลือกมากมาย

3. การพบปะและสนทนากับผู้คน

นอกจากข้อมูลที่เป็นเพียงภาพ และตัวอักษรบนอินเทอร์เน็ต ยังสามารถส่งจดหมายที่เรียกว่า อีเมลล์ (Electronic Mail : e-mail) หรือพิมพ์ประโยคโต้ตอบกับผู้คนแม้จะอยู่กันคนละซีกโลก ยิ่งไปกว่านั้นยังสามารถคุยโต้ตอบผ่านอินเทอร์เน็ตในลักษณะ ไรค์พท์ไปทั่วโลกโดยไม่ต้องเสียค่าโทรศัพท์ได้อีกด้วย

4. การบริการซอฟต์แวร์

ในอินเทอร์เน็ตมีบริการซอฟต์แวร์ที่ทันสมัยให้ได้ใช้ และสามารถโอนย้ายซอฟต์แวร์จากอินเทอร์เน็ต มาใช้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ได้อีกด้วย

5. ความบันเทิง

เนื่องจากอินเทอร์เน็ตสามารถใช้สื่อต่างๆ ได้มากมาย เช่น ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง และภาพสามมิติ จึงมีความสามารถในการนำเสนอความบันเทิงรูปแบบต่างๆ เช่น เพลง รายการวิทยุ เกมส์ ได้เป็นอย่างดี

6. การศึกษา

ในระบบการศึกษาได้นำอินเทอร์เน็ตเข้าใช้ในการศึกษามากขึ้น ทั้งช่วยในการสืบค้นข้อมูล และในการเรียนการสอนด้วย

7. การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการประชาสัมพันธ์ทางการศึกษา

เนื่องจากสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่มีจุดเด่นในด้านของการเข้าถึงได้ตลอดเวลา และไม่จำกัดระยะทาง นอกจากนี้ยังมีปฏิสัมพันธ์ได้อย่างรวดเร็ว จึงได้มีการนำมาใช้ในการประชาสัมพันธ์หน่วยงาน หน่วยงานทางการศึกษาก็เช่นเดียวกันได้นำเอาสื่ออินเทอร์เน็ต ไปใช้ในการประชาสัมพันธ์ทางการศึกษา

(เสกสรร สายสีเส็ด : <http://campus.fortunecity.com/brigham/879/technet.html>)

อินเทอร์เน็ต - ทฤษฎีการสื่อสาร

อินเทอร์เน็ตเป็นรูปแบบการสื่อสารที่เกิดจากการปฏิวัติทางโทรคมนาคม ที่ทำให้การสื่อสารเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่ อีอี เอเมอรี พีเอช โอลท์ และ ดับบลิว เค เอจ (EE Emery, P.H. Ault and W.K.Age, 1967) กล่าวว่า “มนุษย์เรายังมีความต้องการขั้นพื้นฐานอีกอย่างหนึ่งที่นอกเหนือไปจากความต้องการทางร่างกายในเรื่องอาหารและที่อยู่อาศัย นั่นก็คือความต้องการที่จะสื่อสารกับเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ความจำเป็นในด้านการสื่อสารเป็นความจำเป็นพื้นฐานเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องมีเพื่อให้ชีวิตอยู่รอด” (เสถียร เขยประทับ 2524) และการสื่อสารก่อให้เกิดการประสานสามัคคี (concerted) ความร่วมมือกัน และความเข้าใจกันในเป้าหมายบางอย่าง ทั้งนี้ เพราะการสื่อสารของมนุษย์ คือ การกระทำเพื่อการแบ่งปันข่าวสาร (an act of sharing) (Colin Cherry ,1978) ได้เปลี่ยนเป็นการสื่อสารที่แบ่งปันข่าวสารที่มาอยู่ร่วมกันเชื่อมต่อกันเป็นโครงสร้างทำให้ระยะทางจากสภาพภูมิศาสตร์ที่เป็นจริงกับการสื่อสาร เป็นการสื่อสารที่ไร้ระยะทางและเวลา (space and time) ในการรับส่งข้อมูลข่าวสารที่มีผลต่อเส้นทางการสื่อสาร (communication traffic) และอื่น ๆ (Stanley D. Brunn & Thomas R. Leinbach . 1994)

การใช้ระบบเป็นลักษณะสังคมที่เรียกว่า “virtual community” หรือ “virtual society” เป็นการใช้งานบนระบบเครือข่ายดิจิทัลที่อยู่ใน “cyberspace” ของ วิลเลียม กิบสัน (William Gibson) ที่ข้อมูลข่าวสารเป็นการเคลื่อนไหวที่ประกอบด้วย ข้อความ ภาพ และเสียงมารวมกัน เป็นองค์ประกอบใหม่ลักษณะสื่อผสมที่ต้องคำนึงถึงความเป็นจริงที่เห็นเป็นรูปทางกายภาพกับความเป็นจริงที่ได้จากการมองเห็นในการสื่อสาร (Peter Otte , 1994 อ้างถึงในเรวัตี คงสุภาพกุล, 2539 : 18)

สื่อและประสิทธิผลของสื่อ

ในระบบการสื่อสาร สื่อหรือช่องทาง (media or channel) คือ ส่วนสำคัญของ การสื่อสารที่จะเป็นสื่อหรือสื่อนำข่าวสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารให้เกิดความเข้าใจชัดเจนถูกต้อง การสื่อสารทุกรูปแบบต้องอาศัยสื่อที่เหมาะสม และการเลือกให้สื่อแต่ละชนิดก็ต้องคำนึงถึงประเภทของผู้รับสาร (type of audience) ลักษณะของสาร (message) การยอมรับของผู้รับสาร (recipient's stage in adoption process) เพราะเป็นปัจจัยที่ทำให้ประสิทธิผลของสื่อแต่ละชนิดแตกต่างกันออกไป

สื่อในอนาคตเปลี่ยนเป็นสื่อดิจิทัล (digital media) ซึ่งเป็นระบบที่ส่งออกในรูปแบบสัญญาณ 0 และ 1 เป็นระบบความเร็ว และสามารถแยกเสียงสัญญาณรบกวนได้ต่างจากระบบอนาลอกที่มีลักษณะเป็นความถี่ของคลื่นและไม่สามารถแยกสัญญาณรบกวน ระบบดิจิทัลทำให้การสื่อสารส่งไปด้วยความเร็วสะดวกสบาย และให้เกิดความจริงแบบ “ virtual reality “ คือสื่อทำให้เสมือนเป็นการอยู่ใกล้กันแต่ในความเป็นจริงอยู่ห่างไกลกัน เช่น ในกรณีการประชุมแบบวิดีโอคอนเฟอร์เรนซ์ หรือการศึกษาทางไกล (distance education) นั่นคือ สื่อดิจิทัลนำไปสู่วิธีแบบดิจิทัล และความเป็นดิจิทัล (Nicholas Negroponte , 1995 อ้างถึงในเรวัตี คงสุภาพกุล, 2539 : 19)

การใช้ระบบอินเทอร์เน็ตโดยมีคอมพิวเตอร์ เป็นสื่อหรือช่องทางเช่นเดียวกับวิทยุหรือโทรทัศน์ โดยมีตัวพาหะหรือตัวนำสาร คือ เคเบิลใยแก้วหรือคลื่นวิทยุในอดีตทำให้เกิดระบบการสื่อสารที่กล่าวถึง ในกรณีนี้ถ้าคอมพิวเตอร์ คือ ช่องสาร อะไร คือ ข่าวสาร (Sheizaf Rafeali , 1985) คงไม่ใช่รูปแบบการสื่อสารแบบเข้ารหัสและถอดรหัส (David K, Berlo, 1960) แต่เพียงอย่างเดียว แต่ผู้ส่งสารคงต้องอาศัยองค์ความรู้ที่เพิ่มขึ้นจากเดิม เพราะข่าวสารเป็นจำนวนมากที่เกิดจากการเชื่อมต่อระบบส่งถึงผู้รับสารในงานบริการของระบบอาจเป็นรูปแบบการสื่อสารระหว่างบุคคล สื่อมวลชน ที่เป็นสัญญาณอิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดจากความสามารถทางโทรคมนาคม อิเล็กทรอนิกส์กับคอมพิวเตอร์ จะเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพในด้านความเร็วและในการรับส่งข่าว

สาร ดังนั้นการนำสื่ออินเทอร์เน็ตเข้ามาใช้เพื่อเป็นช่องทางในการสื่อสารเพื่องานประชาสัมพันธ์ จึงนับได้ว่าเป็นนวัตกรรมใหม่ที่น่าสนใจ และน่าศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

องค์กรพัฒนาเอกชน

“องค์กรพัฒนาเอกชน” หรือ “เอ็นจีโอ” เป็นองค์กรที่ไม่ใช่ภาครัฐหรือภาคธุรกิจที่แสวงหากำไร แต่ก่อตั้งขึ้นและดำเนินการโดยกลุ่มบุคคลที่มีความมุ่งมั่นอยากจะทำปัญหาสังคมได้รับการแก้ไข โดยเฉพาะด้านคุณภาพชีวิตของกลุ่มคนผู้ด้อยโอกาสและประชาชนผู้ทุกข์อันเกิดขึ้นจากทิศทางการพัฒนาที่ผิดพลาด องค์กรพัฒนาเอกชน พยายามที่จะแสวงหาความรู้และทางเลือกที่หลากหลายในการพัฒนาประเทศชาติ โดยมุ่งที่จะส่งเสริมให้ประชาชนมีความสามารถในการพึ่งตนเอง ก่อให้เกิดความยั่งยืนต่อสภาพแวดล้อมและสังคมโดยรวมซึ่งแตกต่างไปจากแนวทางการพัฒนาประเทศในปัจจุบันที่เน้นการพัฒนาทางด้านวัตถุมากกว่าด้านคุณภาพชีวิตและจริยธรรมของมนุษย์

ในอดีตที่การปกครองประเทศมีลักษณะรวมศูนย์ ภายใต้อำนาจเผด็จการทหาร องค์กรพัฒนาเอกชนก็จะมีเฉพาะองค์การอาสาสมัคร หรือองค์กรที่ทำงานด้านการศึกษา จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์ 14 ตุลาคม ส่งผลให้มีการตื่นตัวของประชาชนในเรื่องของสิทธิเสรีภาพ จึงเกิดองค์กรพัฒนาเอกชนที่ดั่งขึ้นมุ่งความสนใจหลักที่กิจกรรมด้านการเมือง แม้กระทั่งหลัง 6 ตุลาคม 2519 ใหม่ๆ กิจกรรมก็ยังเกี่ยวเนื่องกับการเมือง เพราะมีนักโทษการเมือง ตลอดจน มีการละเมิดสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานหลายประการ

องค์กรพัฒนาเอกชนขยายตัวอย่างมากในช่วงปี พ.ศ. 2523 เมื่อบรรยากาศทางการเมืองเปิดกว้างมากขึ้น นักกิจกรรมหรือชนชั้นกลางจำนวนมากรวมทั้งคนหนุ่มสาวในสมัยนั้นมีทางเลือกเพิ่มเติมในการที่จะทำให้อุดมคตินำไปสู่การปฏิบัติจริงมากขึ้น นั่นก็คือ การเข้าร่วมขบวนการขององค์กรพัฒนาเอกชน ฐานของบุคคลที่เข้าร่วมส่วนใหญ่จึงเป็นกลุ่มคนที่มีอุดมคติทางการเมืองทางสังคม เข้ามาเรียนรู้ปรัชญาและหลักการสำคัญในการทำงานพัฒนาจากองค์กรพัฒนาเอกชนที่เติบโตในช่วงปี พ.ศ. 2516 เช่น ด้านชนบท ได้มีการถ่ายทอดประสบการณ์จากนักพัฒนารุ่นพ่อที่ดีเจ้าน้ำที่มูลนิธิบูรณะชนบท และองค์กรในเครือข่ายภาคออลิกเพื่อการพัฒนา ด้านสิทธิจากสมาคมสิทธิเสรีภาพของประชาชน ด้านสันติวิธีจากกลุ่มประสานงานศาสนาเพื่อการพัฒนา ด้านเด็กจากมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก เป็นต้น

อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะเริ่มต้นจากเหตุการณ์ทางการเมือง แต่ไม่นานนักความจำเป็นทางการเมืองก็ลดลง เนื่องจากลักษณะที่เป็ดกว้างมากขึ้นของระบบการเมือง การมีสิทธิมีเสียงทางการเมืองก็กระเตื้องขึ้นตามลำดับ

องค์กรพัฒนาเอกชนทำอะไรบ้างในช่วงที่ผ่านมา

งานของ องค์กรพัฒนาเอกชน มีลักษณะที่แตกต่างหลากหลายกันไปตามประเด็น ปัญหาที่แต่ละองค์กรเข้าไปเกี่ยวข้องอยู่ ไม่ว่าจะทำงานด้านเอดส์ ทรัพยากร สตรี เด็ก ชนเผ่า หรือเกษตรกรรมทางเลื้อก องค์กรพัฒนาเอกชน ส่วนใหญ่มีทัศนคติในการมองปัญหาสังคมโดยรวมไม่แตกต่างกันทุกคนและทุกองค์กรก็ต่างทำงานเพื่อหวังจะผลักดันให้เกิดสังคมที่สงบสุข เป็นธรรมและยั่งยืน และต่อไปนี่คือส่วนหนึ่งของประเด็นทางสังคมและกิจกรรมต่างๆ ที่ องค์กรพัฒนาเอกชน ได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องและผลักดัน

- การเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรชาวบ้าน ในการเข้ามามีบทบาทกำหนดทิศทางการพัฒนาและแก้ไขปัญหาด้วยตัวเองในทุกระดับ
- การรณรงค์พิทักษ์สิทธิที่ดินทำกินและอนุรักษ์พื้นฟูระบบนิเวศน์ การสนับสนุนองค์กร/เครือข่ายชาวบ้านในการสร้างแบบแผนการพัฒนาและปกป้องทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน น้ำ ป่า) โดยอาศัยวัฒนธรรม และภูมิปัญญาของชุมชน เป็นพื้นฐานสำคัญ การรณรงค์สร้างความเข้าใจและลดความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรระหว่างภาครัฐ ภาคธุรกิจ กับชุมชน การผลักดันการออกกฎหมายรองรับสิทธิในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน (พ.ร.บ. ชุมชน)
- การรณรงค์ประชาธิปไตย การตรวจสอบอำนาจรัฐ การสร้างการตื่นตัวของประชาชนกลุ่มต่างๆ ในการเข้ามามีส่วนในการแสดงความคิดเห็น ความเห็นในทางการพัฒนา การสนับสนุนการเรียนรู้ของประชาชนด้านนโยบายและกฎหมาย รวมถึงปัญหาสิทธิของประชาชนในส่วนต่างๆ
- การส่งเสริมเกษตรกรรมทางเลื้อก การพัฒนาคั้นคว่ำรูปแบบการเกษตรที่จะยังให้ชาวบ้านอยู่รอดทางเศรษฐกิจสอดคล้องกับระบบนิเวศน์และภูมิปัญญาพื้นบ้าน สามารถเป็นฐานสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของชุมชน การเสริมสร้างเครือข่ายระหว่างเกษตรกรที่ทำเกษตรกรรมทางเลื้อก การเชื่อมโยงผู้ผลิตกับผู้บริโภค การรณรงค์ปัญหาและข้อจำกัดการเกษตรเชิงพาณิชย์ การผลักดันนโยบายการพัฒนาและส่งเสริมเกษตรกรรมทางเลื้อก
- การส่งเสริมบทบาทและพัฒนาสิทธิสตรี การเสริมประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการ การกลุ่มและกิจกรรมเสริมรายได้ อาทิ หนีตกรรม อาชีพทางเลื้อกธุรกิจชุมชน การผลิต การแปรรูปสินค้าต่างๆ การรณรงค์ผลักดันการเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาของท้องถิ่น การรณรงค์ด้านปัญหาและสิทธิของสตรี การสนับสนุนการสร้างเครือข่ายสตรีระดับภาค และประเทศ

- การรณรงค์ส่งเสริมการพิทักษ์สิทธิเด็ก การสนับสนุนและผลักดันให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างสมวัย การรณรงค์พิทักษ์สิทธิและช่วยเหลือผู้ติดเชื้อ การรณรงค์ป้องกัน การสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องของสังคมต่อปัญหาเอดส์ การอยู่ร่วมกับผู้ติดเชื้อ ปัญหาด้านการละเมิดสิทธิของผู้ติดเชื้อ การสนับสนุนการหาทางเลือกการแก้ไข ปัญหาของผู้ติดเชื้อ อาทิการรวมกลุ่มช่วยเหลือกันของผู้ติดเชื้อ การรื้อฟื้นการ แพทย์/หมอพื้นบ้าน สมุนไพร การผลักดันจัดตั้งกองทุนสวัสดิการ กลไกและงบประมาณรองรับ รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- การรณรงค์ส่งเสริมสิทธิในด้านต่างๆ ของชนเผ่า สิทธิในการรับบัตรประชาชนในฐานะ พลเมืองไทยโดยสมบูรณ์ การผลักดันการมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการ พัฒนาระบบพื้นฐานภูมิปัญญาวิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่มีอยู่อย่างหลากหลายของแต่ละ ท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นด้านการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ การศึกษา ภาษา การ ผลิต การประกอบอาชีพ ฯลฯ
- การสนับสนุน และส่งเสริมสิทธิของประชาชนในชุมชนแออัด การรณรงค์ให้สังคม เข้าใจปัญหาของชุมชนแออัดการผลักดันสิทธิการได้รับการสนับสนุนการพัฒนาขั้น พื้นฐาน (สาธารณูปโภค สาธารณูปการ) จากรัฐ การจัดตั้งกองทุนสนับสนุนการ พัฒนาชุมชน การผลักดันพระราชบัญญัติชุมชนแออัด

ทิศทางการทำงานขององค์กรพัฒนาเอกชนในอนาคต

การทำงานขององค์กรพัฒนาเอกชน มีลักษณะที่รากฐานมาจากประชาชน ความ ต้องการงานเพื่อสังคม เรียนรู้จากการปฏิบัติร่วมกับประชาชนสะสมประสบการณ์ สร้างและ พัฒนาองค์ความรู้ ท่ามกลางการปฏิบัติและสะสมประสบการณ์ภายนอกชุมชนที่เป็นประโยชน์ สอดคล้องกับชุมชนไม่ว่าจะเป็นความรู้ เทคโนโลยีสมัยใหม่ แนวคิดสมัยใหม่ เช่น บทบาทผู้หญิง สิทธิมนุษยชน การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรชาวบ้านและฝึก กำลังกันเป็นเครือข่ายต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนร่วมกันจึงเป็นงานพื้นฐาน

ขณะนี้ชุมชนได้เคลื่อนตัวออกจากชนบทด้วยภาวะกดดันและบีบคั้นต่างๆ การทำงานชุมชนจึงต้องสอดคล้องกับสถานการณ์มากยิ่งขึ้น คนซึ่งเป็นทั้งเป้าหมายและปัจจัยสำคัญในการ พัฒนาสังคมได้เคลื่อนตัวเป็นแรงงานอพยพจำนวนมหาศาล เงื่อนไขความเป็นชุมชน การรวมตัว กันของประชาชนไม่ว่าจะในรูปของเครือข่ายองค์กรชาวบ้าน สัมชชช หรือกลุ่มแนวร่วมต่างๆ เป็น สิ่งที่องค์กรพัฒนาเอกชนต้องศึกษาแสวงหาความรู้และสร้างความเข้าใจในสถานการณ์ใหม่นี้

ในเวลาเดียวกัน เมืองก็ได้มีบทบาทต่อสังคมมากขึ้น ดังปรากฏในกรุงเทพฯ และหัวเมืองต่างๆ การทำงานสร้างความสำเร็จต่อสังคมในประเด็นปัญหาชาวบ้านและพัฒนาสังคมจึงเป็นความสำคัญอีกประการหนึ่งเพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้และช่วยเหลือกัน เช่น การเชื่อมชาวบ้านกับกลุ่มต่างๆ ในสังคม เช่น นักธุรกิจ นักวิชาการ สื่อมวลชน ข้าราชการ การเชื่อมผู้ผลิตกับผู้บริโภค เป็นต้น เข้ามาร่วมในกระบวนการพัฒนาโดยการคิดและเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีปฏิสัมพันธ์จากการปฏิบัติจริง

ความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในระยะเปลี่ยนผ่านของสังคมมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชนและชาวบ้านอย่างรุนแรง การเมืองการปกครองที่รวมศูนย์ ได้กลายเป็นเครื่องมือในการดูคับขันทรัพยากรจากชนบทเลี้ยงเมืองและธุรกิจขนาดใหญ่เพื่อผลประโยชน์ของคนกลุ่มน้อยในสังคม ชุมชนและท้องถิ่น จึงต้องการอำนาจในการจัดการทรัพยากรและการปกครองตนเองของท้องถิ่น การเสริมอำนาจการวิเคราะห์ การสนับสนุนข้อมูลข่าวสารให้กับชุมชน สังคม และร่วมผลักดันนโยบาย กฎหมาย กติกาสังคมที่เป็นธรรมจึงเป็นภารกิจร่วมขององค์กรพัฒนาเอกชน กับพันธมิตรต่างๆ ในสังคม

การขยายตัวของทุนนิยมโลกสู่อินโดจีน การแตกพ่ายของระบบเศรษฐกิจของเอเชีย การเข้ามาของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในภูมิภาคนี้ทั้งในด้านความเป็นอยู่ วิถีชีวิต วัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ สภาพปัญหาสังคมด้านต่างๆ ปรากฏชัดมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็น ปัญหายาเสพติด การว่างงาน การละเมิดสิทธิเด็ก การดูคับขัน แย่งชิงและทำลายทรัพยากรธรรมชาติทั้งที่ดิน ป่าไม้ และน้ำในพื้นที่ต่างๆ ยากที่จะหลีกเลี่ยง และนับวันยิ่งรุนแรงและเกิดความขัดแย้งระหว่างคนในท้องถิ่นและในชาติกันเองมากขึ้น การเรียนรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนาระหว่างกลุ่มประชาชนต่างๆ และองค์กรพัฒนาเอกชนในระดับต่างๆ และภูมิภาคนี้แถบนี้ จึงมีความสำคัญเพื่อร่วมกันผลักดันการพัฒนาไปในทิศทางที่ยั่งยืน ยังความสงบสุขและเจริญรุ่งเรืองให้กับประชาชนคนธรรมดา ชาวบ้านตัวเล็กๆ ในภูมิภาคแถบนี้

ตัวอย่างเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชนบางส่วน

เดอะบ้านนอก (www.thebangkok.com) คือชุมชนอิเล็กทรอนิกส์ที่ดำเนินการโดยกลุ่มศิลปิน วัฒนธรรมกระเจกเงา มูลนิธิโกลด์คิมทอง ในฐานะองค์กรพัฒนาเอกชนที่สนใจเรื่องราวของสื่อในประเทศไทย โดยมีเป้าหมายเพื่อเปลี่ยนแปลงสังคมไปในทิศทางที่ดีขึ้น โดยเริ่มจากการทำละครข้างถนนและกิจกรรมเกี่ยวกับเด็กเพื่อเป็นเครื่องมือในการกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงให้สังคมไปในทิศทางที่ดีขึ้น ช่วง 8 – 9 ปีที่ผ่านมากลุ่มศิลปินวัฒนธรรมกระเจกเงา ได้จัดแคมป์กิจ

กรรมเด็ก มากกว่า 100 แคมป์ และจัดแสดงละครเคลื่อนที่ ทั้งในโรงเรียน ชุมชน วัด ตลาด และ
 บนถนน

น้ำใจ.คอม (<http://www.numjai.com>) คือกลุ่มคนเล็กๆ กลุ่มหนึ่งที่มีแนวทางตรงกันที่
 จะร่วมกันสร้างสิ่งที่ดีๆ ให้เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน น้ำใจ.คอมจึงพัฒนาเวปไซต์แห่งนี้ขึ้นมาเพื่อ
 เป็นศูนย์รวมน้ำใจ ซึ่งน้ำใจ.คอมเริ่มต้นมาจากการเป็นครูอาสาในโครงการของกลุ่มศิลปินพัฒนา
 ธรรมกระจ่าง จากนั้นก็รวมตัวกันสร้างชุมชนอิเล็กทรอนิกส์แห่งนี้ขึ้นมาโดยมีเป้าหมายเพื่อ

1. พยายามสร้างสรรค์งานที่เต็มไปด้วยสาระความรู้
2. เป็นศูนย์กลางแลกเปลี่ยนข่าวสารและประชาสัมพันธ์
3. แบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์
4. เข้าร่วมหรือจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์

กลุ่มรุ่งอรุณ (<http://www.members.xoom.com/Pornsak/>) เป็นกลุ่มคนทำงาน
 เพื่อพัฒนาศักยภาพเด็กไทยในชนบท เป็นองค์กรอิสระ ที่ทำงานตามแนวทางของตนเองมีความ
 สนใจปัญหาทางการศึกษาของเด็กไทย ปัจจุบัน เชื่อในแนวการศึกษาทางเลือก (Alternative
 education method)

รุ่งอรุณจับงานด้านการศึกษาโดยผสมผสานกับศักยภาพร่วมกับครูในโรงเรียนเพื่อสานฝันให้
 เด็กไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยวางเป้าหมายว่าเด็กที่ได้รับการจัดการศึกษาเสริมจะได้รับการ
 พัฒนาทางด้านศักยภาพให้เป็นคนที่มีความมั่นใจ กล้าแสดงออก มีจริยธรรม คิดเป็น ทำเป็น
 ส่วนประสบการณ์การเรียนการสอนที่รุ่งอรุณทำอยู่จะถูกนำเข้ามาแลกเปลี่ยนในวงสัมมนา และมี
 เป้าหมายที่จะพัฒนาเป็นหลักสูตรการเรียนการสอนที่มุ่งให้เด็กมีส่วนร่วมต่อไป

งานวิจัยและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วม

ฐิติ วิทยสรณะ (2540) ศึกษาเรื่องการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนกับความรู้ทัศนคติ
 และการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัย ซึ่งพบว่า ลักษณะทางประชากรที่
 แตกต่างกันไปว่าจะ เรื่องอาชีพของบิดา มารดา สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว รายได้เฉลี่ย
 ต่อเดือนที่นักศึกษาได้รับ ยกเว้นลักษณะทางประชากรเรื่องเพศ จะทำให้มีการเปิดรับข่าวสาร
 จากสื่อมวลชนแตกต่างกัน นอกจากนี้ การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับ

ความรู้ทางการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติและการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง สำหรับความรู้ทางการเมืองนั้นพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติและการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง อย่างไรก็ตามทัศนคติมีความสัมพันธ์กับการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ระวีรวิภา ศิริคุปต์ (2540) วิจัยเรื่อง การเปิดรับสื่อ ความสนใจสื่อ และการมีส่วนร่วมในงานชุมชนสัมพันธ์ของผู้อยู่อาศัยในเคหะชุมชนของการเคหะแห่งชาติ รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากร การเปิดรับสื่อ ความสนใจสื่อที่ใช้ในงานชุมชนสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมในงานชุมชนสัมพันธ์ของผู้อยู่อาศัยในเคหะชุมชนของการเคหะแห่งชาติ ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า

1. การเปิดรับสื่อ ความสนใจสื่อและการมีส่วนร่วมในงานชุมชนสัมพันธ์ของการเคหะแห่งชาติ แตกต่างกันตามลักษณะทางประชากรของผู้อยู่อาศัยในเคหะชุมชนของการเคหะแห่งชาติ
2. การเปิดรับสื่อที่ใช้ในงานชุมชนสัมพันธ์ของผู้อยู่อาศัยในเคหะชุมชนของการเคหะแห่งชาติ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมในงานชุมชนสัมพันธ์ของการเคหะแห่งชาติ
3. ความสนใจสื่อที่ใช้ในงานชุมชนสัมพันธ์ของผู้อยู่อาศัยในเคหะชุมชนของการเคหะแห่งชาติ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมในงานชุมชนสัมพันธ์ของการเคหะแห่งชาติ

นภดล ทองมัน (2541) วิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะทางประชากรศาสตร์และการเปิดรับสื่อที่มีผลต่อความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมต่อเรื่องการบริจาคอวัยวะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นเพศชายร้อยละ 49.6 และเพศหญิงร้อยละ 50.4 เป็นผู้ที่มีสมรสแล้ว 47.8 มีอายุ 20 – 29 ปีร้อยละ 42.89 อายุ 30 – 39 ปี ร้อยละ 27.33 อายุ 40 – 49 ปีมีสัดส่วนเท่าๆ กับอายุ 50 ปีขึ้นไป คิดเป็น ร้อยละ 14.9 เท่ากัน ซึ่งสามารถสรุปผลวิจัยออกมาเป็นดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ในเรื่องการบริจาคอวัยวะในระดับปานกลาง และมีความรู้ในเรื่องการตายทางการแพทย์ การตายที่แพทย์สามารถนำอวัยวะไปเปลี่ยนให้คนอื่นได้ ชื่อเรียกที่ถูกต้องของการเปลี่ยนอวัยวะ อวัยวะที่สามารถเปลี่ยนได้ สถานที่ติดต่อเรื่อง ต้องการบริจาคอวัยวะ และคุณสมบัติของผู้ที่สามารถบริจาคอวัยวะได้น้อยถึงน้อยมาก

2. กลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องบริจาคอวัยวะ ะถึง 10 ประเด็น โดยประเด็นที่มีทัศนคติที่ดีที่สุด คือ การบริจาคอวัยวะถือว่าเป็นการทำงานที่สูงที่สุดอย่างหนึ่ง ส่วนประเด็นที่มีทัศนคติที่ด้อยที่สุด คือ การเปลี่ยนเอาอวัยวะผู้อื่นมาใช้ไม่มีผลต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้ได้รับอวัยวะ
3. กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับสารทั่วไปจากโทรทัศน์บ่อย หรือมากกว่าสื่ออื่นๆ และมีการเปิดรับสารจากใบปลิว/แผ่นพับน้อยหรือไม่เคยเลย เมื่อเทียบกับสื่ออื่นๆ
4. สถาบันศาสนา บุคคลที่นับถือศาสนาแตกต่างกันก็จะมีพฤติกรรมการแสดงออกที่แตกต่างกัน

दानินท์ กิจนิจี (2540) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสาร ความรู้ ทัศนคติ และการอนุรักษ์พลังงานในโครงการรวมพลังหารสองของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลวิจัยการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันมีการเปิดรับสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานไม่แตกต่างกัน
2. กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษา อาชีพ รายได้แตกต่างกันตาม ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการอนุรักษ์พลังงานแตกต่างกัน
3. การเปิดรับสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานจากสื่อวิทยุมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน
4. การเปิดรับสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานจากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ โทรทัศน์ โปสเตอร์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน
5. การเปิดรับสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานจากสื่อวิทยุ หนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการอนุรักษ์พลังงาน

ดวงจันทร์ สุทธาโรจน์ (2539) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ของประชาชน ในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพทำประมง มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เท่านั้น มีรายได้ค่อนข้างต่ำและมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับต่ำอีกด้วย การรับข่าวสารส่วนใหญ่ได้จากสื่อบุคคลเป็นหลัก ส่วนสื่อโทรทัศน์และวิทยุก็ยังเป็นที่นิยม ส่วนสื่อสิ่งพิมพ์อื่นๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร โปสเตอร์ ประชาชนไม่นิยม เนื่องจาก

ส่วนใหญ่ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ นอกจากนี้ประชาชนส่วนใหญ่มีความตระหนักและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับสูง

ในด้านการศึกษาความสัมพันธ์ สรุปได้ว่า การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ความตระหนัก จะมีผลต่อพฤติกรรมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชน การเปิดรับข่าวสารส่วนใหญ่ได้จากสื่อบุคคล เช่น ญาติ พี่น้อง เพื่อน หัวหน้าชุมชน และประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้ต่ำ แต่มีความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในระดับดี

ร้อยตำรวจเอกหญิง ชลดา ทองสุกนอก (2540) ทำการวิจัยเรื่อง การเปิดรับสื่อ ความรู้ ทักษะคิด ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานของเจ้าของอาคารและโรงงานควบคุม ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยผลการวิจัยโดยภาพรวมมีดังนี้ คือ

- กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันทั้ง ด้านอายุ ตำแหน่ง อาชีพ การใช้จำนวนพลังงาน การศึกษา ประเภทกิจการที่ต่างกัน ก็จะมีการเปิดรับสื่อต่างๆ แตกต่างกัน (สื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุ สื่อนิตยสาร สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อบุคคล) รวมทั้งยังมีความรู้ ทักษะคิด ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมต่อการอนุรักษ์พลังงานแตกต่างกัน
- การเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับความรู้ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงาน แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความตระหนักในการอนุรักษ์พลังงาน
- ความรู้ในเรื่องการอนุรักษ์พลังงาน มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงาน แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะคิดและความตระหนักต่อการอนุรักษ์พลังงาน
- ทักษะคิดมีความสัมพันธ์กับความตระหนักและการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงาน
- ความตระหนักมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงาน
- นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบอีกด้วยว่า การเปิดรับสื่อ นิตยสาร อินเทอร์เน็ตและสื่อบุคคล และความตระหนัก เป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลในการทำนายเรื่องการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงาน

เกรียงชัย เหลืองภัทรเชวง (2540) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับสาร ความรู้ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงานในโรงงาน กลุ่มมินิแบ (ประเทศไทย) ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่าซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า

- กลุ่มตัวอย่างส่วนที่มีเพศ อายุ การศึกษา ตำแหน่งงาน และอายุแตกต่างกัน ยกเว้นตัวแปรเรื่องรายได้ มีการเปิดรับข่าวสารเรื่องระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

- การเปิดรับข่าวสารเรื่องระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมจากโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร เพื่อนร่วมงาน บุคคลในครอบครัว บุคคลที่รู้จัก นิทรรศการ หนังสือคู่มือสิ่งแวดล้อม เสียงตามสายในโรงงาน และวารสารประจำเดือนของบริษัท มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม
- ความรู้เรื่องระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเรื่องระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม
- ความรู้เรื่องระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม
- ทัศนคติรู้เรื่องระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม

วิไลลักษณ์ ฐิติพลธำรง (2540) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาเด็กด้อยโอกาส ความตระหนัก ความเชื่อถือ และการตัดสินใจของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ในการให้การสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเด็กด้อยโอกาส จากสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล มีความแตกต่างกันตามระดับการศึกษา และอาชีพ, การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเด็กด้อยโอกาสไม่มีความสัมพันธ์กับความตระหนักต่อปัญหาเด็กด้อยโอกาส และความเชื่อถือต่อเนื้อหาที่เสนอปัญหาเด็กด้อยโอกาส และต่อองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน, การเปิดรับข่าวสาร ความตระหนัก และความเชื่อถือมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจให้การสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน ทั้งทางตรงและทางอ้อม, ความตระหนักต่อปัญหาเด็กด้อยโอกาส และต่อองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์กับ ความเชื่อถือต่อเนื้อหาที่เสนอปัญหาเด็กด้อยโอกาส และต่อองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน

ปริญานูช ปัญจวงศ์ (2540) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมของชาวบ้านในหมู่บ้านรอบศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิภพทอง อ.เมือง จ.นราธิวาส ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมของศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิภพทองแตกต่างกัน, การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม, ความพึงพอใจที่ได้จากการเปิดรับข่าวสารเรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

สมบุญ ศรีวัฒน์ตระกูล (2540) ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การสื่อสาร และประสิทธิผล ของโครงการประชาร่วมใจ ประหยัดไฟฟ้าของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีลักษณะทางประชากรทางด้าน เพศ อายุ รายได้ ยกเว้นการศึกษาและอาชีพ แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากโครงการประชาร่วมใจแตกต่างกัน, การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการประหยัดพลังงานของโครงการประชาร่วมใจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในการประหยัดพลังงานไฟฟ้า, ความรู้เกี่ยวกับการประหยัดพลังงานของโครงการประชาร่วมใจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในการประหยัดพลังงานไฟฟ้า,ทัศนคติเกี่ยวกับการประหยัดพลังงานของประชาชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในการประหยัดพลังงานไฟฟ้า

งานวิจัยและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องด้านสื่ออินเทอร์เน็ต

อรุณญา ม้าลายทอง (2539) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเปิดรับข่าวสารและการใช้การสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของพนักงานในกลุ่มบริษัท ลีอกซ์เลย์ จำกัด มหาชน ซึ่งเป็นงานวิจัยที่มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้ใช้ ลักษณะของการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และการเปิดรับข่าวสารกับการยอมรับการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้วิจัยพบว่า เพศ ตำแหน่งสายงาน และการเข้ารับและไม่เคยเข้ารับการสัมมนาอภิปราย หรืออบรมเกี่ยวกับการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ไม่มีผลต่อการยอมรับการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ในขณะที่ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ใช้การสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และความถี่ในการเข้ารับการสัมมนาอภิปรายหรืออบรมเกี่ยวกับการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีผลต่อการยอมรับการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

นอกจากนี้ลักษณะการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และผู้วิจัยยังพบอีกด้วยว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลประเภทเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร และสื่อเฉพาะกิจประเภทการจัดนิทรรศการ สำหรับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตก็มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

อำไพศรี โสประทุม (2539) ได้ศึกษาการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการยอมรับสื่อคอมพิวเตอร์ระบบอินเทอร์เน็ต ของผู้ใช้คอมพิวเตอร์ในเขตกรุงเทพมหานคร

โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผลการวิจัยพบว่า สื่อบุคคลเป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับอินเทอร์เน็ตมากกว่าสื่อมวลชนและสื่อเฉพาะกิจ สื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการใช้ ความจำเป็นในการใช้การติดต่อสื่อสารในทางธุรกิจ ปัจจุบัน ขณะที่สื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมมีความสัมพันธ์กับการยอมรับอินเทอร์เน็ต โดยที่การศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการใช้อินเทอร์เน็ตช่วยในการทำงาน รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับความต้องการใช้ในอนาคต การเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์กับความถี่บ่อยในการใช้ การช่วยพัฒนาในการทำงาน และความต้องการใช้ในอนาคต คุณลักษณะของอินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับการยอมรับอินเทอร์เน็ต และความทันสมัยของบุคคลมีความสัมพันธ์กับการยอมรับอินเทอร์เน็ต

บาราบารา เบ็คเกอร์ และ โจเซฟ เวชเนอร์ (Barbara Becker and Josef Wehner : 1998) ได้ศึกษาเรื่อง สื่ออิเล็กทรอนิกส์และการประชาสังคม (Electronic and Civil Society) ซึ่งได้สรุปว่าสื่อมวลชนเป็นตัวก่อให้เกิด ประชาคมติระดับโลก (Global Public Opinion) ส่วนการปฏิสัมพันธ์กับสื่อจะเป็นตัวช่วยสนับสนุนการพัฒนาการแสดงความต้องการของมวลชนอย่างแท้จริง (Partial Public) การปฏิสัมพันธ์กับสื่ออิเล็กทรอนิกส์จะไม่เข้ามาแทนที่การปฏิสัมพันธ์กับสื่อมวลชนยุคก่อน แต่จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อสถาบันต่างๆ ในการสำรวจความคิดเห็นของมวลชน โดยเฉพาะกับกลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชน (Non – Government Organization) กลุ่มชุมชนต่างๆ เป็นต้น นอกจากนี้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ยังอาจจะเป็นตัวสนับสนุนแรงขับเคลื่อนของการประชาสังคม (Civil Society) ซึ่งยังเป็นคำถามที่ยังรอคำตอบว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์จะสามารถสร้างพลังมติมหาชนทางการเมืองในสังคมได้หรือไม่

(<http://www.cios.org/www/ejc/v8n298.html>)

คาร์ลีน เมทแลนด์ (Carleen Maitland : 1998) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การแพร่กระจาย การปฏิสัมพันธ์ทางเครือข่ายระดับโลก โดยศึกษาผลกระทบด้านวัฒนธรรม (Global Diffusion of Interactive Networks : The Impact of Culture) ได้สรุปพอสังเขปว่า อินเทอร์เน็ตและการปฏิสัมพันธ์ทางเครือข่ายได้แพร่กระจายไปทั่วโลกจากประเทศหนึ่งไปยังประเทศหนึ่ง ซึ่งโดยปกติแล้ว จะใช้ตัวแปรทางด้านโครงสร้างเศรษฐกิจและตลาด มาอธิบายความแตกต่าง แต่ทั้งนี้ตัวแปรด้านวัฒนธรรมก็จะเพิ่มความเข้าใจได้มากยิ่งขึ้นในเรื่องความแตกต่างของการแพร่กระจายของอินเทอร์เน็ตและการปฏิสัมพันธ์ทางเครือข่าย ซึ่งการวิเคราะห์ที่ผ่านมาระบุว่าวัฒนธรรมเป็นตัวคาดเดาการแพร่กระจาย แต่ก็ยังไม่เพียงพอที่จะกำหนดมิติของวัฒนธรรมและผลกระทบของตัว

มันเอง โดยการวิจัยครั้งนี้ได้อยู่ภายใต้กรอบทฤษฎี การแพร่กระจายนวัตกรรม (Diffusion of Innovation) และ ทฤษฎีวิพากษ์สื่อมวลชน (Critical Theory)
(<http://www.cios.org/www/ejc/v8n298.html>)

โสจร หงษ์รัตตารมย์ (1998) ได้ทำการวิจัยเรื่อง วัฒนธรรมระดับประเทศ, ระดับท้องถิ่น และอินเทอร์เน็ต (Global Culture, Local Cultures and the Internet : The Thai Example) โดยศึกษาเรื่องอินเทอร์เน็ตทำให้เกิดความเหมือนกันในเรื่องของวัฒนธรรมท้องถิ่นของแต่ละประเทศอย่างไร เป็นการศึกษาเฉพาะกรณีวัฒนธรรมไทย โดยเลือกศึกษา เวบไซต์ของ Usenet Newsgroup (soc.culture.thai) ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกศึกษาวิธีการแพร่กระจายของ newsgroup 2 วิธี ดังนี้

1. วิธีแรกจะเกี่ยวกับการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลไทยและผู้นำทางการเมือง
2. วิธีที่สองจะเกี่ยวกับภาษาไทยที่ใช้ใน Newsgroup น่าจะเป็นสื่อจริงๆ หรือเป็นแค่สื่อเท่านั้นในการสื่อสารจากผลการศึกษาวิจัยพบว่า วัฒนธรรมท้องถิ่นถูกแทนที่ด้วยวัฒนธรรมโลก เนื่องจากสื่ออินเทอร์เน็ตเข้าไปแทนที่วัฒนธรรมที่มีอยู่ดั้งเดิม พร้อมกันนั้นยังมีการเกิดวัฒนธรรมของคนเมืองเกิดขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นมากในการสื่อสารในกลุ่มคนที่มาจากหลายๆ วัฒนธรรม (<http://www.cios.org/www/ejc/v8n298.html>)

ปีเตอร์ บี ไวท์ (Peter B. White : 1998) ได้ทำการศึกษาเรื่อง อนาคตของสื่ออินเทอร์เน็ต (The Future of the Internet) ผู้วิจัยได้สรุปพอสังเขปว่า สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่พัฒนาอย่างรวดเร็วมากในประวัติศาสตร์ของสื่อมวลชน และไม่เหมือนสื่อชนิดอื่นๆ เนื่องจากสื่อสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ และโทรทัศน์ ได้เกิดก่อนที่วิชาเกี่ยวกับสื่อจะถูกบรรจุในสถาบันการศึกษาต่างๆ แต่อินเทอร์เน็ตเกิดหลังจากนั้นและถูกพัฒนาจากมุมมองที่หลากหลายและถูกพัฒนาในสังคมที่มีการพัฒนาด้านศึกษาที่ดี ชุมชนใดๆ ก็ตามที่มีการพัฒนาด้านการศึกษาจะเกี่ยวข้องกับการสร้างเครื่องมือที่จะทำให้อินเทอร์เน็ตเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว (อาทิเช่น TCP/IP, เวิลด์ ไรด์ เว็บ, อีเมลล์ ซึ่งแต่เดิมสิ่งเหล่านี้จะอยู่ในวงการศึกษาและงานวิจัยของสถาบันต่างๆ เท่านั้น) ในขณะที่เดียวกันอินเทอร์เน็ตก็สามารถที่จะสร้างชุมชนทางด้านการศึกษาได้ ซึ่งเป็นมุมมองทางด้านวิศวกรรมและการสื่อสาร และที่น่าสนใจคือ การค้าแนวใหม่จะเป็นเหมือนตัวกระตุ้นให้อินเทอร์เน็ตขยายตัวได้อย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น (<http://www.cios.org/www/ejc/v8n298.html>)

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วม ต่อปัญหาสังคมของกลุ่มผู้ใช้สื่ออินเทอร์เน็ตบนเว็บไซต์ “องค์กรพัฒนาเอกชน” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้เป็นกลุ่มผู้ใช้สื่ออินเทอร์เน็ตและเคยเข้าไปเยี่ยมชมเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชนซึ่งไม่อาจนับจำนวนที่แน่นอน กลุ่มตัวอย่างคือผู้ที่สามารถใช้สื่ออินเทอร์เน็ตได้และเคยเยี่ยมชมเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชนเท่านั้น

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างจะใช้วิธีการเลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างจะต้องเป็นผู้ที่สามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้เท่านั้นและจะต้องเคยเข้าไปเยี่ยมชมเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชน อีกทั้งข้อจำกัดในเรื่องจำนวนประชากรซึ่งไม่สามารถทราบจำนวนได้อย่างชัดเจน ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างจึงใช้วิธีการเปิดตารางของ Taro Yamane ซึ่งเมื่อประชากรเท่ากับ ∞ ขนาดตัวอย่างก็จะมีประมาณ 400 คน โดยวิธีการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างมีดังต่อไปนี้

1. การสุ่มจากอีเมลล์ที่อยู่บนเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชนต่างๆ
2. การให้กลุ่มตัวอย่างบนเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชนช่วยส่งต่อหรือแนะนำไปยังกลุ่มตัวอย่างคนอื่นที่รู้จัก
3. การเลือกกลุ่มตัวอย่างจากอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ตามห้างสรรพสินค้าต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนี้ มาบุญครอง, เมเจอร์ ซินีเพล็กซ์ (รัชโยธิน และ สุขุมวิท), เดอะมอลล์ (งามวงศ์วานและบางกะปิ) , เซ็นทรัลลาดพร้าว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในงานวิจัยเชิงสำรวจครั้งนี้ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลซึ่งจะแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

1. เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ
2. เป็นคำถามเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาสังคมบนเว็บไซต์ “องค์กรพัฒนาเอกชน”
3. เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคม
4. เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อปัญหาสังคม
5. เป็นคำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมกิจกรรมของเว็บไซต์ “องค์กรพัฒนาเอกชน”

เกณฑ์การวัดค่าตัวแปร

1. การวัดการเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์ “องค์กรพัฒนาเอกชน” จะวัดจากความบ่อยครั้งของการเปิดรับและใช้เวลาในการเปิดรับ โดยเกณฑ์คะแนนที่กำหนดคือ

ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสาร

ทุกวัน หรือเป็นประจำ	5	คะแนน
4 - 5 ครั้งต่อสัปดาห์	4	คะแนน
2 - 3 ครั้งต่อสัปดาห์	3	คะแนน
นานๆ ครั้ง	2	คะแนน
ไม่เคยเลย	1	คะแนน

การใช้เวลาในการเปิดรับในแต่ละครั้ง

มากกว่า 2 ชั่วโมง	5	คะแนน
1 ชั่วโมง – 2 ชั่วโมง	4	คะแนน
30 นาที – 59 นาที	3	คะแนน
15 นาที – 29 นาที	2	คะแนน
น้อยกว่า 15 นาที	1	คะแนน

การพิจารณาปริมาณการเปิดรับข่าวสาร จะดูจากผลคูณของคะแนนความบ่อยครั้งในการเปิดรับกับการใช้เวลาในการรับ แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยและจัดระดับของคะแนนเฉลี่ยออกเป็น 3 ระดับ คือ

คะแนนระหว่าง 1.00 – 2.33 หมายถึง	ปริมาณการเปิดรับข่าวสารในระดับต่ำ
คะแนนระหว่าง 2.34 – 3.66 หมายถึง	ปริมาณการเปิดรับข่าวสารในระดับปานกลาง
คะแนนระหว่าง 3.67 – 5.00 หมายถึง	ปริมาณการเปิดรับข่าวสารในระดับสูง

1. การวัดความรู้ต่อปัญหาสังคม เกณฑ์การวัดความรู้ในแต่ละข้อ คือ

0 คะแนน	เมื่อเลือกคำตอบที่ผิด.
1 คะแนน	เมื่อเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

โดยคำถามทั้งหมดจะมี 12 ข้อ จากนั้นนำคะแนนมากำหนดเป็น 3 ระดับดังนี้

คะแนนระหว่าง 0 – 4 หมายถึง	มีระดับความรู้น้อย
คะแนนระหว่าง 5 – 8 หมายถึง	มีระดับความรู้ปานกลาง
คะแนนระหว่าง 9 – 12 หมายถึง	มีระดับความรู้มาก

2. การวัดทัศนคติต่อปัญหาสังคม จะวัดจากการแสดงความรู้สึก และนึกคิดของกลุ่มตัวอย่างต่อข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาสังคม ที่นำเสนอผ่านเว็บไซต์ องค์กรพัฒนาเอกชน โดยมีข้อความที่กำหนดเป็นตัววัด ตามมาตราวัดแบบ Likert Scale ทั้งเชิงลบ และเชิงบวก ดังนี้

	เชิงบวก	เชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

จากนั้นนำผลรวมของคะแนนทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ยแล้วจัดลำดับสถิติ เป็น 3 ลำดับ คือ

ทัศนคติเชิงลบ	1.00 – 2.33	คะแนน
ทัศนคติเป็นกลาง	2.34 – 3.66	คะแนน
ทัศนคติเชิงบวก	3.67 – 5.00	คะแนน

5. การวัดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของเว็บไซต์ องค์การพัฒนาเอกชน จะประกอบด้วยคำถาม 9 ข้อ มีการกำหนดค่าคะแนนดังนี้

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของเว็บไซต์องค์การพัฒนาเอกชน	1	คะแนน
การไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของเว็บไซต์องค์การพัฒนาเอกชน	0	คะแนน

จากนั้นนำคะแนนมากำหนดระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของเว็บไซต์ องค์การพัฒนาเอกชน เป็น 3 ระดับ คือ

คะแนนระหว่าง 0 – 3	หมายถึง	การมีส่วนร่วมน้อย
คะแนนระหว่าง 4 - 6	หมายถึง	การมีส่วนร่วมปานกลาง
คะแนนระหว่าง 7 - 9	หมายถึง	การมีส่วนร่วมมาก

ความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ของข้อมูล

แบบสอบถามเมื่อสร้างเสร็จแล้วได้ให้อาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) เมื่อแก้ไขแล้วก็จะนำไปทดสอบ (Pre-Test) กับกลุ่มเป้าหมายที่

ไม่ได้ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อนำมาหาค่าความเชื่อถือได้ โดยแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. การคำนวณหาค่าความเชื่อถือได้ในเรื่องความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน จะใช้สูตรของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson Method) สำหรับแบบทดสอบในส่วนที่มีการให้คะแนนแต่ละข้อเป็น 0, 1 (วิเชียร เกตุสิงห์ , 2541 : 92)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \frac{\{1 - \frac{\sum X_i^2}{kS}\}}{kS}$$

เมื่อ \bar{X} คือ คะแนนเฉลี่ยรวมทั้งฉบับ
 k คือ จำนวนรายข้อ
 S คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับที่ได้จากการทดสอบ

ซึ่งค่าความเชื่อถือของความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมได้เท่ากับ 0.76

ค่าความเชื่อถือได้ของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนได้เท่ากับ 0.81

2. การคำนวณหาค่าความเชื่อถือได้ในเรื่อง ทศนคติต่อปัญหาสังคม จะใช้สูตร ของ Cronbach เนื่องจากแบบทดสอบให้คะแนนรายข้อเป็น 1 2 3 4 และ 5 ซึ่งค่าความเชื่อถือจากวิธีการนี้เรียกว่า Alpha Coefficient Alpha มีสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \frac{\{1 - \frac{\sum V_i}{V_t}\}}{V_t}$$

เมื่อ α คือ ค่าความเชื่อถือได้
 k คือ จำนวนข้อ
 V_i คือ ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 V_t คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

ค่าความเชื่อถือได้ของทศนคติต่อปัญหาสังคมได้เท่ากับ 0.78

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงบรรยาย โดยใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และนำเสนอข้อมูลในตาราง เพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้
 - 1.1 ข้อมูลด้านลักษณะประชากร อันได้แก่ เพศ อายุ รายได้ การศึกษา อาชีพ
 - 1.2 การเปิดรับข่าวสาร จากเว็บไซต์ องค์กรพัฒนาเอกชน
 - 1.3 ความรู้ ทักษะคติ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของ องค์กรพัฒนาเอกชน
2. การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้วิธีการทางสถิติ
จะใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคู่ต่างๆ ตามสมมติฐาน

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การเสนอผลการวิจัยเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมต่อ ปัญหาสังคม ของกลุ่มผู้ใช้สื่ออินเทอร์เน็ต บนเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชน

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย การแจกแจงความถี่ เพื่ออธิบาย

1. ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง
2. การเปิดรับข่าวสารจากสื่ออินเทอร์เน็ต
3. ความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคม
4. ทักษะเกี่ยวกับปัญหาสังคม
5. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing) โดยการใช้สถิติวิเคราะห์ดังนี้

1. ใช้การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบ หาค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของประชากร
t – test
2. ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way – ANOVA)
3. ใช้การวิเคราะห์เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ตอนที่ 1.1 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	192	48.0
หญิง	208	52.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแบ่งเป็นเพศชายและหญิงในจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 48.0 และ 52.0 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
14 – 20	87	21.8
21 – 25	143	35.8
26 – 30	100	25.0
31 – 35	52	13.0
มากกว่า 35	18	4.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 – 25 ปี มากที่สุด คือร้อยละ 35.8 รองลงมาคือ ผู้มีอายุระหว่าง 26 – 30 ปี และ 14 – 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.0 และ 21.8 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่มีอายุมากกว่า 35 ปีขึ้นไป มีน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 4.5

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	351	87.8
สมรส	47	11.8
หย่า	2	0.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 87.8 รองลงมา คือ สมรส คิดเป็นร้อยละ 11.8 และหย่า น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 0.5

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนต้น	11	2.8
มัธยมศึกษาตอนปลาย	33	8.3
ปวช.	9	2.3
ปวส. , อนุปริญญา	25	6.3
ปริญญาตรี	249	62.3
อื่นๆ (ปริญญาโท)	73	18.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 62.3 รองลงมาคือ ระดับปริญญาโทคิดเป็นร้อยละ 18.3 และการศึกษาระดับปวช. มีน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 2.3

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักเรียน, นักศึกษา	168	42.0
ค้าขาย	17	4.3
แม่บ้าน	3	0.8
รับราชการ, รัฐวิสาหกิจ	26	6.5
พนักงานเอกชน	149	37.3
รับจ้างทั่วไป	20	5.0
อื่นๆ (ธุรกิจส่วนตัว,ว่างงาน)	17	4.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมาคือมีอาชีพพนักงานเอกชน ร้อยละ 37.3 และเป็นแม่บ้านน้อยที่สุดร้อยละ 0.8

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสายงานอาชีพ

สายงานอาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บัญชี	11	2.8
คอมพิวเตอร์	32	8.0
แพทย์	2	0.5
เลขานุการ	26	6.5
ธุรการ	19	4.8
อื่นๆ (การตลาด, วิศวกร, ประชาสัมพันธ์, นักวิจัย)	147	36.8
รวม	237	59.2

จากตารางที่ 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสายงานอาชีพในกลุ่มอื่นๆ (การตลาด, วิศวกร, ประชาสัมพันธ์, นักวิจัย) มากที่สุด ร้อยละ 36.8 รองลงมาคือ คอมพิวเตอร์ ร้อยละ 8.0 และ เลขานุการ ร้อยละ 6.5 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้

รายได้ (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 10,000	183	45.8
10,000 – 15,000	61	15.3
15,001 – 20,000	50	12.5
มากกว่า 20,000	106	26.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมา มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท และ รายได้ระหว่าง 10,000 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.5 และ 15.3 ตามลำดับ และมีรายได้ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.5

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชน

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชน

การเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์ ขององค์กรพัฒนาเอกชน	เปิดรับ		ไม่เปิดรับ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้ำใจต่อทคอม	155	38.8	245	61.3
มูลนิธิร่วมด้วยช่วยกัน	104	26.0	296	74.0
เดอบ้านนอก	203	50.8	197	49.3
กลุ่มรณรงค์ สืบเพื่อชีวิตเด็กชนบท	10	2.5	389	97.3
มูลนิธิสืบ นาคะเสถียร	80	20.0	320	80.0
มูลนิธิพัฒนาศักยภาพชุมชน	11	2.8	389	97.3
อื่นๆ	6	1.5	393	98.3

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์เดอบ้านนอกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมา คือ น้ำใจต่อทคอม และ มูลนิธิร่วมด้วยช่วยกัน ร้อยละ 38.8 และ 26.0 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชน

ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวันหรือเป็นประจำ	6	1.5
4 – 5 ครั้ง / สัปดาห์	20	5.0
2 – 3 ครั้ง / สัปดาห์	28	7.0
นานๆ ครั้ง	346	86.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชน นานๆ ครั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.5 รองลงมา คือ 2 – 3 ครั้ง / สัปดาห์ ร้อยละ 7.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชนในแต่ละครั้ง

การเปิดรับข่าวสารในแต่ละครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
มากกว่า 2 ชม.	7	1.8
1 – 2 ชม.	21	5.3
30 – 59 นาที	59	14.8
15 – 29 นาที	91	22.8
น้อยกว่า 15 นาที	222	55.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารจากองค์กรพัฒนาเอกชน น้อยกว่า 15 นาที มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.5 รองลงมา คือ 15 – 29 นาที และ 30 – 59 นาที ร้อยละ 22.8 และ 14.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน

ระดับการเปิดรับข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย
การเปิดรับข่าวสารมาก	6	1.5	
การเปิดรับข่าวสารปานกลาง	12	3.0	
การเปิดรับข่าวสารน้อย	382	95.5	
รวม	400	100.0	

จากตารางที่ 11 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชนในระดับเปิดรับน้อย ร้อยละ 95.5 รองลงมาคือการเปิดรับปานกลาง ร้อยละ 3.0 และ การเปิดรับมาก ร้อยละ 1.5

ตอนที่ 1.3 ความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคม

ตารางที่ 12 แสดงจำนวน ร้อยละ และเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผู้ตอบถูกและผิด ในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาสังคม

คำถามเกี่ยวกับความรู้ทางสังคม	ผู้ตอบถูก		ผู้ตอบผิด		ค่าเฉลี่ย
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
1. ข้อใดไม่ใช่ปัญหาสังคม ตอบ ผู้หญิงแต่งงานช้าลง	320	80.0	80	20.0	0.80
2. ข้อใดคือความหมายของคำว่า ปัญหาสังคมที่เหมาะสมที่สุด ตอบ เป็นสภาวะที่กระทบกระเทือน บุคคลจำนวนหนึ่งที่มาพอสมควร ในวิถีทางที่ไม่พึงประสงค์ และมี ความรู้สึกว่าควรจะมีการกระทำร่วม กันบางอย่าง	259	64.8	141	35.3	0.65
3. ปัญหาข้อใดถือเป็นปัญหาที่ สังคมให้ความสำคัญมากที่สุด ตอบ เอดส์	147	36.8	253	63.3	0.37
4. การทำลายธรรมชาติเกิดจาก สาเหตุใด ตอบ มนุษย์	345	86.3	55	13.8	0.86
5. ข้อใดคือวิธีการแก้ไขปัญหา โสเภณี ตอบ ถูกทุกข้อ	274	68.5	126	31.5	0.68
6. ค่านิยมในข้อใดไม่ใช่สาเหตุของ การคอร์รัปชัน ตอบ การรักบ้านเกิดเมืองนอน	282	70.5	118	29.5	0.71
7. ข้อใดคือสาเหตุที่สำคัญมากที่สุด ของปัญหาความยากจน ตอบ การว่างงาน	325	81.3	75	18.8	0.81

คำถามเกี่ยวกับความรู้ทางสังคม	ผู้ตอบถูก		ผู้ตอบผิด		ค่าเฉลี่ย
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
8. ข้อใดไม่ใช่วิธีการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตอบ การให้เยาวชนเรียนพิเศษ มากๆ	312	78.0	88	22.0	0.78
9. ข้อใดเป็นปัญหาของชนบท ตอบ ไม่มีความกระตือรือร้น	263	65.8	137	34.3	0.66
10 ข้อใดคือวิธีการป้องกันและแก้ไขภาวะแวดล้อม ตอบ ถูกทุกข้อ	339	84.8	61	15.3	0.85
11. การหลังไหลของคนชนบทเข้าสู่เมืองก่อให้เกิดปัญหาด้านใดมากที่สุด ตอบ มลพิษทางสภาวะแวดล้อม	138	34.5	262	65.5	0.34
12. ข้อใดเป็นปัญหาของชนกลุ่มน้อย ตอบ ถูกทุกข้อ	345	86.3	55	13.8	0.86

จากตารางที่ 12 พบว่า คำถามวัดความรู้ด้านปัญหาสังคม จำนวน 12 ข้อพบว่า คำถามที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบถูกมากที่สุดมี 2 ข้อ ที่เท่ากัน คือ ข้อ 4 และ 12 คือ ปัญหาของชนกลุ่มน้อยคืออะไร และการทำลายธรรมชาติเกิดจากสาเหตุใด คิดเป็นร้อยละ 86.3 รองลงมาคือ ข้อ 10 ข้อใดคือวิธีการป้องกันและแก้ไขภาวะแวดล้อม ร้อยละ 84.8 และข้อที่กลุ่มตัวอย่างตอบผิดมากที่สุด คือข้อ 11 การหลังไหลของคนชนบทเข้าสู่เมืองก่อให้เกิดปัญหาด้านใดมากที่สุด ร้อยละ 65.5

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคม

ความรู้	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย
ความรู้มาก	212	53.0	8.37
ความรู้ปานกลาง	174	43.5	
รู้น้อย	14	3.5	
รวม	400	100.0	

จากตารางที่ 13 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมในระดับความรู้มาก ร้อยละ 53.0 รองลงมาคือความรู้ปานกลาง ร้อยละ 43.5 และ รู้น้อย ร้อยละ 3.5

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1.4 ทักษะคิดเกี่ยวกับปัญหาสังคม

ตารางที่ 14 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของ และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะคิดเกี่ยวกับปัญหาสังคม

คำถามวัดทัศนคติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง จำนวน (ร้อยละ)	เห็นด้วย จำนวน (ร้อยละ)	เฉยๆ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เห็น ด้วย จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง จำนวน (ร้อยละ)	\bar{X}	S.D.
1. ปัญหาสังคมที่สำคัญมากที่สุด ขณะนี้ คือ ปัญหาว่างงาน	106 (26.5)	237 (59.3)	34 (8.5)	21 (5.3)	2 (10.5)	4.06	0.78
2. ปัญหาสังคมเป็นปัญหาที่คน ส่วนใหญ่ให้ความสนใจ	68 (17.0)	193 (48.3)	77 (19.3)	51 (12.8)	11 (2.8)	3.64	1.00
3. คนไทยส่วนใหญ่มีส่วนร่วมใน การแก้ปัญหาสังคม	41 (10.3)	65 (16.3)	136 (34.0)	128 (32.0)	30 (7.5)	2.90	1.09
4. ปัญหาที่สำคัญที่สุดของเด็กไทย คือเรื่องการศึกษา	182 (45.5)	170 (42.5)	30 (7.5)	13 (3.3)	5 (1.3)	4.28	0.84
5. ปัญหาของชนบทที่สำคัญคือ ปัญหาความยากจนและการศึกษา	197 (49.3)	166 (41.5)	24 (6.0)	6 (1.5)	7 (1.8)	4.35	0.81
6. ปัญหาเรื่องเอดส์เป็นเรื่องที่ไกล ตัวเรา ถ้าเราไม่มีพฤติกรรมสำส่อน ทางเพศ	63 (15.8)	105 (26.3)	52 (13.0)	131 (32.8)	49 (12.3)	3.00	1.31
7. ปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า เป็น เรื่องของชนบทไม่ใช่เรื่องของคน เมือง	5 (1.3)	17 (4.3)	22 (5.5)	120 (30.0)	236 (59.0)	4.41	0.87
8. ปัญหาเรื่องการทุจริตทางการ เมืองเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้	57 (14.3)	79 (19.8)	35 (8.8)	98 (24.5)	131 (32.8)	3.42	1.47
9. ปัญหาเรื่องชนกลุ่มน้อย เป็น ปัญหาที่สำคัญน้อยที่สุดในปัญหา สังคมทั้งหมด	17 (14.3)	44 (11.0)	118 (29.5)	166 (41.5)	55 (13.8)	3.50	1.00
10. ปัญหาเรื่องมลภาวะแวดล้อม เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นพร้อมกับความ เจริญของชุมชนเมือง	145 (36.3)	183 (45.8)	48 (12.0)	42 (10.5)	6 (1.5)	4.08	0.94

คำถามวัดทัศนคติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง จำนวน (ร้อยละ)	เห็นด้วย จำนวน (ร้อยละ)	เฉยๆ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เห็น ด้วย จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง จำนวน (ร้อยละ)	\bar{X}	S.D.
11. ปัญหาที่สำคัญที่สุดขณะนี้ของ คนเมืองคือปัญหาการว่างงาน	121 (30.3)	183 (45.8)	48 (12.0)	42 (10.5)	6 (1.5)	3.93	0.99
12. คนชนบทมักขอความช่วยเหลือ จากรัฐบาลจนทำให้ความเจริญใน ชนบทไปได้ช้ามาก	50 (12.5)	153 (38.3)	99 (24.8)	71 (17.8)	27 (6.8)	2.68	1.11
13. ปัญหาเรื่องยาเสพติดในกลุ่ม วัยรุ่น วิธีแก้ไขที่ดีที่สุดคือรัฐต้อง ออกมาตรการที่เฉียบขาด	94 (23.5)	143 (35.8)	50 (12.5)	93 (23.3)	18 (4.5)	2.48	1.22

จากตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อปัญหาสังคมเป็นกลางและ
เชิงบวก โดยในข้อ 7 ปัญหาการตัดไม้ทำลายป่าเป็นเรื่องของชนบทไม่ใช่เรื่องของคนเมือง กลุ่ม
ตัวอย่างมีทัศนคติค่อนข้างไปในทางบวกค่อนข้างมาก โดยมีทัศนคติไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อย
ละ 59.0 รองลงมาคือในข้อ 5 , 4 และ 10

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามทัศนคติต่อปัญหาสังคม

ทัศนคติ	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย
ทัศนคติเชิงบวก	187	46.8	3.59
ทัศนคติเป็นกลาง	213	53.3	
ทัศนคติเชิงลบ	0	0.0	
รวม	400	100.0	

จากตารางที่ 15 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อปัญหาสังคมแบบเป็นกลาง
ร้อยละ 53.3 รองลงมาคือ ทัศนคติเชิงบวก ร้อยละ 46.8 ไม่พบว่ามีทัศนคติเชิงลบ

ตอนที่ 1.5 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

ตารางที่ 16 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย การมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน	เคย จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เคย จำนวน (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย
1. ท่านเคยร่วมแสดงความคิดเห็นในประเด็นเกี่ยวกับปัญหาสังคมด้านต่างๆ หรือการทำงานขององค์กรพัฒนาเอกชนหรือไม่	130 (32.5)	270 (67.5)	0.32
2. ท่านเคยร่วมบริจาคทุนทรัพย์ให้กับองค์กรพัฒนาเอกชนหรือไม่	218 (54.5)	182 (45.5)	0.54
3. ท่านเคยร่วมบริจาคทุนอุปกรณ์ให้กับองค์กรพัฒนาเอกชนหรือไม่	181 (45.3)	219 (54.8)	0.45
4. ท่านเคยเข้าร่วมโครงการครูอาสาขององค์กรพัฒนาเอกชนหรือไม่	74 (18.5)	326 (81.5)	0.18
5. ท่านเคยร่วมระดมทุนในลักษณะต่างๆ ให้กับองค์กรพัฒนาเอกชนหรือไม่	89 (22.3)	311 (77.8)	0.22
6. ท่านเคยร่วมอุดหนุนผลิตภัณฑ์ Handcraft ขององค์กรพัฒนาเอกชนหรือไม่	170 (42.5)	230 (57.5)	0.43
7. ท่านเคยชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักให้เข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชนหรือไม่	97 (24.3)	303 (75.8)	0.24
8. ท่านเคยประชาสัมพันธ์กิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนไปสู่สาธารณชนหรือไม่	86 (21.5)	314 (78.5)	0.21
9. ท่านเคยร่วมสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรพัฒนาเอกชนด้วยวิธีการอื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาหรือไม่ โปรดระบุ (ออกค่ายพัฒนาชนบท, ร่วมเดินขบวน, เป็นสมาชิกและอาสาสมัครเป็นกิจกรรมๆ ไป)	38 (9.5)	362 (90.5)	0.09

ตารางที่ 16 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการร่วมบริจาคทุนทรัพย์ให้กับองค์กรพัฒนาเอกชนมากที่สุด ร้อยละ 54.5 รองลงมาคือ ร่วมบริจาคทุนอุปกรณ์ ร้อยละ 45.3 และ ร่วมอุดหนุนผลิตภัณฑ์ Handicraft ร้อยละ 42.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

ระดับการมีส่วนร่วม	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย
การมีส่วนร่วมมาก	40	10.0	2.71
การมีส่วนร่วมปานกลาง	102	25.3	
การมีส่วนร่วมน้อย	259	64.8	
รวม	400	100.0	

จากตารางที่ 17 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนในระดับการมีส่วนร่วมน้อย ร้อยละ 64.8 รองลงมาคือการมีส่วนร่วมปานกลาง ร้อยละ 25.3 และ การมีส่วนร่วมมาก ร้อยละ 10.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐานในการวิจัย เป็นดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางประชากรตามตัวแปร เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับ ความรู้ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมต่อปัญหาสังคมบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชนแตกต่างกัน

ตารางที่ 18 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาสังคมบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ระหว่างเพศชายและหญิง

เพศ	การเปิดรับข่าวสาร				
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	t	p
ชาย	192	1.14	0.50	1.14	0.26
หญิง	208	1.20	0.59		

จากตารางที่ 18 กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและหญิง มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตารางที่ 19 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างความรู้เกี่ยวกับปัญหา ระหว่างเพศชายและหญิง

เพศ	ความรู้				
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	t	p
ชาย	192	8.30	2.18		
หญิง	208	8.45	1.83	0.78	0.44

จากตารางที่ 19 กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและหญิง มีค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตารางที่ 20 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาสังคม ระหว่างเพศชายและหญิง

เพศ	ทัศนคติ				
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	t	p
ชาย	192	3.58	0.40	0.71	0.48
หญิง	208	3.61	0.39		

จากตารางที่ 20 กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและหญิง มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อปัญหาสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตารางที่ 21 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน ระหว่างเพศชายและหญิง

เพศ	การมีส่วนร่วม				
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	t	p
ชาย	192	2.71	2.41	0.05	0.96
หญิง	208	2.70	2.61		

จากตารางที่ 21 กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและหญิง มีค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ระหว่างกลุ่มที่มีอายุต่างกัน

อายุ (ปี)	การเปิดรับข่าวสาร					
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P	คู่ที่ต่างกัน
(1)14 – 20	87	1.07	0.33			ไม่พบคู่ที่ต่าง กัน
(2)21 – 25	143	1.15	0.49			
(3)26 – 30	100	1.27	0.66			
(4)31 – 35	52	1.27	0.72			
(5)มากกว่า 35	18	1.00	0.00	2.56	0.04	
รวม	400	1.17	0.54			

จากตารางที่ 22 พบว่า ค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างๆ กัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มอายุระหว่าง 26 – 30 และ 31 – 35 จะเปิดรับมากที่สุดเท่าๆ กัน รองลงมา คือ อายุระหว่าง 21 – 25 และ 14 – 20 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ไม่พบคู่ที่แตกต่างกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคม ระหว่างกลุ่มที่มีอายุต่างกัน

อายุ (ปี)	ความรู้					
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P	คู่ที่ต่างกัน
(1)14 – 20	87	8.10	0.22			(1) < (4)
(2)21 – 25	143	8.16	0.16			(2) < (4)
(3)26 – 30	100	8.41	0.22			
(4)31 – 35	52	9.23	0.18			
(5)มากกว่า 35	18	8.67	0.43	3.48	0.00	
รวม	400	8.37	1.97			

จากตารางที่ 23 พบว่า ค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคม ของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างๆ กัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มอายุระหว่าง 31 – 35 ปีจะมีความรู้สูงที่สุด

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มอายุ 14 – 20 ปี และ 21 – 25 ปี มีความรู้น้อยกว่า กลุ่มอายุ 31 – 35 ปี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติ
ต่อปัญหาสังคม ระหว่างกลุ่มที่มีอายุต่างกัน

อายุ (ปี)	ทัศนคติ					
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P	คู่ที่ต่างกัน
(1)14 – 20	87	3.44	0.44			(1) < (2)
(2)21 – 25	143	3.61	0.39			(2) < (4)
(3)26 – 30	100	3.58	0.38			(3) < (4)
(4)31 – 35	52	3.81	0.29			(4) > (1)
(5)มากกว่า 35	18	3.60	0.25	7.79	0.00	
รวม	400	3.60	0.39			

จากตารางที่ 24 พบว่า ค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อปัญหาสังคม ของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างๆ
กัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มอายุระหว่าง 31 – 35 ปี จะมี
ทัศนคติต่อปัญหาสังคมดีที่สุด รองลงมา คือ อายุระหว่าง 21 – 25 ปี

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มอายุ 21 – 25 ปี มีทัศนคติต่อสังคมดีกว่า
กลุ่ม 14 – 20 ปี และกลุ่มอายุ 31 – 35 มีทัศนคติต่อสังคมดีกว่ากลุ่มอายุ 14 – 20 ปี, 21 – 25 ปี
และ 26 – 30 ปี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน ระหว่างกลุ่มที่มีอายุต่างกัน

อายุ (ปี)	การมีส่วนร่วม					
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P	คู่ที่ต่างกัน
(1)14 – 20	87	1.83	0.22			(1) < (2)
(2)21 – 25	143	2.92	0.16			
(3)26 – 30	100	2.91	0.22			
(4)31 – 35	52	3.15	0.18			
(5)มากกว่า 35	18	2.89	0.43	3.61	0.01	
รวม	400	2.71	2.51			

จากตารางที่ 25 พบว่า ค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน ของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างๆ กัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มอายุระหว่าง 31 – 35 ปี จะมีส่วนร่วมมากที่สุด รองลงมา คือ อายุระหว่าง 21 – 25 ปี และ 26 – 30 ปี ซึ่งมีส่วนร่วมในระดับที่ใกล้เคียงกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอายุ 20 – 25 ปี มีส่วนร่วมมากกว่ากลุ่มอายุ 14 – 20 ปี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพต่างกัน

สถานภาพ	การเปิดรับข่าวสาร				
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	t	P
โสด	351	1.15	0.48	2.30	0.02
สมรส	47	1.34	0.87		
รวม	398	1.17	0.54		

จากตารางที่ 26 พบว่า ค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรส จะมีการเปิดรับข่าวสารมากกว่ากลุ่มสถานภาพโสด

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคม ระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพต่างกัน

สถานภาพ	ความรู้				
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	t	P
โสด	351	8.48	1.93	2.69	0.01
สมรส	47	7.68	1.91		
รวม	398	8.39	1.94		

จากตารางที่ 27 พบว่า ค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด จะมีความรู้มากกว่ากลุ่มสถานภาพสมรส

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติ
ต่อปัญหาสังคม ระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพต่างกัน

สถานภาพ	ทัศนคติ				
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	t	P
โสด	351	3.58	0.40	1.36	0.17
สมรส	47	3.67	0.34		
รวม	398	3.59	0.39		

จากตารางที่ 28 พบว่า ค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อปัญหาสังคม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีสถาน
ภาพแตกต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการมี
ส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน ระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพต่างกัน

สถานภาพ	การมีส่วนร่วม				
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	t	P
โสด	351	2.72	2.56	0.32	0.93
สมรส	47	2.68	2.11		
รวม	398	2.71	2.51		

จากตารางที่ 29 พบว่า ค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน
ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพแตกต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	การเปิดรับข่าวสาร					
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P	คู่ที่ต่างกัน
(1)มัธยมศึกษาตอนต้น	11	1.00	0.00			
(2)มัธยมศึกษาตอนปลาย	33	1.03	0.17			(2) < (4)
(3)ปวช.	9	1.67	1.32			
(4)ปวส., อนุปริญญา	25	1.56	1.12			
(5)ปริญญาตรี	249	1.16	0.46			(5) < (4)
(6)อื่นๆ (ปริญญาโท)	73	1.11	0.39	5.22	0.00	(6) < (4)
รวม	400	0.54	0.54			

จากตารางที่ 30 พบว่า ค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มปวช. จะมีการเปิดรับข่าวสารมากที่สุด รองลงมา คือกลุ่มปวส.หรืออนุปริญญา

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มปวส.หรืออนุปริญญา มีการเปิดรับข่าวสารมากกว่ากลุ่มมัธยมศึกษาตอนปลาย, ปริญญาตรี และปริญญาโท

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคม ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	ความรู้					
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P	คู่ที่ต่างกัน
(1)มัธยมศึกษาตอนต้น	11	8.82	1.47			(1) > (3)
(2)มัธยมศึกษาตอนปลาย	33	7.88	2.27			(2) > (3)
(3)ปวช.	9	5.33	2.12			(3) < (5)
(4)ปวส., อนุปริญญา	25	6.76	1.64			(4) < (6)
(5)ปริญญาตรี	249	8.53	1.76			(5) > (4)
(6)อื่นๆ (ปริญญาโท)	73	8.91	2.07	10.78	0.00	(6) > (3)
รวม	400	8.37	1.97			

จากตารางที่ 31 พบว่า ค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มปริญญาโท จะมีความรู้สูงสุด รองลงมา คือกลุ่มมัธยมศึกษาตอนต้น

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มมัธยมศึกษาตอนต้นและปลาย กลุ่มปริญญาตรี และปริญญาโท มีความรู้มากกว่า กลุ่มปวช. และ กลุ่มปริญญาตรีและปริญญาโทมีความรู้มากกว่า กลุ่มปวส., อนุปริญญา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติ
ต่อปัญหาสังคม ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	ทัศนคติ					
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P	คู่ที่ต่างกัน
(1)มัธยมศึกษาตอนต้น	11	3.15	0.32			
(2)มัธยมศึกษาตอนปลาย	33	3.56	0.49			
(3)ปวช.	9	3.40	0.34			
(4)ปวส., อนุปริญญา	25	3.59	0.37			
(5)ปริญญาตรี	249	3.62	0.37			(5) > (1)
(6)อื่นๆ (ปริญญาโท)	73	3.60	0.40	3.62	0.00	(6) > (1)
รวม	400	3.59	0.39			

จากตารางที่ 32 พบว่า ค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อปัญหาสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มปริญญาตรีจะมีทัศนคติที่ดีสุดต่อปัญหาสังคม รองลงมา คือปริญญาโท

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่ากลุ่มปริญญาตรีและโท มีทัศนคติต่อสังคมดีกว่ากลุ่มมัธยมศึกษาตอนต้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	การมีส่วนร่วม				
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P
(1)มัธยมศึกษาตอนต้น	11	0.55	1.21		
(2)มัธยมศึกษาตอนปลาย	33	2.21	1.83		
(3)ปวช.	9	1.18	1.48		
(4)ปวส., อนุปริญญา	25	2.48	2.62		
(5)ปริญญาตรี	249	2.85	2.60		
(6)อื่นๆ (ปริญญาโท)	73	2.96	2.54	2.54	0.03
รวม	400	2.71	2.51		

จากตารางที่ 33 พบว่า ค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มปริญญาโท จะมีส่วนร่วมมากที่สุด รองลงมา คือกลุ่มปริญญาตรี และ กลุ่มปวส.หรืออนุปริญญา ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ไม่พบคู่ที่แตกต่าง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	การเปิดรับข่าวสาร					
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P	คู่ที่ต่างกัน
(1)นักเรียน, นักศึกษา	168	1.06	0.28			(1) < (4)
(2)ค้าขาย	17	1.71	1.31			(2) > (1)
(3)แม่บ้าน	3	1.00	0.00			
(4)รับราชการ, รัฐวิสาหกิจ	26	1.46	0.95			
(5)พนักงานเอกชน	149	1.13	0.41			(5) < (2)
(6)รับจ้างทั่วไป	20	1.40	0.82			
(7)อื่นๆ (ธุรกิจส่วนตัว, ว่างาน)	16	1.38	0.50	6.92	0.00	
รวม	399	1.17	0.54			

จากตารางที่ 34 พบว่า ค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มค้าขาย จะมีการเปิดรับข่าวสารมากที่สุด รองลงมา คือกลุ่มรับราชการ, รัฐวิสาหกิจ

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มค้าขาย และรับราชการ, รัฐวิสาหกิจ มีการเปิดรับข่าวสารมากกว่า กลุ่มนักเรียน, นักศึกษา และกลุ่มค้าขายยังเปิดรับข่าวสารมากกว่า กลุ่มพนักงานเอกชน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	ความรู้				
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P
(1)นักเรียน, นักศึกษา	168	8.11	2.00		
(2)ค้าขาย	17	7.41	2.03		
(3)แม่บ้าน	3	8.00	0.00		
(4)รับราชการ, รัฐวิสาหกิจ	26	9.00	1.88		
(5)พนักงานเอกชน	149	8.65	1.87		
(6)รับจ้างทั่วไป	20	8.60	2.11		
(7)อื่นๆ (ธุรกิจส่วนตัว, ว่างาน)	16	8.81	1.05	2.44	0.03
รวม	399	8.39	1.94		

จากตารางที่ 35 พบว่า ค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มรับราชการ, รัฐวิสาหกิจ จะมีความรู้มากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มอื่นๆ (ธุรกิจส่วนตัว, ว่างาน) และพนักงานเอกชน ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ ไม่พบคู่ที่แตกต่าง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติ
ต่อปัญหาสังคม ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	ทัศนคติ					
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P	คู่ที่ต่างกัน
(1)นักเรียน, นักศึกษา	168	3.46	0.42			
(2)ค้าขาย	17	3.54	0.33			
(3)แม่บ้าน	3	3.46	0.00			
(4)รับราชการ, รัฐวิสาหกิจ	26	3.87	0.34			(4) > (1)
(5)พนักงานเอกชน	149	3.65	0.35			(5) > (1)
(6)รับจ้างทั่วไป	20	3.71	0.31			
(7)อื่นๆ (ธุรกิจส่วนตัว, ว่างงาน)	16	3.91	0.26	8.92	0.00	(7) > (1)
รวม	399	3.59	0.39			

จากตารางที่ 36 พบว่า ค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อปัญหาสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มอื่นๆ (ธุรกิจส่วนตัว,ว่างงาน) จะมีทัศนคติดีที่สุดในต่อปัญหาสังคม รองลงมา คือ กลุ่มรับราชการ,รัฐวิสาหกิจ

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มรับราชการ, รัฐวิสาหกิจ กลุ่มพนักงานเอกชน และกลุ่มอื่นๆ มีทัศนคติต่อปัญหาสังคมดีกว่ากลุ่มนักเรียน, นักศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	การมีส่วนร่วม					
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P	คู่ที่ต่างกัน
(1)นักเรียน, นักศึกษา	168	2.14	2.38			(1) < (4)
(2)ค้าขาย	17	2.35	2.00			
(3)แม่บ้าน	3	2.00	0.00			
(4)รับราชการ, รัฐวิสาหกิจ	26	4.54	2.90			
(5)พนักงานเอกชน	149	2.95	2.41			
(6)รับจ้างทั่วไป	20	3.20	2.46			
(7)อื่นๆ (ธุรกิจส่วนตัว, ว่างาน)	16	3.31	3.20	4.59	0.00	
รวม	399	2.70	2.51			

จากตารางที่ 37 พบว่า การมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มรับราชการ, รัฐวิสาหกิจ จะมีส่วนร่วมมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มอื่นๆ

เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่พบว่า กลุ่มรับราชการ, รัฐวิสาหกิจ จะมีส่วนร่วมมากกว่ากลุ่มนักเรียน, นักศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ระหว่างกลุ่มที่มีสายงานอาชีพต่างกัน

สายงานอาชีพ	การเปิดรับข่าวสาร				
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P
บัญชี	11	1.45	0.82		
คอมพิวเตอร์	32	1.50	0.88		
แพทย์	2	1.00	0.00		
เลขานุการ	26	1.00	0.00		
ธุรการ	19	1.53	1.07		
อื่นๆ (ธุรกิจส่วนตัว,ว่างงาน)	147	1.77	0.53	3.20	0.01
รวม	237	1.24	0.65		

จากตารางที่ 38 พบว่า ค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มอื่นๆ จะมีการเปิดรับข่าวสารบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชนมากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มอาชีพธุรการ และ คอมพิวเตอร์ ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ ไม่พบคู่ที่แตกต่างกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 39 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคม ระหว่างกลุ่มที่มีสายงานอาชีพต่างกัน

สายงานอาชีพ	ความรู้				
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P
บัญชี	11	9.00	2.83		
คอมพิวเตอร์	32	8.00	1.87		
แพทย์	2	12.00	0.00		
เลขานุการ	26	8.38	1.60		
ธุรการ	19	8.21	2.51		
อื่นๆ (การตลาด, วิศวกร, ประชาสัมพันธ์, นักวิจัย)	147	8.65	1.81	2.19	0.06
รวม	237	8.54	1.94		

จากตารางที่ 39 พบว่า ค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคม ในระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีสายงานอาชีพต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 40 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติ
ต่อปัญหาสังคม ระหว่างกลุ่มที่มีสายงานอาชีพต่างกัน

สายงานอาชีพ	ทัศนคติ				
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P
บัญชี	11	3.79	0.19		
คอมพิวเตอร์	32	3.54	0.32		
แพทย์	2	3.77	0.00		
เลขานุการ	26	3.78	0.40		
ธุรการ	19	3.78	0.37		
อื่นๆ (การตลาด, วิศวกร, ประชาสัมพันธ์, นักวิจัย)	147	3.67	0.34	2.07	0.07
รวม	237	3.68	0.34		

จากตารางที่ 40 พบว่า ค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อปัญหาสังคม ในระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีสาย
งานอาชีพต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
ที่ 1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 41 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน ระหว่างกลุ่มที่มีสายงานอาชีพต่างกัน

สายงานอาชีพ	การมีส่วนร่วม				
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P
บัญชี	11	2.55	1.92		
คอมพิวเตอร์	32	3.06	2.84		
แพทย์	2	1.00	0.00		
เลขานุการ	26	2.31	1.93		
ธุรการ	19	1.95	2.63		
อื่นๆ (การตลาด, วิศวกร, ประชาสัมพันธ์, นักวิจัย)	147	3.51	2.52	2.53	0.03
รวม	237	3.13	2.53		

จากตารางที่ 41 พบว่า ค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มอื่นๆ (การตลาด, วิศวกร, ประชาสัมพันธ์, นักวิจัย) จะมีส่วนร่วมมากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มคอมพิวเตอร์ และ บัญชี ตามลำดับ

ตารางที่ 42 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ระหว่างกลุ่มที่มีรายได้ต่างกัน

รายได้ (บาท)	การเปิดรับข่าวสาร				
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P
น้อยกว่า 10,000	183	1.20	0.62		
10,000 – 15,000	61	1.07	0.36		
15,001 – 20,000	50	1.16	0.47		
มากกว่า 20,000	106	1.19	0.52	1.02	0.39
รวม	400	1.17	0.54		

จากตารางที่ 42 พบว่า ค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 43 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคม ระหว่างกลุ่มที่มีรายได้ต่างกัน

รายได้ (บาท)	ความรู้					
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P	คู่ที่ต่างกัน
(1)น้อยกว่า 10,000	183	7.90	1.99			(1) < (4)
(2)10,000 – 15,000	61	8.64	1.83			
(3)15,001 – 20,000	50	8.74	1.40			
(4)มากกว่า 20,000	106	8.88	2.07	7.25	0.00	
รวม	400	8.37	1.97			

จากตารางที่ 43 พบว่า ค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท จะมีความรู้มากที่สุด รองลงมาคือ รายได้ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มรายได้มากกว่า 20,000 บาท มีความรู้มากกว่ากลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท

ตารางที่ 44 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติ
ต่อปัญหาสังคม ระหว่างกลุ่มที่มีรายได้ต่างกัน

รายได้ (บาท)	ทัศนคติ					
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P	คู่ที่ต่างกัน
(1)น้อยกว่า 10,000	183	3.52	0.44			(1) < (2)
(2)10,000 – 15,000	61	3.70	0.35			
(3)15,001 – 20,000	50	3.68	0.34			
(4)มากกว่า 20,000	106	3.63	0.33	4.85	0.00	
รวม	400	3.60	0.39			

จากตารางที่ 44 พบว่า ค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อปัญหาสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มที่มีรายได้ 10,000 – 15,000 บาท จะมีทัศนคติต่อปัญหาสังคมที่สุทธรองลงมาคือ รายได้ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท

เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ พบว่า กลุ่มรายได้ระหว่าง 10,000 – 15,000 มีทัศนคติต่อสังคมดีกว่า กลุ่มรายได้น้อยกว่า 10,000

ตารางที่ 45 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน ระหว่างกลุ่มที่มีรายได้ต่างกัน

รายได้ (บาท)	การมีส่วนร่วม				
	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P
น้อยกว่า 10,000	183	2.37	2.58		
10,000 – 15,000	61	3.13	2.25		
15,001 – 20,000	50	2.88	2.66		
มากกว่า 20,000	106	2.96	2.42	2.13	0.10
รวม	400	2.71	2.51		

จากตารางที่ 45 พบว่า ค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน ในระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 2 การเปิดรับข่าวสารบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

ตารางที่ 46 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชนกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

ตัวแปร	จำนวน(คน)	ค่าสหสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม	P
การเปิดรับข่าวสารบนเว็บไซต์ องค์กรพัฒนาเอกชน	400	0.207*	0.000

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 46 พบว่าการเปิดรับข่าวสารบนเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสัมพันธ์นั้นเป็นความสัมพันธ์เชิงบวก กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชนมาก จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนมากตามไปด้วย แต่ความสัมพันธ์ที่พบเป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ลักษณะดังกล่าวจึงเป็นส่วนน้อยเท่านั้น

สมมติฐานข้อที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

ตารางที่ 47 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

ตัวแปร	จำนวน(คน)	ค่าสหสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม	P
ความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคม	400	0.248*	0.000

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 47 พบว่าความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสัมพันธ์นั้นเป็น

ความสัมพันธ์เชิงบวกกล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมมาก จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนมากตามไปด้วย แต่ความสัมพันธ์ที่พบเป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ลักษณะดังกล่าวจึงเป็นส่วนน้อยเท่านั้น

สมมติฐานข้อที่ 4 ทศนคติต่อปัญหาสังคมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

ตารางที่ 48 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างทศนคติต่อปัญหาสังคมกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

ตัวแปร	จำนวน(คน)	ค่าสหสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม	P
ทศนคติต่อปัญหาสังคม	400	0.197*	0.000

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 48 พบว่าทศนคติมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสัมพันธ์นั้นเป็นความสัมพันธ์เชิงบวก กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีทศนคติที่ดีต่อปัญหาสังคมมาก จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนมากตามไปด้วย แต่ความสัมพันธ์ที่พบเป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ลักษณะดังกล่าวจึงเป็นส่วนน้อยเท่านั้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมต่อปัญหาสังคมของกลุ่มผู้ใช้สื่ออินเทอร์เน็ต บนเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชน มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับการเปิดรับ ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วม ต่อปัญหาสังคมบนเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารปัญหาสังคมบนเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชนกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านปัญหาสังคมกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ ผู้ที่สามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้เท่านั้นและจะต้องเคยเข้าไปเยี่ยมชมเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชน จำนวน 400 คน โดยใช้วิธีการเลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) จากนั้นได้นำข้อมูลเหล่านั้นไปประมวลผลโดยโปรแกรม SPSS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ยและร้อยละ เพื่ออธิบายลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมต่อปัญหาสังคม ส่วนการทดสอบสมมติฐานนั้นใช้การหาค่าความแตกต่าง แบบ t-test, ONEWAY และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ในการวิเคราะห์

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากร

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาทั้งหมดมีจำนวน 400 คน เป็นเพศหญิงและชายอย่างละเท่าๆ กัน โดยหญิงมากกว่าชายเพียงเล็กน้อย ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี ร้อยละ 60.8 และมีสถานภาพโสด การศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 62.3

อาชีพส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาร้อยละ 42.0 รองลงเป็นพนักงานเอกชนร้อยละ 37.3 ส่วนสายงานอาชีพจะอยู่ในกลุ่มการตลาด วิศวกร ประชาสัมพันธ์ และนักวิจัย ร้อยละ 36.8 รายได้ส่วนใหญ่อยู่ต่ำกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 45.8 รองลงมามากกว่า 20,000 บาท ร้อยละ 26.8

ส่วนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาสังคม

กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์เดอบ้านนอกมากที่สุด ร้อยละ 50.8 และส่วนใหญ่เปิดรับนานๆ ครั้ง และน้อยกว่า 15 นาที

ส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมในระดับสูง รองลงมาคือระดับปานกลางและระดับต่ำ ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ทศนคติเกี่ยวกับปัญหาสังคม

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อปัญหาสังคมในเชิงบวก รองลงมาคือระดับปานกลาง จากการวิจัยไม่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเชิงลบต่อปัญหาสังคม

ส่วนที่ 5 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนในระดับต่ำ รองลงมาคือ ระดับปานกลางและระดับสูง ตามลำดับ

2. การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1

ลักษณะทางประชากรตามตัวแปร เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับ ความรู้ ทศนคติ และการมีส่วนร่วมต่อปัญหาสังคมบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชนแตกต่างกัน

เพศ

กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาสังคม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน ไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1)

อายุ

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาสังคม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน แตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1)

สถานภาพ

กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน และความรู้ เกี่ยวกับปัญหาสังคม แตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1)

แต่ กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาสังคม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1)

การศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาสังคม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนแตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1)

อาชีพ

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาสังคม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน แตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1)

สายงานอาชีพ

กลุ่มตัวอย่างที่มีสายงานอาชีพต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนแตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1)

แต่กลุ่มตัวอย่างที่มีสายงานอาชีพต่างกัน มีความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาสังคม ไม่แตกต่างกันแตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1)

รายได้

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกัน มีความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาแตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1)

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1)

สมมติฐานที่ 2

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาสังคมบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

จากการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาสังคมบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน จึงเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 3

ความรู้ด้านปัญหาสังคมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

จากการวิจัยพบว่าความรู้ด้านปัญหาสังคมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน จึงเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 4

ทัศนคติต่อปัญหาสังคมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

จากการวิจัยพบว่า ทัศนคติต่อปัญหาสังคมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน จึงเป็นไปตามสมมติฐาน

อภิปรายผล

สมมติฐานข้อที่ 1

ลักษณะทางประชากรตามตัวแปร เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับ ความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมต่อปัญหาสังคมบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชนแตกต่างกัน

1.1 กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ความรู้ และทักษะเกี่ยวกับปัญหาสังคม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1) ซึ่งสอดคล้องกับกับงานวิจัยของ จูติ วิทวัสธนะ เรื่องการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนกับความรู้ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยพบวากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนไม่ต่างกัน ซึ่งการที่ชายและหญิงเปิดรับสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน การมีความรู้ และทัศนคติต่อปัญหาสังคม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชนไม่แตกต่างกัน นั้น อาจเป็นเพราะเรื่องปัญหาสังคมเป็นเรื่องของส่วนรวม ทุกคนไม่ว่าเพศใดก็ตามสามารถที่จะมีส่วนร่วมกับปัญหาสังคมนี้ได้

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาสังคม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนแตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของร้อยตำรวจเอกหญิง ชลดา ทองสุตนอก เรื่องการเปิดรับสื่อ ความรู้ ทักษะทัศนคติ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานของเจ้าของอาคารและโรงงานควบคุม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีการเปิดรับสื่อ ความรู้ ทักษะทัศนคติ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานแตกต่างกัน ทั้งนี้กลุ่มอายุระหว่าง 26 – 30 ปี จะมีการเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนามากที่สุด อาจเป็นเพราะผู้ที่มีอายุช่วงนี้กำลังอยู่ในวัยทำงานมีการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตค่อนข้างมาก ส่วนผู้ที่อยู่ในช่วงอายุมากกว่า 35 ปี จะมีความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมมากที่สุด เนื่องจากมีวัยวุฒิและผ่านประสบการณ์ต่างๆ มากที่สุด และผู้ที่อยู่ในช่วงอายุ 31 – 35 ปี จะมีทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาสังคม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมองค์กรพัฒนามากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าผู้ที่อยู่ในช่วงวัยนี้กำลังอยู่ในช่วงหน้าที่การงานมั่นคงพร้อมที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนได้อย่างเต็มที่ทำให้มีทัศนคติต่อปัญหาสังคมดีตามไปด้วย

1.3 กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน และความรู้ เกี่ยวกับปัญหาสังคม แตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1) ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ เดอเฟลอร์ ซึ่งกล่าวไว้ในเรื่อง ทฤษฎีกลุ่มสังคม ว่า บุคคลที่มีลักษณะทางสังคมคล้ายกัน จะมีการเปิดรับสื่อคล้ายคลึงกัน โดยผู้ที่สมรสจะเปิดรับข่าวสารมากกว่า ขณะที่ผู้ที่โสดจะมีความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมมากกว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้ที่สมรสแล้วส่วนใหญ่คือคนทำงานทำให้ต้องใช้คอมพิวเตอร์ค่อนข้างมากจึงมีโอกาสในการใช้อินเทอร์เน็ตมากด้วยเช่นกัน ขณะเดียวกันผู้ที่โสดอาจจะไม่มีพันธะทางครอบครัวทำให้มีเวลาในการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาสังคมได้ด้วยวิธีการต่างๆ ได้มากกว่า

กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาสังคม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1) อาจเป็นเพราะว่าปัญหาสังคมเรื่องของส่วนรวม ทั้งกลุ่มคนที่โสดและสมรสจึงมีทัศนคติที่ไม่แตกต่างกัน รวมถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนจึงไม่แตกต่างกันด้วย

1.4 กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาสังคม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนแตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ร้อยตำรวจเอกหญิง ชลดา ทองสุกนอก เรื่องการเปิดรับสื่อ ความรู้ ทัศนคติ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานของเจ้าของอาคารและโรงงานควบคุม พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อ ความรู้ ทัศนคติ ความตระหนัก และ การมีส่วนร่วมต่อการอนุรักษ์พลังงานแตกต่างกัน โดยกลุ่มศึกษาระดับปวช.จะเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชนมากที่สุด ส่วนกลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรีจะมีทัศนคติต่อปัญหาสังคมดีที่สุดใน อาจเป็นเพราะกลุ่มปริญญาตรีเป็นกลุ่มที่มีคุณวุฒิพอสมควร ซึ่งแท้จริงแล้วก็มีทัศนคติใกล้เคียงกับกลุ่มปริญญาโท นอกจากนี้กลุ่มปริญญาโทยังมีความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมและมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนมากที่สุด อาจเพราะด้านคุณวุฒิและวัยวุฒิ รวมทั้งความพร้อมในด้านหน้าที่การงานทำให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมได้อย่างเต็มที่

1.5 กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาสังคม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนแตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดานินท์ กิจนิชี เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสาร ความรู้ ทัศนคติ และการอนุรักษ์พลังงานในโครงการรวมพลังหารสองของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันมีการเปิดรับ

ข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการทำงานแตกต่างกัน โดยกลุ่มอาชีพค้าขาย จะมีการเปิดรับข่าวสารมากที่สุด ส่วนกลุ่มรับราชการและรัฐวิสาหกิจจะมีความรู้และมีส่วนร่วมมากที่สุด อาจเป็นเพราะอาชีพรับราชการและรัฐวิสาหกิจมักอยู่ในองค์กรที่ต้องเกี่ยวข้องกับ ปัญหาสังคมทำให้มีความรู้มาก อีกทั้งเป็นอาชีพที่มั่นคงเพียงพอที่จะทำให้การมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์พัฒนาเอกชนสามารถทำได้ได้อย่างได้อย่างเต็มที่ ส่วนกลุ่มเจ้าของธุรกิจจะมีทัศนคติ ดีที่สุดต่อปัญหาสังคม

1.6 กลุ่มตัวอย่างที่มีสายงานอาชีพต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนแตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1) ซึ่งก็สามารถอ้างอิงจากงานวิจัยที่สอดคล้องในเรื่องอาชีพในข้อ 1.5 ได้ ซึ่ง อาชีพอื่นๆ (การตลาด, วิศวกร, ประชาสัมพันธ์ และนักวิจัย) จะเปิดรับข่าวสารและมีส่วนร่วมมากที่สุด

แต่กลุ่มตัวอย่างที่มีสายงานอาชีพต่างกัน มีความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาสังคม ไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1) เนื่องจากการจำแนกตามสายงานอาชีพไม่ได้รวม นักเรียนและนักศึกษาเข้าไปเหมือนการจำแนกตามอาชีพ

1.7 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกัน มีความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาสังคมแตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดานินทร์ กิจนิจี เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสาร ความรู้ ทักษะ และการอนุรักษ์พลังงานในโครงการรวมพลังหารสองของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันมีความรู้และทัศนคติ การอนุรักษ์พลังงานแตกต่างกัน โดยกลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท จะมีความรู้มากที่สุด และกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 10,000 - 15,000 บาท จะมีทัศนคติต่อปัญหาสังคมดีที่สุด

แต่กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกรียงชัย เหลืองภัทรเชวง เรื่องการเปิดรับสาร ความรู้ ทักษะ และการมีส่วนร่วมในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงานในโรงงานกลุ่มมินิเบ (ประเทศไทย) พบว่าพนักงานที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเรื่องระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมไม่ต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไลลักษณ์ ฐิติพลธำรง เรื่อง การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาเด็กด้อยโอกาส ความตระหนัก ความเชื่อถือ และการตัดสินใจของ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครในการให้การสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน พบว่าประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาเด็กด้อยโอกาสจากสื่อ

ทุกประเภท ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัญหาสังคมเป็นเรื่องของส่วนรวม ซึ่งขึ้นอยู่กับความเต็มใจของบุคคล ดังนั้นการที่กลุ่มตัวอย่างจะมีการเปิดรับหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน รายได้จึงไม่ได้มีอิทธิพลต่อส่วนนี้

จากผลการวิจัยทั้งหมดพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากรด้านอายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และ รายได้ที่แตกต่างกัน มีความการเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาสังคม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนที่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาสังคม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนจะแปรผันตามความแตกต่างของลักษณะทางประชากร ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคลของ เดอเฟลอร์ ซึ่งได้กล่าวเอาไว้ว่า ปัจจัยเกี่ยวกับด้านบุคคลถือเป็นปัจจัยที่สำคัญมากทางการสื่อสาร ดังนั้นการที่บุคคลจะเลือกรับความข่าวสาร การส่งสมความรู้และทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ รวมทั้งการเลือกที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมใดๆก็ตาม อาจมีสาเหตุมาจากการที่บุคคลนั้นมีสิ่งทีสะสมอยู่ในตัวของบุคคลนั้นๆ ตั้งแต่เกิดแตกต่างกันก็เป็นได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการในการเลือกรับสาร (Selective Processes) ของ Klapper ในส่วนของการเลือกรับรู้ (Selective Perception) กล่าวคือเมื่อผู้รับสารเปิดรับข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่งแล้ว ผู้รับสารจะเลือกที่จะรับรู้และตีความ (Interpretation) สารที่ตนได้รับตามประสบการณ์ของแต่ละคน ซึ่งอาจมีการตีความข่าวสารที่ได้รับมา ตามความเข้าใจของตนเอง หรือตามทัศนคติ ประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ และแรงจูงใจของตนในขณะนั้น ซึ่งก็เช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันก็จะมีแนวโน้มในเรื่องทัศนคติ ประสบการณ์ และแรงจูงใจที่แตกต่างกันทำให้การเลือกรับรู้และตีความข่าวสารแตกต่างกันไป และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Katz และ Scotland ซึ่งกล่าวถึง ส่วนประกอบพื้นฐานของทัศนคติ ซึ่งมีส่วนประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) อันเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะมีผลแตกต่างกันไปตามแต่บุคลิกภาพของบุคคลนั้นๆ ซึ่งเป็นค่านิยมของแต่ละบุคคล ก็คล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแตกต่างกันไปอันเนื่องมาจากมีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน ทำให้มีทัศนคติต่อปัญหาสังคมแตกต่างกันไป

สมมติฐานที่ 2

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาสังคมบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

จากการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาสังคมบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนา

เอกชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2) ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดในการให้ความหมายของการเปิดรับข่าวสาร โดยจำแนกตามการเปิดรับข่าวสาร ของ Samuel L. Becker ที่กล่าวไว้ว่าการเปิดรับประสบการณ์ของบุคคล (Experience Receptivity) หมายถึง การที่บุคคลเปิดรับข่าวสารเพราะต้องการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเพื่อผ่อนคลายอารมณ์ โดยกลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชนเพื่อที่ต้องการจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวความคิดขั้นตอนของขบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ (Attitude) และพฤติกรรม (Practice) อันเป็นผลมาจากการเปิดรับข่าวสารของ W.J. McGuire ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ 5 ขั้นตอนด้วยกันคือ การใส่ใจ (Attention), ความเข้าใจ (Comprehension), การมีสิ่งใหม่เกิดขึ้น (Yielding), การเก็บเอาไว้ (Retention), การกระทำ (Action) ดังนั้นการที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ก็เกิด 5 ขั้นตอนดังกล่าวจนเกิดการกระทำนั้นคือการมีส่วนร่วม และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรียานุช ปัญจวงค์ เรื่องการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมของชาวบ้านในหมู่บ้านรอบศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทอง อ.เมือง จ.นราธิวาส พบว่า การเปิดรับข่าวสารเรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมของศูนย์การศึกษาการพัฒนาพิกุลทองของกลุ่มเป้าหมายมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม ทั้งนี้การที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรเอกชนมากเท่าใด ก็จะทำให้ทราบถึงความเป็นไปขององค์กรและกิจกรรมต่างๆ ขององค์กร ทำให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนมากตามไปด้วย

สมมติฐานที่ 3

ความรู้ด้านปัญหาสังคมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

จากการวิจัยพบว่า ความรู้ด้านปัญหาสังคมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ ดวงจันทร์ สุทธาโรจน์ เรื่อง ความสัมพันธ์ของการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ของประชาชน ในเขตหำมล่าสัตว์ป่า ปึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า ความรู้มีผลต่อพฤติกรรมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของ สมบูรณ์ ศรีวัธมนะตระกูล กลยุทธ์การสื่อสารและประสิทธิผลของโครงการประชาร่วมใจประหยัดไฟฟ้าของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการประหยัดพลังงานไฟฟ้าจากโครงการประชาร่วมใจประหยัดไฟฟ้า มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการ

ประหยัดพลังงานไฟฟ้า ซึ่งหมายความว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมมาก ก็จะทำให้การมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนมากตามไปด้วย

สมมติฐานที่ 4

ทัศนคติต่อปัญหาสังคมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน จากการวิจัยพบว่า ทัศนคติต่อปัญหาสังคมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดในเรื่องปัจจัยที่จะทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมหรือไม่เข้ามามีส่วนร่วมมีดังนี้ ของ William Reeder ซึ่งได้กล่าวไว้ข้อหนึ่งว่าการที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลจะเข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมใดๆ ก็ตาม ขึ้นอยู่กับความสอดคล้องของกิจกรรมนั้นๆ กับความเชื่อพื้นฐาน ทัศนคติ และค่านิยมของคน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวความคิดเรื่อง KAP ของ โรเจอร์ส ทั้งความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม ต่างก็มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน เนื่องจากการที่คนเราจะเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้นั้นขึ้นอยู่กับความรู้ ถ้ามีความรู้ความเข้าใจดี ทัศนคติก็จะเปลี่ยนแปลง และเมื่อทัศนคติเปลี่ยนแปลงแล้วก็จะมีการยอมรับปฏิบัติหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ดังนั้นการที่จะมีการยอมรับหรือปฏิเสธสิ่งใดต้องพยายามเปลี่ยนทัศนคติก่อนโดยการให้ความรู้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวความคิดของ แม็คไกว ซึ่งกล่าวไว้ว่าการเปลี่ยนแปลงทัศนคติจะประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน คือ การใส่ใจ (Attention) ความเข้าใจ (Comprehension) การยอมรับ (Yielding) การเก็บเอาไว้ (Retention) และการกระทำ (Action) ซึ่งกระบวนการเหล่านี้จะเกิดขึ้นเมื่อได้มีการเกิดกระบวนการสื่อความหมายหรือการติดต่อทางด้านข่าวสาร นอกจากนี้ขั้นตอนเหล่านี้จะเกิดขึ้นหรือไม่ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถทางสติปัญญา ฐานะทางเศรษฐกิจ การศึกษา และอื่นๆ กล่าวคือ ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับการกระทำ โดยจะต้องมีการเปิดรับข่าวสารและยังเกี่ยวข้องกับลักษณะทางประชากรด้วย ดังนั้นเมื่อกลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ก็อาจมีผลต่อทัศนคติ จากนั้นก็จะทำให้เกิดการมีส่วนร่วมหรือไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

จากผลการวิจัยทั้งหมด ได้แสดงให้เห็นว่าการสื่อสารมีบทบาทที่สำคัญในการนำข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาสังคมที่กำลังเกิดขึ้นและความเป็นไปขององค์กรพัฒนาเอกชนทั้งในแง่ของการดำเนินงานและกิจกรรมต่างๆ ไปเผยแพร่ให้กลุ่มเป้าหมายได้รับทราบโดยผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต ทั้งนี้สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่มีบทบาทอย่างมากในยุคปัจจุบัน เนื่องจากเป็นสื่อที่สามารถทำให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถมีการปฏิสัมพันธ์กันได้อย่างเต็มที่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรหรือหน่วยที่ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อในการสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะกลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชน

ชนเนื่องจากการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตนั้นค่อนข้างมีค่าใช้จ่ายที่ไม่สูงมาก จึงเหมาะสมองค์กรพัฒนาเอกชนซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีเป้าหมายเพื่อสร้างสรรค์สังคมให้ดีขึ้น ดังนั้นจึงต้องอาศัยความช่วยเหลือจากพลังมวลชน ดังงานวิจัยของ บาบารา เบ็คเกอร์ และ โจเซฟ เวชเนอร์ เรื่อง สื่ออิเล็กทรอนิกส์และการประชาสังคม ได้กล่าวไว้ว่า สื่อมวลชนเป็นตัวก่อให้เกิดประชามติระดับโลก (Global Public Opinion) ขณะเดียวกัน การปฏิสัมพันธ์ของสื่ออิเล็กทรอนิกส์จะเป็นตัวช่วยสนับสนุนการแสดงความต้องการของมวลชนอย่างแท้จริง (Partial Public) ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อสถาบันต่างๆ ในการสำรวจความคิดเห็นของมวลชนโดยเฉพาะกับกลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชน (Non – Government Organization) นอกจากนี้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ยังอาจเป็นตัวสนับสนุนแรงขับเคลื่อนของประชาสังคมด้วย (Civil Society)

นอกจากนี้ การศึกษาเรื่องการเปิดรับ ความรู้ ทักษะคิดและการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน ยังได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ ของตัวแปรที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ของการเปิดรับข่าวสารกับการมีส่วนร่วม ความรู้กับการมีส่วนร่วม และทัศนคติกับการมีส่วนร่วม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการที่บุคคลจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรใดก็ตาม ย่อมจะต้องมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับองค์กรนั้นด้วย และจะต้องมีความรู้ในทิศทางที่เกี่ยวกับกิจกรรมนั้น รวมทั้งจะต้องมีทัศนคติที่บ่งต่อประเด็นที่สัมพันธ์กับองค์กรหรือกิจกรรมนั้นด้วย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ถือว่าเป็นการนำเสนอเพียงบางส่วนเท่านั้นเนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งคัดเลือกมาจากผู้ที่เคยเยี่ยมชมเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชนมาเพียงบางส่วนเท่านั้น ดังนั้นผลที่ได้จากการวิจัยจึงไม่สามารถนำไปตีความได้กับประชาชนทั้งหมดได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะบางประการ เพื่อที่จะให้องค์กรพัฒนาเอกชนหน่วยงานอื่นได้ใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ดังนี้

1. ความแตกต่างของลักษณะทางประชากร ไม่ว่าจะเป็น ด้านอายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และรายได้ มีความสัมพันธ์กับ การเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน ความรู้และทัศนคติต่อปัญหาสังคม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งจากผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างอายุระหว่าง 26 – 35 ปี มีการเปิดรับข่าวสารจากเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชนมากที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโทมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรมากที่สุด ซึ่งทำให้ทราบว่ากลุ่มเป้าหมายขององค์กรพัฒนาเอกชนส่วนใหญ่

จะเป็นผู้ใหญ่ อยู่ในวัยทำงานและมีการศึกษาค่อนข้างสูง ดังนั้นการเผยแพร่ข่าวสารต่างๆ ขององค์กรพัฒนาเอกชน ไม่ว่าจะเป็นประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับปัญหาสังคม และกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรพัฒนาเอกชน การเลือกสรรเนื้อหาและคอลัมน์ต่างๆ บนเว็บไซต์ ควรที่จะคำนึงถึงองค์ประกอบเหล่านี้ด้วย เพราะว่ากลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีการศึกษาค่อนข้างสูงและอยู่ในวัยทำงาน จึงมีความคิดเป็นของตนเองค่อนข้างสูงดังนั้นการเผยแพร่ข่าวสารจึงควรพิจารณาให้เหมาะสมเพื่อที่ว่าองค์กรพัฒนาเอกชนจะได้เผยแพร่ข่าวสารและกิจกรรมต่างได้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายได้ดียิ่งขึ้น

2. จากการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารจากองค์กรพัฒนาเอกชนค่อนข้างต่ำ มีความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมค่อนข้างสูง มีทัศนคติต่อปัญหาสังคมในระดับปานกลาง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนค่อนข้างต่ำ ดังนั้นจึงควรมีการกระตุ้นให้กลุ่มเป้าหมายได้มีส่วนร่วมกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น ด้วยการให้องค์กรพัฒนาเอกชนต่างๆ ได้มีการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการเผยแพร่ข่าวสารมากขึ้น และควรมีการศึกษาในส่วนของทำอย่างไรจึงจะทำให้เว็บไซต์น่าสนใจ ทั้งในส่วนของเนื้อหาและการจัดรูปแบบ เพื่อที่ทำให้ทราบว่ากลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจมากน้อยเพียงใดกับเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชน และกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เยี่ยมชมเว็บไซต์เหล่านี้เพื่อเข้ามาชมอะไร หรือคาดหวังอะไรบ้างในเว็บไซต์เหล่านี้ ทั้งเพื่อให้องค์กรพัฒนาเอกชนจะได้มีการจัดทำเนื้อหาและกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรตนเองให้น่าสนใจมากขึ้น เนื่องจากจะมีเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชนเพียงไม่กี่แห่งเท่านั้นที่กลุ่มเป้าหมายเข้าไปเยี่ยมชมค่อนข้างมาก นอกจากนี้ยังเป็นที่น่าสนใจว่าผลการวิจัยที่ออกมา กลุ่มเป้าหมายมีการเปิดรับข่าวสารต่ำแต่กลับมีความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมสูง จึงควรศึกษาว่ากลุ่มเป้าหมายมีความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมสูง เนื่องจากเปิดรับจากสื่ออะไรบ้างนอกจากสื่ออินเทอร์เน็ต เพื่อที่จะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรพัฒนาเอกชนในการเลือกสื่อต่อไป
3. จากการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการแก้ไขปัญหาสังคม ในระดับปานกลางมากที่สุด ดังนั้น องค์กรพัฒนาเอกชนต่างๆ จึงควรนำเสนอประเด็นปัญหาเกี่ยวกับสังคม ให้เป็นไปในทิศทางที่จะสร้างทัศนคติที่ดีต่อการแก้ไขปัญหาสังคมให้แก่กลุ่มเป้าหมายให้มากขึ้น โดยการนำเสนอประเด็นปัญหาสังคมต่างในสังคมอย่างน่าสนใจและสอดคล้องกับสังคมส่วนร่วม เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้เห็นแง่มุมต่างๆ ของปัญหาสังคมอย่างลึกซึ้งไม่ใช่แค่เพียงผิวเผิน ทราบที่มาที่ไปของปัญหาเหล่านั้น และวิธีการแก้ไขปัญหาย่างเหมาะสม เพื่อที่กลุ่มเป้าหมายจะได้รู้สึก ว่า องค์กรเอกชนนั้นสนใจปัญหาสังคมอย่างแท้จริง ไม่ใช่แค่เพียงประชาสัมพันธ์องค์กรเพียงอย่าง

เดียว นอกจากนี้การนำเสนอประเด็นปัญหาต่างๆ ขององค์กรพัฒนาเอกชนก็ควรนำเสนออย่างเป็นกลาง ไม่ควรขึ้นากลุ่มเป้าหมายเนื่องจากกลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มคนทำงานและมีการศึกษาสูงซึ่งอาจสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นได้ อย่างไรก็ตาม ปัญหาสังคมเป็นเรื่องของส่วนรวม ทุกคนมีส่วนในการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ ดังนั้นถ้าทุกคนไม่ช่วยกันร่วมมือแก้ไข ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในปัจจุบันก็จะถูกปล่อยปละละเลยและกลายเป็นปัญหาเรื้อรังของประเทศได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ซึ่งควรจะได้มีการทำใน ส่วนของการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อที่จะได้ทราบถึงประสิทธิผล ของประเด็นปัญหาต่างๆ ที่องค์กรได้เผยแพร่ว่าเป็นไปทิศทางที่สร้างสรรค์สังคมให้ดีขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ รวมทั้งจะได้ทราบถึงการตีความและความเข้าใจ ของกลุ่มเป้าหมายต่อข่าวสารที่องค์กรเอกชนนำเสนอว่าตรงกับความต้องการของ องค์กรหรือไม่
2. ควรจะได้มีการศึกษา ไม่เฉพาะเจาะจงกลุ่มตัวอย่างที่เยี่ยมชมเว็บไซต์องค์กรพัฒนา เอกชนเท่านั้น โดยกลุ่มตัวอย่างอาจเป็นกลุ่มเดิม แต่เพิ่มการศึกษาในสื่ออื่นๆ เพื่อ ศึกษาถึงการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาสังคมจากสื่ออื่นๆ ที่ไม่ใช่สื่ออินเทอร์เน็ต ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในปัญหาสังคม ทั้งนี้เพื่อจะได้กลุ่มเป้าหมายที่ กว้างขึ้นและสามารถนำไปอ้างอิงกับประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กลุ่มรุ่งอรุณ. : http://members.xoom.com/_xoom/Pornsak/target

กลุ่มศิลปวัฒนธรรมกระเจกเงา. : <http://thaingo.cscoms.com/bon/bon>

เกรียงชัย เหลืองภัทรเชวง. การเปิดรับสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วม ในระบบ

การจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงานในโรงงาน กลุ่มมินิแบ (ประเทศไทย).

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

คณะกรรมการเผยแพร่และส่งเสริมงานพัฒนา. : <http://www.ngonet.or.th/tdsc/index.html>

จุมพล รอดคำดี. สื่อมวลชนเพื่อการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

ชลดา ทองสุกนอก. การเปิดรับสื่อ ความรู้ ทัศนคติ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการ

อนุรักษ์พลังงานของเจ้าของอาคาร และโรงงานควบคุม. วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ฐิติ วิทยสรณะ. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนกับความรู้ ทัศนคติ และการเข้ามีส่วนร่วมทาง

การเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชา

การประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

ดวงจันทร์ สุทธาโรจน์. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการ

อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชน ในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงบอระเพ็ด จังหวัด

นครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสาร

มวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.

दानินท์ กิจนิตี. การเปิดรับสาร ความรู้ ทัศนคติ และการอนุรักษ์พลังงาน ในโครงการรวมพลัง

หารสองของประชาชน ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต

ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

นภาดล ทองมัน. การศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะทางประชากรศาสตร์และการเปิดรับสื่อที่มี

ต่อความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมต่อเรื่องการบริหารอัยวะของประชาชนใน

เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์

และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.

น้ำใจดอทคอม. : <http://www.numjai.com>

- ปธาน สุวรรณมงคล. ทัศนะบางประการในเรื่องสภาตำบลกับการมีส่วนร่วมของชุมชน. อ้างใน
ทวิทอง หงษ์วิวัฒน์. การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนา.
กรุงเทพมหานคร : ศักดิ์โสภณาการพิมพ์, 2527.
- ประสพสุข พันธุ์ประยูร. การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของกำนันผู้ใหญ่บ้านใน
ภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531.
- ปริยานุช บัญจวงศ์. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วม ในการพัฒนาคุณ
ภาพชีวิตและสังคมของชาวบ้านในหมู่บ้านรอบศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทอง
อ.เมือง จ.นราธิวาส. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชา
สัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ปฤษฎา บุญจือ. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน : ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการ
ประสานความร่วมมือพัฒนาทุ่งกุลาร้องไห้ จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2536.
- มูลนิธิร่วมด้วยช่วยกัน. : http://www.ngonet.or.th/webboard/list_subj.asp?topieval=6
- ระวีรำไพ ศิริคุปต์. การเปิดรับสื่อ ความสนใจสื่อ และการมีส่วนร่วมในงานชุมชนสัมพันธ์ของผู้อยู่
อาศัยในคณะชุมชนของการเคหะแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- วิไลลักษณ์ ฐิติพลธารง. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาเด็กด้อยโอกาส ความตระหนัก ความ
เชื่อถือ และการตัดสินใจของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ในการให้การ
สนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- สมบุญ ตรีวัฒน์ตระกูล. กลยุทธ์การสื่อสารและประสิทธิผลของโครงการประชาร่วมใจ
ประหยัดไฟฟ้า ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- สุรพงษ์ ไสธนเสถียร. การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- เสกสรร สายสีเส็ด. : <http://campus.fortunecity.com/brigham/879/technet.html>
- อคิน รพีพัฒน์. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาชนบทในสภาพสังคมและวัฒนธรรมไทย.
อ้างใน ทวิทอง หงษ์วิวัฒน์. การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนา.
กรุงเทพมหานคร : ศักดิ์โสภณาการพิมพ์, 2527.
- อรัญญา ม้าลายทอง. การเปิดรับข่าวสารและการใช้การสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
ของพนักงานในกลุ่มบริษัท ลีอกลีย์ จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ภาษาอังกฤษ

- Agbayani, Jose A. Jr. Popular Participation in Community Development in The Philippines. Manila : University of Philippines, 1970.
- Alkina, Charles K. New Model for Mass Communication Research. New York : The Green Prentice – Hall, 1969.
- Becker Barbara and Wehner Josef. Electronic Media and Civii Society. German National Research Center for information Technology :
<http://www.cios.org/www/ejc/v8n398.htm>
- Caciopp et.al. : 1981 อ้างใน <http://uts.cc.utexas.edu/~kwoh/theory/adv3821.html>
- Everette M. Rogers and Floyd F. Shoemaker. Communication of Innovation 2nd ed. New York : The Free Press, 1971.
- Fishbein M. and Ajen I. Belief, Attitude, Intention and Behavior : An Introduction to Theory and Research. Reading, Mass. Addison-Wesley, 1975.
- Folkerts jean, Lacy Stephen & Davenport Lucinda. The media in your life : an introduction to mass communication. Library of Congress Cataloging in Publication Data. MA, 1998.
- Katza D., and Scotland, E. A. Preliminary Statement of a Theory of Attitude Structure and Change. In S. Kock Psychology : A Study of a Science. (vol. 3) New York : McGraw-hill, 1958.
- Katz,E, J.G. Blumer and M Gurevitch. Utilization of Mass Communications by the Individual. In Mass Communication Theory. London : Sage Publication, 1983.
- Klapper, Joseph T. The Effects of Mass Communication. New York : The Free Press, 1955.
- Kyo – Won Oh. Department of Advertising, College of Communication, The University of Texas at Austin : 1997 :
<http://uts.cc.utexas.edu/~kwoh/theory/adv3821.html>
- Maitland Carleen. Global diffusion of interactive networks : The impact of culture. Michigan State University : <http://www.cios.org/www/ejc/v8n398.htm>

- McCombs, M.E. and Becker, L.B., Using Mass Communication Theory, Englewood Cliffs , NJ: Prinxtice hall, 1979.
- McGuire, W.J. Personality and Suspectibility to Social Influence. In E.F. Borgotta & W.W. Lambert eds. Hand Book of Personality Theory and Research. Chicago : Rand McNally, 1966.
- Reeder William W. Directive Factors in Social Action : A Multiple Factor Theory of Social Action. CD. Review Vol. 8 no. 2, June 1963.
- Samuel L. Becker. Disccovering Mass Communication. Illinois: Scott Foreman and Company Glenview, 1972.
- Scott M. Cutlip and Allen H. Center. Effective public Relations. Prentice-Hall inc., 1964.
- Soraj Hongladarom. Global Culture, Local Culture and the Internet : The Thai Example. Chulalongkorn University : <http://www.cios.org/wwwwejc/v8n298.htm>
- Thurstone, L.L. The Measurement of Attitude : A Psychophysical Method and Some] Experiments with a Scale for Measuring Attitude toward the Church : L.L Thurstone, E.J. Chave, Chicago : The University of Chicago press, 1929.
- University of Washington : <http://carmen.artsci.washington.edu/panop/home8.htm>
- White Peter B. Introduction : The future of the internet. Latrobe university : <http://www.cios.org/wwwwejc/v8n298.htm>
- White, Shirey A with Nair K Sadanandan & Ascrott Joseph. Participatory Communication. New Delhi : Sage Publications India, 1994.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

เรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมต่อปัญหาสังคม ของกลุ่มผู้ใช้สื่อ
อินเทอร์เน็ต บนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

โปรดใส่เครื่องหมายหน้าข้อหรือเขียนข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ.....ปี
3. สถานภาพสมรส
() โสด () สมรส () หย่า
4. ระดับการศึกษา
() มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1 – ม.3) () ปวส. , อนุปริญญา
() มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4 – ม.6) ()ปริญญาตรี
() ปวช. () อื่นๆ ระบุ.....
5. อาชีพ
() นักเรียน, นักศึกษา () พนักงานเอกชน
() ค้าขาย () รับจ้างทั่วไป
() แม่บ้าน () อื่นๆ ระบุ.....
() รับราชการ, รัฐวิสาหกิจ
6. ถ้าท่านทำงานโปรดระบุสายงานอาชีพที่ท่านทำอยู่
() บัญชี () เลขานุการ
() คอมพิวเตอร์ () ธุรกิจ
() แพทย์ () ตำรวจ
() หนายความ () อื่นๆ โปรดระบุ.....
7. ปัจจุบันท่านมีรายได้ต่อเดือนโดยประมาณ
() น้อยกว่า 10,000 บาท () 10,000 – 15,000 บาท
() 15,001 – 20,000 บาท () มากกว่า 20,000 บาท

ส่วนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต

8. ท่านใช้อินเทอร์เน็ตบ่อยแค่ไหน

☐ ทุกวันหรือเป็นประจำ	☐ 4 – 5 ครั้ง/สัปดาห์
☐ 2 – 3 ครั้ง/สัปดาห์	☐ นานๆ ครั้ง

9. ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อครั้งนานแค่ไหน

☐ มากกว่า 2 ชั่วโมง	☐ 1 – 2 ชั่วโมง
☐ 30 – 59 นาที	☐ 15 – 29 นาที
☐ น้อยกว่า 15 นาที	

10. ท่านมักเยี่ยมชมเว็บไซต์ขององค์กาประเภทใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- องค์การเพื่อการศึกษา
- องค์การเอกชนทั่วไป
- องค์การรัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานราชการ
- องค์การพัฒนาเอกชน (NGO)
- องค์การทางด้านสื่อมวลชน
- อื่นๆ ระบุ.....

11. ท่านมักเยี่ยมชมเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) ใดบ้าง

- น้ำใจต่อทคอม
- มูลนิธิร่วมด้วยช่วยกัน
- เดอะบ้านนอก (กลุ่มศิลปินวัฒนธรรมกระแวง)
- กลุ่มรุ่งอรุณ สื่อเพื่อชีวิตเด็กชนบท
- มูลนิธิสืบ นาคะเสถียร
- มูลนิธิพัฒนาศักยภาพชุมชน
- อื่นๆ ระบุ.....

12. ท่านเยี่ยมชมเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชนบ่อยแค่ไหน

☐ ทุกวันหรือเป็นประจำ	☐ 4 – 5 ครั้ง/สัปดาห์
☐ 2 – 3 ครั้ง/สัปดาห์	☐ นานๆ ครั้ง

13. ท่านเยี่ยมชมเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชนเฉลี่ยต่อครั้งนานแค่ไหน

☐ มากกว่า 2 ชั่วโมง	☐ 1 – 2 ชั่วโมง
☐ 30 – 59 นาที	☐ 15 – 29 นาที
☐ น้อยกว่า 15 นาที	

ส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคม

โปรดเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

1. ข้อใดไม่ใช่ปัญหาสังคม

- () การว่างงาน () อาชญากรรม
() คอร์รัปชัน () การสูบบุหรี่

15. ข้อใดคือความหมายของคำว่าปัญหาสังคมที่เหมาะสมที่สุด

- () ปัญหาใดๆ ก็ตามที่ไม่พึงปรารถนา
() ปัญหาที่เกิดขึ้นกับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง
() เป็นสภาวะที่กระทบกระเทือนบุคคลจำนวนหนึ่งอย่างมากพอสมควร ในวิถีทางที่ไม่พึงประสงค์ และมีความรู้สึกรว่าควรจะมีการกระทำร่วมกันบางอย่าง
() ถูกทุกข้อ

16. ปัญหาข้อใดถือเป็นปัญหาที่สังคมให้ความสำคัญมากที่สุด

- () ชนกลุ่มน้อย () การหย่าร้าง
() เอดส์ () โสเภณี

17. การทำลายธรรมชาติเกิดจากสาเหตุใด

- () มนุษย์ () สัตว์ป่า
() ความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์ () ภัยธรรมชาติ
และเทคโนโลยี

18. ข้อใดคือวิธีการแก้ไขปัญหาโสเภณี

- () ยกระดับทางเศรษฐกิจและสังคม
() เผยแพร่ปัญหาการค้าประเวณี และการแพร่ของกามโรค
() กำจัดสำนักค้าประเวณี โดยการสอดส่องและลงโทษอย่างจริงจัง
() ถูกทุกข้อ

19. ค่านิยมในข้อใดไม่ใช่สาเหตุของการคอร์รัปชัน

- () การรักพวกพ้อง () ความซื่อสัตย์สุจริต
() การยกย่องวัตถุ () การยกย่องเงิน

20. ข้อใดคือสาเหตุที่สำคัญมากที่สุดของปัญหาความยากจน

- () การว่างงาน () การหย่าร้าง
() คอร์รัปชัน () การทำลายสภาพแวดล้อม

21. ข้อใดไม่ใช่วิธีการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

- () การให้ความรู้ในเรื่องโทษของยาเสพติด
 () การให้เยาวชนเรียนพิเศษมากๆ
 () การเพิ่มโทษของการค้ายาเสพติดให้หนักขึ้น
 () การปลูกพืชอย่างอื่นแทนฝิ่น

22. ข้อใดเป็นปัญหาของชนบท

- () ไม่มีความกระตือรือร้น () ปัญหาการจราจร
 () ชุมชนแออัด () ปัญหาด้านสุขภาพจิต

23. ข้อใดคือวิธีการป้องกันและแก้ไขภาวะแวดล้อม

- () การพัฒนาคน
 () การประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ
 () การให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนเกี่ยวกับเรื่องภาวะแวดล้อม
 () ถูกทุกข้อ

24. การหลังไหลของคนชนบทเข้าสู่เมืองก่อให้เกิดปัญหาด้านใดมากที่สุด

- () การหย่าร้าง () ความอดอยาก
 () มลพิษทางสภาวะแวดล้อม () การว่างงาน

25. ข้อใดเป็นปัญหาของชนกลุ่มน้อย

- () การศึกษา () ความยากจน
 () ที่ดินทำกิน () ถูกทุกข้อ

ส่วนที่ 4 ทศนคติเกี่ยวกับปัญหาสังคม

กรุณาทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ท่านต้องการ

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
26. ปัญหาสังคมที่สำคัญมากที่สุดขณะนี้ คือ ปัญหาว่างงาน					
27. ปัญหาสังคมเป็นปัญหาที่คนส่วนใหญ่ให้ความสนใจ					
28. คนไทยส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาสังคม					

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
29. ปัญหาที่สำคัญที่สุดของเด็กไทยคือเรื่องการศึกษา					
30. ปัญหาของชนบทที่สำคัญคือปัญหาความยากจนและการศึกษา					
31. ปัญหาเรื่องเอดส์เป็นเรื่องที่ไกลตัวเรา ถ้าเราไม่มีพฤติกรรมสำส่อนทางเพศ					
32. ปัญหาการตัดไม้ทำลายป่าเป็นเรื่องของชนบทไม่ใช่เรื่องของคนเมือง					
33. ปัญหาเรื่องการทุจริตทางการเมืองเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้					
34. ปัญหาเรื่องชนกลุ่มน้อย เป็นปัญหาที่สำคัญน้อยที่สุดในปัญหาสังคมทั้งหมด					
35. ปัญหาเรื่องมลภาวะแวดล้อม เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นพร้อมกับความเจริญของชุมชนเมือง					
36. ปัญหาที่สำคัญที่สุดขณะนี้ของคนเมืองคือปัญหาการว่างงาน					
37. คนชนบทมักขอความช่วยเหลือจากรัฐบาลจนทำให้ความเจริญในชนบทไปได้ช้ามาก					
38. ปัญหาเรื่องยาเสพติดในกลุ่มวัยรุ่น วิธีแก้ไขที่ดีที่สุดคือรัฐต้องออกมาตรการที่เจ็บขาด					

ส่วนที่ 5 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน	เคย	ไม่เคย
39. ท่านเคยร่วมแสดงความคิดเห็นในประเด็นเกี่ยวกับปัญหาสังคม ด้านต่างๆ หรือการทำงานขององค์กรพัฒนาเอกชนหรือไม่		
40. ท่านเคยร่วมบริจาคทุนทรัพย์ให้กับองค์กรพัฒนาเอกชนหรือไม่		
41. ท่านเคยร่วมบริจาคทุนอุปกรณ์ให้กับองค์กรพัฒนาเอกชนหรือไม่		
42. ท่านเคยเข้าร่วมโครงการครูอาสาขององค์กรพัฒนาเอกชนหรือไม่		
43. ท่านเคยร่วมระดมทุนในลักษณะต่างๆ ให้กับองค์กรพัฒนาเอกชน หรือไม่		
44. ท่านเคยร่วมอุดหนุนผลิตภัณฑ์ Handicraft ขององค์กรพัฒนาเอก ชนหรือไม่		
45. ท่านเคยชักชวนเพื่อนหรือคนรู้จักให้เข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ขององค์กร พัฒนาเอกชนหรือไม่		
46. ท่านเคยประชาสัมพันธ์กิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนไปสู่สา ธารณชนหรือไม่		
47. ท่านเคยร่วมสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรพัฒนาเอกชนด้วย วิธีการอื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาหรือไม่ โปรดระบุ : กิจกรรมการมีส่วนร่วมในลักษณะอื่นๆ ของท่าน ด้วย.....		

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

NGOs Database

องค์กร	Email	Website	Tel	ที่อยู่
Aidsnet ภาคอีสาน	aidsnetu@ubon.laxinfo.co.th			
Alden House	alden@ksc.th.com			
ACT Center (ขอนแก่น)	actkko@khonkaen.a-net.net.th			
Act Center (เชียงใหม่)	actcmtcf@chmai.laxinfo.co.th			
EC/AIHDAIDS	adaids@mahidol.ac.th			
UN Aids : อ.เสวี พงษ์พิศ (English Only)	phongphit.unescap@un.org			
UN Aids : Mr.Paul L' Toh (English Only)	toh.unescap@un.org			
คณะกรรมการองค์การพัฒนาเอกชน (กพอ) TNCA	tnca@ksc.th.com			
คณะกรรมการองค์การพัฒนาเอกชน ภาคเหนือ (กพอเหนือ)	ngosaidsoxinfo.co.th			
กลุ่มเพื่อนขอนแก่น	friend-kk@usa.net			
เครือข่ายผู้ติดเชื้อจังหวัดลำพูน	phalpa@lamphun.net			
โครงการวัยรุ่นป้องกันเอชไอวี	tyap@loxinfo.co.th			
โครงการส่งเสริมสุขภาพฯ (สงขลา)	nutchare@hatyai.inet.co.th			
โครงการเอชไอวี สภากาชาดไทย คุณเกรก คาร์ล	carl@md2.rnd.chula.ac.th			
โครงการฟ้าสีขาวยุ.เชียงใหม่	clearsky@cscoms.com			
มูลนิธิเพื่อนหญิง	fow@mozart.inet.co.th			
มูลนิธิเพื่อเยาวชนชนบท	fry@loxinfo.co.th			
มูลนิธิหมอเสม พริ้งพวงแก้ว	semcnx@chiangmai.a-net.net.th			
บ้านพักฉุกเฉิน	we-train@linethai.co.th	www.we-train.linethai.co.th		

องค์กร	Email	Website	Tel	ที่อยู่
ศูนย์ศุภรักษ์ หมอไร้พรมแดน	vnc@loxinfo.co.th			
ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาบุคคล	frjoehdc@hotmail.com			
สมาคมแนวร่วมภาคธุรกิจไทยด้านเอตส์	tbca@ksc.net.th			
สมาคมวางแผนครอบครัว	ppat@samart.co.th			
หมอไร้พรมแดน	msfbthai@asianet.co.th			
องค์การกุศลเฟิร์ล เฮส บัค	Buck@ksc.th.com			
องค์การแคร์-ประเทศไทย	carethai@ksc.th.com			
องค์การแคร์ (เชียงใหม่)	carecm@hotmail.com			
องค์การแคร์ (แม่แจ่ม)	caremc40@hotmail.com			
องค์การแคร์ (สมุทรปราการ)	carepakn@samart.co.th			
องค์การแคร์ (อุบล)	RAKSTHAI@ubon.a-net.net.th			
องค์การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการสาธารณสุข PATH	pathbkl@mozart.inet.co.th			
องค์การส่งเสริมพันธกิจคริสตจักรด้านเอตส์ ACET	ellard@mozart.inet.co.th			
องค์การสยามแคร์ (Siamcare)	siamcare@samart.co.th			
มูลนิธิฟื้นฟูชนบท	farm@a-net.net.th			
ศูนย์บริการข้อมูลและฝึกอบรมแรงงาน CLIST	clist@samart.co.th			
มูลนิธิธรรมรักษ์	temple@ksc.th.com	www.aidstemple.th.org		
หมอไร้พรมแดน จังหวัดสุรินทร์	msfaids@surin.nepnet.co.th			
เครือข่ายผู้ติดเชื้อจังหวัดเชียงใหม่	phacm1@cscoms.com		053-808233	9/57 ถ.สุเทพ ซอย 3 ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่
เครือข่ายผู้ติดเชื้อจังหวัดพะเยา	phapy@usa.net		054-480066 .413222	357 ถ.ภูมินทร์ ซอย 3 ต.แม่ต๋ำ อ.เมือง จ.พะเยา
โครงการสุขภาพลาหู่	phalahu@usa.net		053-713408	284 ถ.พหลโยธิน ต.รอบเวียง อ.เมือง จ.เชียงราย
โครงการเข้าถึงเอตส์ (เชียงราย)	accesscr@loxinfo.co.th		053-716212,75870 7	293 หมู่ 2 ถ.หน้าค่าย ต.รอบเวียง อ.เมือง จ.เชียงราย

องค์กร	Email	Website	Tel	ที่อยู่
Aidsnet ภาคเหนือ	pbs9@loxinfo.co.th		053-222417 053-222484	
ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิต	goodfile@cscoms.com		053-247665	ผู้ ปณ.300 อ.เมือง จ. เชียงใหม่
ภาคีความร่วมมือเพื่อการพัฒนาชุมชน	ccd@cscoms.com		053-426868	214 หมู่ 5 บ้านแม่ขี้ก ต.หางดง จ.เชียงใหม่
โครงการร่วมพัฒนาชนบทลำพูน	n-nlamphun@lamphun.net		053-597097	58 หมู่ 2 ต.ทุ่งหัวช้าง กิ่งอำเภอทุ่งหัวช้าง จังหวัดลำพูน
ศูนย์แอ็คชั่นเตอร์ เชียงคำ	actck9@usa.net		054-451012	385/19 ถ.พิศาล ซอย 7 หมู่ที่ 8 ตำบลหย่วน อ.เชียงคำ จ.พะเยา
แผนกพันธกิจเอ็ดส์ กองสังคมพัฒนาและบริการ	pfkaid@cscoms.com		053-306313	1/100 ถ.รัตนโกสินทร์ ต.วัดเกต อ.เมือง จ.เชียงใหม่
โครงการฟื้นฟูชีวิตและวัฒนธรรมแม่ฮ่องสอน	n-nmeahongson@usa.net		053-612338	54/1 ถ.สิงหนาทบำรุง ต.จองคำ อ.เมือง จ.แม่ฮ่องสอน
กลุ่มเพื่อนสุรินทร์	suringroup@surin.nepnet.co.th		044-512328	215 ถ.ศรีไพบูลย์ ต.เมือง อ.เมือง สุรินทร์
กลุ่มพันธมิตรชีวิตใหม่ภาคอีสาน ร้อยเอ็ด	enco@usa.net		043-581298	792 ถ.ปัทมาพันธ์ ต.สระคู อ.สุวรรณภูมิ จ.ร้อยเอ็ด
กลุ่มเพื่อนรักและผูกพัน ร้อยเอ็ด	friendlove-love@usa.net		043-581298	792 หมู่ 20 ต.สระคู อ.สุวรรณภูมิ จ.ร้อยเอ็ด
กลุ่มเพื่อชีวิตใหม่ ศรีสะเกษ	newlife@cscoms.com		045-631299	252/33 หมู่บ้านอรัญยานี หมู่ 5 ต.หนองครก อ.ขุขันธ์ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ
โครงการพัฒนาชุมชนเกษตรฯ ขอนแก่น	pad@sai@usa.net		043-415222	150/15 ซ.ทุ่งรวงทอง ถ.พลรัตน์ อ.พล จ.ขอนแก่น
มูลนิธิชุมชนอีสาน	ecf@surin.nepnet.co.th		044-513562	29 ถ.วิภาฯอนุสนธิ์ อ.เมือง จ.สุรินทร์
ศูนย์ส่งเสริมชีวิตครอบครัวทำไร่ สกลนคร	somreng@cscoms.com		042 -751196	41 ม.1 ต.ท่าแร่ อ.เมือง จ.สกลนคร
องค์การส่งเสริมและพัฒนาเยาวชน เขต6 หนองคาย	ypdo@cscoms.com		467011	4.ม.14 ต.หาดคำ อ.เมือง จ.หนองคาย
บ้านชีวิตใหม่ (ขอนแก่น)	judp_kke@usa.net		043- 223-222	65/22 ซ.2 ถ.เสานาคี ต.โนนเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น
กลุ่มพลังชีวิต (คุ้ม)	junsuda@yahoo.com		02-6436146	

องค์กร	Email	Website	Tel	ที่อยู่
มูลนิธิส่งเสริมโอกาสผู้หญิง	empower@mozart.ine t.co.th		02-236927	
ECFAT/Taksvarkki Prevention Project	ecpattk@chmai.loxinf o.co.th			
กป.อพช.ภาคเหนือ	ndf13@loxinfo.co.th			
กป.อพช.อีสาน	nfac@infonews.co.th			
กพช.ภาคเหนือ	ngosaid@loxinfo.co.t h			
กลุ่มพลังชีวิต (จุ่ม)	junsuda@yahoo.com			
กลุ่มเพื่อการพัฒนาและการศึกษาเด็ก	dectha@loxinfo.co.th			
กลุ่มศึกษาปัญหาฯ	yongsak@health.mop h.go.th	members.xoom.c om/Pomsak/		
กลุ่มศึกษาพลังงานทางเลือกเพื่อสังคม	pinuke@health.moph. co.th			
กองทุนชุมชนรักป่า	ndf13@loxinfo.co.th			
คณะกรรมการประสานงานองค์กรพัฒนา เอกชน (กป.อพช)	ngocod@thai.com			
คณะกรรมการประสานงานองค์กรพัฒนา เอกชนเพื่อการสาธารณสุขมูลฐาน (ค ปอส.)	saree@health.moph.g o.th			
คณะกรรมการประสานงานองค์กรสิทธิ มนุษยชน (กปส.)	cchrot@ksc15.th.com			
คณะกรรมการยุติธรรมและสันติแห่ง ประเทศไทย	jptthai@asianet.co.th			
คณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตย	cpd@email.ksc.net	www.geocities.co m/Tokyo/Temple/ 9719		
คณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตย ในพม่า (กรพ.)	tacdb@ksc.th.com			
คณะกรรมการองค์กรพัฒนาเอกชนด้าน เอดส์ (กพอ.) TNCA	tnca@ksc.th.com			
คณะทำงานพัฒนาระบบการคุ้มครอง เด็ก	face@internet.ksc.net .th			
เครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือก	witoon@wnet.net.th			
เครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือก (ภาคใต้)	kumrab@hatyai.inet.c o.th	www.geocities.co m/RainForest/781 3		

องค์กร	Email	Website	Tel	ที่อยู่
เครือข่ายเดือนตุลา	oct206@hotmail.com	www.geocities.com/CapitolHill/9622		
เครือข่ายสิทธิภูมิปัญญาไทย	bionet@wnet.net.th	www.geocities.com/CapitolHill/9622		
เครือข่ายเสรีภาพทางการศึกษาของประชาชน	krusom@earthling.net			
โครงการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน	preecha@mozart.inet.co.th			
โครงการทางเลือกเพื่อเกษตรกรและผู้บริโภค (Green Net)	greennet@asiaaccess.net.th			
โครงการบ้านของเก่า	ndf13@loxinfo.co.th			
โครงการพัฒนากลุ่มน้ำภาคเหนือโดยองค์การชุมชน	ndf13@loxinfo.co.th			
โครงการฟื้นฟูชีวิตและธรรมชาติ	terraper@comnet.ksc.net.th			
โครงการฟื้นฟูนิเวศวิทยาในภูมิภาคอินโดจีนและพม่า	terraper@comnet.ksc.net.th			
โครงการสมุนไพรรักษาฟันตนเอง	thaihof@samart.co.th			
โครงการสื่อชาวบ้าน - กลุ่มละครมะขามป้อม	p_songkhram@hotmail.com			
โครงการพัฒนาการเกษตรและการศึกษาอาชา (DAPA)	dapa@loxinfo.co.th			
โครงการเอดส์ สภากาชาดไทย (เกรกคาร์ล)	carl@md2.md.chula.ac.th			
โครงการการจัดการทรัพยากรชายฝั่งภาคใต้	ff-net@hatyai.inet.co.th			
ชมรมศิษย์เก่าบูรณะสามภพและเพื่อน (RRAFA)	preecha@mozart.inet.co.th			
โบบงกอกฟอรัม	chaiwatt@mozart.inet.co.th			
โฟกัส:โครงการศึกษาและปฏิบัติการงานพัฒนา	admin@focusweb.org			
ภาคีความร่วมมือเพื่อการสนับสนุนงานพัฒนา (DSC)	idscut@loxinfo.co.th	www.thebangkok.com/dsc		

องค์กร	Email	Website	Tel	ที่อยู่
มูลนิธิชุมชนเมือง	ucdo@mozart.inet.co.th			
มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทย	siriwon@hotmail.com			
มูลนิธิประไพวิทยะพันธ์	tongpan@mozart.inet.co.th			
มูลนิธิพัฒนาการแพทย์แผนไทย	yongsak@health.moph.go.th			
มูลนิธิพัฒนาชุมชนในเขตภูเขา	hadfthai@loxinfo.co.th			
มูลนิธิพัฒนาภาคเหนือ	ndf13@loxinfo.co.th			
มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด)	fcdm@internet.ksc.net.th			
มูลนิธิเพื่อเด็กพิการ (มพก)	fhc546@k12.nectec.or.th	k12.nectec.or.th/~fhc546		
มูลนิธิเพื่อนช้าง	fae@loxinfo.co.th	www.elephant.tnet.co.th		
มูลนิธิเพื่อเยาวชนชนบท (มยช.)	fry@loxinfo.co.th			
มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่	selfcare@asiaaccess.net.th	www.ash.or.th		
มูลนิธิโลกสีเขียว	gwft@internet.ksc.net.th			
มูลนิธิวิเทศพัฒนา	dcf@w3.net.th	www.w3.net.th/dcf		
มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย	wvision@lox1.loxinfo.co.th			
มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก	cpccr@internet.ksc.net.th			
มูลนิธิส่งเสริมทรัพยากรมนุษย์เพื่อการพัฒนาชุมชน	tawekiat@mozart.inet.co.th			
มูลนิธิสตรี-สตรีศึกษาศึกษา	ssf@onec.go.th			
มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย	library@leela1.tdri.or.th	www.info.tdri.or.th		
มูลนิธิสาธารณสุขกับการพัฒนา	yongsak@health.moph.go.th			
มูลนิธิสารสนเทศเพื่อการพัฒนา	tnlife@hotmail.com			
มูลนิธิศึกษาเอเชีย	svabkk@ksc11.th.com			

องค์กร	Email	Website	Tel	ที่อยู่
มูลนิธิอาสาสมัครเพื่อสังคม (มอศ.)	tvcrest@asiaaccess.net.th			
มูลนิธิเอเชีย	exaf@external.ait.ac.th			
ร.ร. อาชีวะมหาไถ่	smongkol@loxinfo.co.th	www.rvsc.ac.th		
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทิวเขา	jah@alpha.tu.ac.th			
ศูนย์พัฒนาเพื่อลูกหญิงและชุมชน	depdc@cm-sun.cm.ksc.co.th			
ศูนย์ศุภรักษ์ หมอไร่พรมแดน (เชียงใหม่)	vnc@loxinfo.co.th			
สถาบันศิลปวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนา (มายา)	mayayaya@hotmail.com			
สถาบันส่งเสริมบทบาทชายหญิง	apsw@asiaaccess.net.th			
สมาคมทอลิกแห่งประเทศไทยเพื่อการพัฒนา	ladda@ksc5.th.com			
สภาเพื่อสิทธิมนุษยชน และการพัฒนาแห่งเอเชีย	chalida@mozart.inet.co.th			
สภาวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย Asian Regional Resource Center for Human Rights Education (ARRC)	acfodbkk@ksc15.th.com			
สภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน สอद्य. (IYF)	ncyd@smart.co.th			
สมาคมแนวร่วมภาคธุรกิจไทยด้านเอตส์ (TBCA)	tbca@ksc.net.th			
สมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน (PDA)	pda@mozart.inet.co.th			
สมาคมวางแผนครอบครัวฯ	ppat@smart.co.th			
สมาคมวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย	eeat@anoxic.env.chula.edu			
สมาคมส่งเสริมสิทธิเสรีภาพเพื่อประชาชน (สสส.)	ucl@loxinfo.com.th			
สมาคมสร้างสรรค์ไทย	mattana@mozart.inet.co.th	http://www.inet.co.th/org/magiceyes		
สมาคมหยาดฝน	yadfon@loxinfo.co.th			

องค์กร	Email	Website	Tel	ที่อยู่
สมาคมอนุรักษ์นกและธรรมชาติแห่งประเทศไทย	bcst@box1.a-net.net.th			
สหภาพแรงงานฟิลิปส์เซมิคอนดักเตอร์	psc2534@asiaaccess.net.th			
สหภาพแรงงานเอ็น เค สปริง แห่งประเทศไทย	nhkunion@mozart.co.th			
สำนักงานพัฒนาชุมชนเมือง (พชม.)	ucdo@mozart.inet.co.th			
เสมสิกขาลัย	pipob@ksc.th.com			
หน่วยพัฒนาการเยอรมัน (English only)	dedtha@ksc11.th.com			
หน่วยอาสาสมัครแคนาดา(English only)	cusothai@loxinfo.co.th			
องค์กรประสานและสนับสนุนเครือข่ายงานพัฒนาชาวเขา	junya@loxinfo.co.th			
องค์กรการตรี แด ซอม	tdhbkk@email.ksc.net			
ออลเดิน เฮาส์ (Alden House)	alden@ksc.th.com			
เอดส์เน็ต ภาคเหนือ	pbs9@loxinfo.co.th			
แอกเซ็นเตอร์ (ACT Center) ขอนแก่น	actkko@khorikaen.a-net.net.th			
แอกเซ็นเตอร์ (ACT Center) เชียงใหม่	actcmctcf@chmai.loxinfo.co.th			
กลุ่มเพื่อนประชาชน	fopthai@asiaaccess.net.th			
สภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย	dpith@loxinfo.co.th			
สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย	tabitc@mozart.inet.co.th			
สมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย	tnactorg@internet.ksc.net.th			
สมาคมคนพิการแห่งประเทศไทย	apht@loxinfo.co.th			
สมาคมคนตาบอดฯ สنج. นครราชสีมา	tabn@loxinfo.co.th			
สมาคมคนตาบอดฯ สنج. ขอนแก่น	tabk@loxinfo.co.th			
สมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย	sadt@loxinfo.co.th			
ชมรมคนพิการล้านนา	ldpc@loxinfo.co.th			
ชมรมคนพิการพิษณุโลก	psnlclub@loxinfo.co.th			

องค์กร	Email	Website	Tel	ที่อยู่
ชมรมคนพิการนครปฐม	7np9800056@np.a-net.net.th			
ชมรมคนพิการนครสวรรค์	san-p@usa.net			
มูลนิธิสร้างสรรค์เพื่อคนพิการ เชียงใหม่	assist@loxinfo.co.t			
สมาคมทอลิกแห่งประเทศไทยเพื่อการพัฒนา (สคทพ.)	cctd@ksc5.th.com			130-132 ถ.ประชาสงเคราะห์ ซ. 24 ห้วยขวาง ดินแดง กรุงเทพฯ 10400
เครือข่ายผู้ติดเชื้อเชียงราย	phacr@usa.net			
CHIANGRAI MOUTHPIECE GROUP	parichat-t@usa.net			
ศูนย์ประสานงานเยาวชนเพื่อเยาวชน (YCC)	11939647@suan.sk.ac.th		9130196-7	1562/113 หมู่บ้านพิบูลย์ ซอย 1/1 ถ. ประชาราษฎร์ กทม 10800
โครงการไทย์พ	tyap@loxinfo.co.th			
มูลนิธิสืบนาคะเสถียร	seub@internet.ksc.net.th	www.seub.ksc.net	5612469-70 FAX 5612470	50 อาคารสมาคมนิสิตเก่า มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถ.พหลโยธิน เขตจตุจักร กทม. 10900
มูลนิธิส่งเสริมโอกาสผู้หญิง เชียงใหม่	empower@cm.ksc.co.th		053-282-504 , 1144-094796	
กลุ่มอัญจารี	anjaree@hotmail.com		881-8565	ต.ปณ. 322 ราชดำเนิน กท.10200
โครงการเพื่อป้าอนุรักษ์และทะเลภาคตะวันออก	Thanathip@rocketmail.com		045-288027	8 หมู่ 1 ซอยชลบุรี-บ้านบึง 21 ถนนชลบุรี-บ้านบึง ต. บ้านบึง อ.บ้านบึง จ.ชลบุรี 20170
สถาบันการเรียนรู้และพัฒนาประชาสังคม (Civicnet)	civicnet@yahoo.com		621-7814-5 16 (Fax)	เลขที่ 693 ถ.บำรุงเมือง ป้อมปราบฯ กรุงเทพฯ 10100
ศูนย์ประสานเด็กและเยาวชนสร้างสรรค์เพื่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม	chatchai90@hotmail.com		01- 3003496/1188- 4136807	
คณะกรรมการด้านสิทธิมนุษยชนภายใต้เอนจีโอเอตส์ภาคเหนือ	smanka@chmai.loxinfo.co.th		053- 357575,21792 8	22 ถ.นิมมานเหมินทร์ ซ.9 ต.สุเทพ อ.เมือง เชียงใหม่ 50200
เครือข่ายผู้ติดเชื้อภาคเหนือตอนบน	ngosaid@chmai.loxinfo.co.th		053- 217928,35757 5,152 เยียก 703909	22 ถ.นิมมานเหมินทร์ ซ.9 ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50200

องค์กร	Email	Website	Tel	ที่อยู่
โครงการขนาดเล็กเพื่อฟื้นฟูและพัฒนาชุมชน	small_project@hotmail.com		042-741429	57 หมู่ 1 ตำบลท่าแร่ อำเภอมะนัง จังหวัดสกลนคร
Foundation For Children (มูลนิธิเด็ก)	children@ffc.or.th	www.ffc.or.th	5/24 Moo 6 Soi Kritrumitra, Bootdamonthon 4 Rd Tombol Katoomiom, Ampra Sampran, Nakonpathom 73220	
สถาบันเด็ก มูลนิธิเด็ก	ci@childthai.org	www.childthai.org/ci	247-4135	2/1 phayathai Rd. rachthavi bkk.
อาศรมวงศ์สนิท	atc@bkk.a-net.net.th	http://members.tripod.com/~treethunya	๐๒) ๕๔๖-๑๕๑๘,(๐๓๗) ๓๓๓-๑๘๓	ตู้ ปณ. ๑ ปท.องครักษ์ จ. นครนายก
โครงการเข้าถึงเซตส์ access	accessor@oxinfo.co.th		3722113-4 fax 3722115	48/282 โครงการเซ็นเตอร์เพลส ถ.รามคำแหง สุขุมวิท 3 แขวงบึงกุ่ม เขตสะพานสูง กทม.10240
อาสาสมัครชุมชนนครขอนแก่น	withaya_c@chaiyo.com		043-226542	686/4 ซ.อุดมราม ถ.หน้าเมือง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000
UNAIDS	wiwatroj@un.org		02-2882185	
Community Theatre Project	project@cm.ksc.co.th		(053)404582	Rajapuek Rd. , Chang-Puak , Muang ,Chiang-Mai 50300 , Thailand
มูลนิธิคุ้มครองสัตว์ป่าและพันธุ์พืชแห่งประเทศไทย	pisitnp@mozart.inet.co.th	www.levantenet.com/wildlifefund	521-3435,552-2790	251/88-89 ถ.พหลโยธิน แขวงบางเขน กรุงเทพฯ 10220
มูลนิธิผู้หญิง	ffw@mozart.inet.co.th		433-5149,435-1246	95 ซ.เจริญสนิทวงศ์ 62 บางพลัด กทม.10700
มูลนิธิโกมลคีมทอง	surasom@ksc.th.com		411-3774,412-0744,	8/23 ซ.บ้านช่างหล่อ ถ.พรานนก บางกอกน้อย กทม. 10700

องค์กร	Email	Website	Tel	ที่อยู่
มูลนิธิพัฒนาชุมชนในเขตภูเขา พชภ	hadfthai@loxinfo.co.th			เชียงราย
ACED	aced@ksc.th.com			
กลุ่มศิลปวัฒนธรรมกระเจกเงา	mirror@thebangkok.com	www.thebangkok.com	053-603554 142-8001049	106 หมู่ 1 บ้านห้วยชม ต.แม่ยาว อ.เมือง จ.เชียงราย 57100
แม่ส้มและครอบครัว	krusom@loxinfo.co.th			
การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์	Sudistha.P@tfb.co.th		470-3199	1 ซ.กสิกรไทย ถ.ราษฎร์บูรณะ กทม. 10140
มูลนิธิสตรี สนิทวงศ์	ssf@onec.go.th		243-9131-2	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ถ.สุโขทัย ดุสิต กทม. 10300
กลุ่มละครการศึกษาอะจิตริด	gajidrid@yahoo.com		2711293	55 ซ. อินทามระ 3 ถ. สุทธิสาร สามเสนใน พญาไท กทม 10400
รวมองศาตรี เชียงราย	crims@loxinfo.co.th			
คณะกรรมการองค์การพัฒนาเอกชนด้านเอชดี (กพอ อีสาน)	encoa@usa.net		T/F 043-520821	215 ถ.ศรีฟไทสมันต์ ต.โนนเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000
มูลนิธิชุมชนท้องถิ่นพัฒนา (LDI)	ldi@loxinfo.co.th			
โครงการพะเยาเพื่อการพัฒนา	pdpp3@ksc.th.com		054-410286	91 หมู่ 2 บ้านทุ่งต้นศรี ต.สันป่าม่วง อ.เมือง จ.พะเยา 56000
คณะกรรมการเผยแพร่และส่งเสริมงานพัฒนา ผสพ.	tdscth@asiaaccess.net.th		6910408-9 fax 6910409	409 ชั้น 3 อาคาร มอศ. ซ.โรหิตสุข ถ.ประชาราษฎร์บำเพ็ญ ห้วยขวาง กทม. 10320
โครงการละครชุมชน กลุ่มละครกับไฟ	project@cm.ksc.co.th		(053)404-582	30/1 ถ.ราชพฤกษ์ ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50300
สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย	project@cm.ksc.co.th	http://www.tei.or.th	7429641-50	210 โรงก้นน้ำมันบางจาก อาคาร 4 ซอยสุขุมวิท 64 พระโขนง กรุงเทพฯ 10250
มูลนิธิเข้าถึงเอชดี AIDS Access Foundation ACCESS	accessor@loxinfo.co.th		(02) 372-2113-4 Fax: (02) 372-2116	48/282 Center Place, Ramkhamhaeng Road, Sapan Soong, Bangkok 10240

องค์กร	Email	Website	Tel	ที่อยู่
โครงการอาหารเมื่อนาน		054 - 755190		424 บ้านท่าวังผา อ.ท่าวัง ผา จ.น่าน 55140
มูลนิธิเพื่อการพัฒนาชุมชน	fcd_manop@hotmail.com		tel.6813847-8. fax 6813849	122/10 อาคารเซนติโอมัส ช.นาคสุวรรณ ถนนพรี แขวงช่องนนทรี เขตยาน นาวา กรุงเทพฯ10120
บ้านอิมใจ	imjai@loxinfo.co.th		(053)832820	ตู้ปณ. 1 ต.หนองตอง อ.หาง ดง จ.เชียงใหม่ 50340
อโชก้า	stophilc@cscoms.com	www.ashoka.org	941-8035-6	101/9 พหลโยธิน 32 เขตจตุ จักร กทม. 10900
ชมรมเพื่อนวันพุธ	WFC@redcross.or.th	http://members.x oom.com/wednes day/		
สหทัยมูลนิธิ	sahathai@mozart.inet.co.th		381-8834-6 แฟกซ์ 381- 8837	850/33 สุขุมวิท 71 เขต วัฒนา กทม.10110
IMPECT	impect@cm.ksc.co.th		398591 492544 F.398592	
สถาบันการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็ก	sonsuv@loxinfo.co.th	www.patanadek. ac.th	043 222869/22009 6	144 ถนนศรีจันทร์ อำเภอ เมือง จังหวัดขอนแก่น 40000
ชมรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	pongpol@hotmail.com		053-943047	สโมสรนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ถ. ห้วยแก้ว ต.สุเทพ อ. เมือง เชียงใหม่ จ. เชียงใหม่ 50200
มูลนิธิสันติสุข	santisuk@inethai.co.th	www.santisuk.or.th	2401730 , 2497312	100/4 ถนนอาจณรงค์ คลอง เตย พระโขนง กรุงเทพฯ 10110
กลุ่มเราและเธอ	together@yahoo.com		886-6663 กด 0	1777/125 (1780) ซ.จรัญ สนิทวงศ์ 65 บางพลัด กทม.10700
องค์กรนิรโทษกรรมสากล ประเทศไทย	thailand@amnesty.com	thailand.amnesty.com	655667-9 fax 655-6656	

องค์กร	Email	Website	Tel	ที่อยู่
มูลนิธิดวงประทีป	dcpf@internet.ksc.net.th	www.capcat.ksc.net/ORG/DUANG.HTML	02-6714045-8	34 ล็อก 6 ถ.อาภากรวงศ์ คลองเตย กทม. 10110
NorthNet Foudation	nnp8@lox1.loxinfo.co.th	www.northnet.or.th		225/112 หมู่บ้านสินธนา หมู่ 2 ต.สันพระเนตรวอ.สันทราย จ.เชียงใหม่
กลุ่มคนรักเมืองเพชร				99 ม.5 ต.หนองจอก อ.ท่ายาง เพชรบุรี
กลุ่มคนรักเมืองเพชร			(032) 427-702 F (032) 427-702	46 ซอย หมู่ 2 ต.ธงชัย อ.เมือง เพชรบุรี 76000
กลุ่มดอกกระเจียว (ชัยภูมิเสวนา)			(044) 811351	29 ชุมชนบ้านหนองสังข์ หมู่ 6 ต.โนนเมือง อ.เมือง ชัยภูมิ 36000
กลุ่มบุรีรัมย์เสวนา			(044) 611-389 611-221 ต่อ 82	สสส.บ.2 60/2 ถ.สีฐาน ต.โนนเมือง อ.เมือง บุรีรัมย์ 31000
กลุ่มสี่จະสะสมทรัพย์			(039) 511-873	
กลุ่มสี่จະสะสมทรัพย์ ทรายด			039- 520-817	ร้านปะหมี่เกี่ยวหนองบัว 121-123 ถ.สุขุมวิท ต.วังกระแจะ อ.เมือง ทรายด 23000
กลุ่มสุรินทร์เสวนา			(044) 515-540	
กลุ่มยักษ์แวงวาปี			(043) 799-147	
กาญจนบุรี กลุ่มต้นน้ำแคว			(034) 561-052 , 561-429 F (034) 636-713	บริษัทริเวอร์แควการ์เด้น จำกัด 378 ต. ท่าเรือ อ. ท่ามะกา กาญจนบุรี 71130
ขอนแก่นฟอรัม	apifha@kku.ac.th		(043)362-039 (01) 670-6678 F (043) 237-605	ภาควิชาพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น 40002
โครงการพัฒนาสิ่งแวดล้อมชุมชนเมืองขอนแก่น			(045) 223222 F (045) 224160	
ดวังเคเสวนา			(075) 218-322	29/5 ถ.โรงพัก อ.เมือง ดวัง
ดวังเคเสวนา			075- 224-266	

องค์กร	Email	Website	Tel	ที่อยู่
ประชาคมจังหวัดมหาสารคาม			T/F (043) 723549	ฝ่ายกิจการพิเศษ สำนักงาน อธิการบดี ชั้น 2 อาคาร 2 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ต.ตลาด อ.เมือง มหาสารคาม 44000
ประชาคมจังหวัดมหาสารคาม			(042) 711-191	76/1 ถนนธรรมวงศ์สวัสดิ์ ต. ตลาด อ.เมือง มหาสารคาม 4400
ประชาคมนครศรีธรรมราช			(075) 396087, (01) 9788502	7 สถาบันราชภัฏ นครศรีธรรมราช ต.ท่าจั่ว อ. เมือง นครศรีธรรมราช 80320
ประชาคมนครศรีธรรมราช			(075) 384-000 ต่อ 3523 3524	ศูนย์บริการวิชาการ มวลัย ลักษณ์ ต.ไทยบุรี อ.ท่าศาลา นครศรีธรรมราช
ประชาคมปัตตานี				/66 ถ.หนองจิก อ.เมือง ปัตตานี 94000
ระชาคมปัตตานี			(073) 439-222, 01-609-1659 F (073) 439-222	ที่ว่าการอำเภอยะรัง ปัตตานี
ประชาคมพัทลุง			(074) 613-428	ร.ร.บ้านควนยวน ต.โคกม่วง อ.เขาชัยสน พัทลุง 93130
ประชาคมพัทลุง			01-969-6593 (074) 333-945	57/159 ต.พะวง อ.เมือง สงขลา 90100
ประชาคมพิจิตร			056) 652-990-1	มูลนิธิร่วมพัฒนาพิจิตร อ. เมือง พิจิตร 66000
ประชาคมพิจิตร			056-611-288 F 056-611-044	สนง.สาธารณสุขจังหวัด พิจิตร อ.เมือง พิจิตร 66000
ประชาคมพุทธมณฑล			441-9950	120 ม.5 ต.ศาลายา อ.พุทธ มณฑล นครปฐม 73170
ประชาคมเพชรบูรณ์	siriwat@phetchabun. a-net.net.th		(01) 2806224, (056) 744288-9 F (056) 744288	บริษัท เพชรบูรณ์อินเตอร์ เน็ต จำกัด 19/25 ถ.เกษตร ปัญญา ต.โนนเมือง อ.เมือง เพชรบูรณ์ 67000
ประชาคมเมืองคนดี สุราษฎร์ธานี			(077) 298-297 F 288-297	ศูนย์การศึกษาชนออกโรงเรียน ม.4 ต.มะขามเตี้ย อ.เมือง สุ ราษฎร์ธานี 84000

องค์กร	Email	Website	Tel	ที่อยู่
ประชาคมเมืองคนดี สุราษฎร์ธานี			(074) 321153, 311951 F (074) 326451	สำนักงานส่งเสริมการเกษตร ภาคใต้ ถนนกาญจนวนิช อ.เมือง สงขลา 90001
ประชาคมยะลา			(073) 251189	เลขที่ 1 หมู่ 3 ต.บ่อมัง อ.วา ม่าน ยะลา 95140
ประชาคมร้อยเอ็ด			043-507-110	สปอ. จังหาร อ.จังหาร ร้อยเอ็ด 45270
ประชาคมระยอง			(038) 890-204	52/5 ม.1 ต.นาตาขวัญ อ. เมือง ระยอง 21000
ประชาคมราชบุรี			(032) 338-683	499 ถ.จรัสสุริยวงศ์ อ.เมือง ราชบุรี
ประชาคมราชบุรี	hpc4@infonews.co.th		(032) 310-368- 71 ต่อ 2213 F (032) 323-311	ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพเขต 4 ราชบุรี อ.เมือง ราชบุรี 70000
ประชาคมราชบุรี			(032) 338-683 F(032) 338-683	499 ถนนศรีสุริยวงศ์ อ.เมือง ราชบุรี 70000
ประชาคมสตูล			(074) 791100	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สตูล อ.ควน กาหลง สตูล 91130
ประชาคมสุโขทัย			055-612129	25/10 ถ.จรดวิถีถ่อง อ.เมือง สุโขทัย 64000
ประชาสังคมโคราช			(044) 242-386 F (044) 253- 079	สถานีภาคที่ 4 นครราชสีมา 121 ถ. มหาไทย ต.ในเมือง อ. เมือง นครราชสีมา 30000
สงขลาประชาคม			074- 33-290, 01-609-8272 F (074) 333-290	63/126 ถ.กาญจนวนิช อ. เมือง สงขลา 90000
AIDS Network Development Project (Northern)	pbs9@chmai.loxinfo. co.th		053-222417, 222484	48/1 (ในสนามเทนนิสนันท สิริ) หมู่ 3 ถนนเชียงใหม่- ลำปาง ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50300
สำนักงานมาตรฐานเกษตรอินทรีย์	arnet@ksc.th.com		#####	801/8 ถนนงามวงศ์วาน ซอยงามวงศ์วาน 27 ซอย ซอยที่ 5 อ.เมือง นนทบุรี 11000

องค์กร	Email	Website	Tel	ที่อยู่
สมัชชาองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	ngo@environnet.deqp.go.th		2723020-9 ต่อ 729 ,730 แฟกซ์ 2723039	60/1 ซอยพิบูลย์วัฒนา ถนนพระรามที่ 6 แขวงสาม เสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400
กลุ่มรังสรวง สื่อเพื่อชีวิตเด็กชนบท	roong- oun@dordek.org	members.xoom.c om/Pomsak/	053 750583 แฟกซ์. 053 750167	426/22 บ้านกกกาดแล ต.วิม กก อ.เมือง จ.เชียงราย 57100

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้วิจัย

นางสาวพรทิพย์ ศิริชูทรัพย์ เกิดเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2516 เกิดที่กรุงเทพมหานคร จบปริญญาตรีในศึกษาศาสตร์บัณฑิต จากมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยเมื่อปี พ.ศ. 2537 เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขานิติศาสตร์พัฒนาการ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2541

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย